

428.0093

ว 354.31

5.2

ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชาณุวิทยา อำเภอชาณุวรลักษบุรี
จังหวัดกำแพงเพชร

ปริญญานิพนธ์

ของ

ทัศนีย์ เจริญเลิศ

15 ต.ค. 2539

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา

พฤษภาคม 2538

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

B. 15423

ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนขามเฒ่าวิทยา อำเภอขามเฒ่าลพบุรี
จังหวัดกำแพงเพชร

บทคัดย่อ
ของ
ทัศนีย์ เจริญเลิศ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2538

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อทัศนคติต่อการเรียน วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชาณุวิทยา อำเภอชาณุวรลักษบุรี จังหวัดกำแพงเพชร ปีการศึกษา 2538 จำนวน 30 คน ที่ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นจาก ประชากรแล้วสุ่มอีกครั้งหนึ่ง เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 15 คน แต่ละกลุ่มมีนักเรียน ที่มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูง กลาง และต่ำ ระดับละ 5 คน กลุ่มทดลอง ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มเกี่ยวกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและกลุ่มควบคุมได้รับข้อสนเทศ เกี่ยวกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ การทดสอบที (t-test)

ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนมีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดีขึ้นหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนมีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดีขึ้นหลังจากได้รับข้อสนเทศอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดีกว่านักเรียนที่ ได้รับข้อสนเทศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

THE EFFECT OF GROUP WORK ON ATTITUDE TOWARDS ENGLISH LEARNING
OF MATHAYOM SUKSA II STUDENTS OF KHANUWITTAYA
SCHOOL IN AMPHOE KHANUWORALAKSABURI,
CHANGWAT KHAMPHANGPHET

AN ABSTRACT

BY

TASSANEE CHAROENLERT

Present in partial fulfillment of the requirements for the Master
of Education degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University

November 1995

The purpose of this experimental research was to study the effect of group work on attitude towards English learning of Mathayom Suksa II students of Khanuwittaya school in Amphoe Khanuworalaksaburi, Changwat Khamphiangphet in the academic year 1995. The subjects of 30 students were selected by stratified random sampling from the population. Then the subjects were randomly divided into an experimental group and a control group, each group was consisted of 15 students whose attitude towards English learning were high, average and low levels, each levels was consisted of 5 students. The experimental group was exposed to group work on attitude towards English learning while the control group was given by the attitude towards English learning information. The attitude towards English learning questionnaire was used collecting the data. The t - test was used to analyze the data.

The results were as follows:

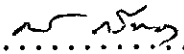
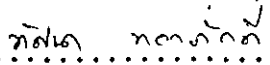
1. The attitude towards English learning of the students who were exposed to group work experimental group was significantly higher than before the experiment at .01 level .

2. The attitude towards English learning of the students who were given by the attitude towards English learning information was significantly higher than before the experiment at .01 level .

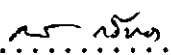
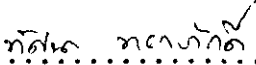
3. The attitude towards English learning of the students who were exposed to group work was significantly higher than those who were given the attitude towards English learning information at .01 level.

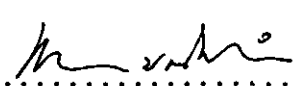
คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

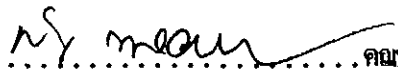
..........ประธาน
(รศ. กมลรัตน์ กรีทอง)
..........กรรมการ
(อ.ทัศนา ทองภักดี)

คณะกรรมการสอบ

..........ประธาน
(รศ. กมลรัตน์ กรีทอง)
..........กรรมการ
(อ.ทัศนา ทองภักดี)

..........กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อ.ทศพร มณีศรีชา)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..........คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ดร. ศิริยุภา พูลสุวรรณ)

วันที่...เดือน.....พ.ศ.....

28 พ.ย. 2538

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาของ รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กรีทอง อาจารย์ทัศนาศ ทอภักดี และอาจารย์ทศพร มณีศรีชา ที่ได้กรุณาช่วยเหลือให้คำปรึกษาแนะนำ และข้อเสนอแนะตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัย ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์บังอร เสตนนท์ และอาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์ธาดา ที่กรุณาให้คำแนะนำ ข้อคิดเห็นต่าง ๆ ตรวจสอบปรับปรุง และแก้ไขเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณ ผู้อำนวยการ อาจารย์ราณี หังสนัส อาจารย์จันทนา เขียวสะอาด และอาจารย์ทรงศักดิ์ ไตรสุวรรณ ที่ให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการถ่ายทำวิดีโอ และขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหาดอมราอักษรลักษณ์วิทยา อำเภอมือง จังหวัดสมุทรปราการ ที่ให้ความร่วมมือในการถ่ายทำวิดีโอเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ ผู้อำนวยการ อาจารย์อานวย ฐบัน อาจารย์ธงชัย สะสม ที่ให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการทดลองใช้เครื่องมือและขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโค้งไผ่วิทยา อำเภอลำลูกเกดบุรี จังหวัดกำแพงเพชร ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองใช้เครื่องมือเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ ผู้อำนวยการ และคณะครู - อาจารย์โรงเรียนชาณุวิทยา อำเภอลำลูกเกดบุรี จังหวัดกำแพงเพชร ที่ให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการทำวิจัยครั้งนี้ ตลอดจน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการทดลองเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ คุณวรวิทย์ พันธรัตน์ พี่ ๆ และเพื่อน ๆ นิสิตปริญญาโทเอกจิตวิทยาการศึกษา ทุกคนที่คอยให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจเป็นอย่างดียิ่งตลอดมา

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอโน้มราลึกถึงพระคุณอันยิ่งใหญ่ของคุณพ่อ คุณแม่ ผู้ซึ่งให้ทั้งชีวิต ความรัก ความอบอุ่น และความห่วงใย ทำให้ผู้วิจัยมีจิตใจที่มั่นคง มีความมานะ บากบั่น เข้มแข็ง อดทน และมีกำลังใจในการเผชิญอุปสรรคต่าง ๆ จนกระทั่งประสบความสำเร็จในการศึกษาครั้งนี้

ทัศนีย์ เจริญเลิศ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	5
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	5
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	5
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
2 เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มและกิจกรรมกลุ่ม.....	10
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มและกิจกรรมกลุ่ม.....	10
การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกลุ่ม.....	23
การวิจัยในต่างประเทศ.....	23
การวิจัยในประเทศไทย.....	24
เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติและทัศนคติต่อการเรียน.....	26
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติและทัศนคติต่อการเรียน.....	26
การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติและทัศนคติต่อการเรียน.....	32
การวิจัยในต่างประเทศ.....	32
การวิจัยในประเทศไทย.....	33
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	36
แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง.....	36

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	38
วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ.....	38
แบบแผนการทดลอง.....	43
การดำเนินการทดลอง.....	43
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	51
บทย่อ.....	51
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	51
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	51
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	51
การดำเนินการทดลอง.....	52
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	53
อภิปรายผล.....	54
ข้อเสนอแนะ.....	58
บรรณานุกรม	60

บทที่	หน้า
ภาคผนวก	70
ภาคผนวก ก	71
ภาคผนวก ข	233
ประวัติย่อของผู้วิจัย	237

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	แสดงผลการสุ่มตัวอย่างจำแนกตามคะแนนทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ.....	37
2	แบบแผนการทดลอง แบบ Randomized Control Group Pretest-Posttest Design.....	44
3	เปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม.....	48
4	เปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการให้ข้อเสนอแนะ.....	49
5	เปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มกับนักเรียนที่ได้รับข้อเสนอแนะ.....	50
6	แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ....	234
7	แสดงคะแนนทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม.....	235
8	แสดงคะแนนทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับข้อเสนอแนะ.....	236

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่สามารถใช้สื่อสารกับชาวต่างชาติได้ทั่วโลก อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือในการแสวงหาข้อมูลข่าวสาร และความรู้เกือบทุกแขนง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการถ่ายทอดวิทยาการทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศทางวัตถุ ยิ่งในปัจจุบันประเทศไทยกำลังมุ่งสู่ความเป็น "นิคม" ด้วยแล้ว ภาษาอังกฤษจึงเพิ่มควมสำคัญยิ่งขึ้น (สมศีล ฌานวังสะ. 2533 : 22)

ด้วยความสำคัญของภาษาอังกฤษดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในหลักสูตร มัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ไว้ว่า เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะ และเพื่อฝึกทักษะ การฟัง พูด อ่าน เขียน เพื่อการสื่อสารได้ในชีวิตประจำวันในงานอาชีพ และการศึกษาระดับสูงขึ้นไปตามวัยและศักยภาพของผู้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2533 : 14)

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย แม้จะมีการพัฒนาแก้ไขปรับปรุงหลักสูตร อยู่เสมอก็ตาม แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนยังไม่เป็นที่น่าพอใจ ดังผลการวิจัยของ กาญจนา ปราบพาล และคนอื่น ๆ (2527 : 121) ซึ่งทำการวิจัยโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะสร้างข้อสอบวัดระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรใหม่ของกระทรวงศึกษาธิการในทักษะ การฟัง - พูด และ อ่าน - เขียน พบว่าเกณฑ์โดยเฉลี่ยสำหรับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยตามโรงเรียนต่าง ๆ สามารถทำข้อสอบได้ ร้อยละ 50

ผู้วิจัยเป็นครูสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษามาเป็นเวลา 3 ปี และได้สำรวจข้อมูลเบื้องต้น โดยสัมภาษณ์ครูประจำวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษ ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนชาณุวิทยา อำเภอชาณุวรลักษบุรี จังหวัดกำแพงเพชร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2537 เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2537 ณ ห้องพักครู โรงเรียนชาณุวิทยา

พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 110 คน มีปัญหาในการเรียนได้แก่ ไม่สนใจการเรียน ไม่เอาใจใส่การเรียน ไม่รับผิดชอบงานที่มอบหมายไม่เห็นความสำคัญของการเรียน ไม่เห็นคุณค่าของวิชาที่เรียน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 96 คน มีปัญหาในการเรียนได้แก่ ไม่สนใจการเรียน ไม่เอาใจใส่การเรียน ไม่รับผิดชอบงานที่มอบหมายไม่เห็นความสำคัญของการเรียน หนีเรียน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 89 คน มีปัญหาในการเรียนได้แก่ ไม่สนใจการเรียน ไม่เอาใจใส่การเรียน ไม่รับผิดชอบงานที่มอบหมาย หนีเรียน ซึ่งปัญหาเหล่านี้ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์กำหนดของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ คือ ได้เกรด 0 โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้เกรด 0 ในวิชาคณิตศาสตร์ ร้อยละ 45 วิทยาศาสตร์ร้อยละ 47 ภาษาอังกฤษร้อยละ 50 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด 270 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้เกรด 0 ในวิชาคณิตศาสตร์ ร้อยละ 41 วิทยาศาสตร์ ร้อยละ 45 ภาษาอังกฤษ ร้อยละ 45 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด 264 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้เกรด 0 ในวิชาคณิตศาสตร์ ร้อยละ 45 วิทยาศาสตร์ ร้อยละ 44 ภาษาอังกฤษ ร้อยละ 47 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด 267 คน จากการศึกษาของจรรยา วิรุฬรัตน์ (2521 : 112) พบว่า ปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียนที่สำคัญประการหนึ่ง ได้แก่ ตัวผู้เรียนเอง นักเรียนบางคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับสติปัญญาและความสามารถ บางคนต้องเรียนซ้ำหรือลาออกกลางคัน ทั้ง ๆ ที่มีความสามารถทางการเรียนสูงและอวยชัย วิสุวรรณ (2521 : 120) ศึกษาพบว่าองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนอกเหนือจากความสามารถทางสติปัญญา ได้แก่ คุณลักษณะของผู้เรียน แนวความคิด และทัศนคติที่มีต่อการเรียน

จากการพิจารณาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นดังกล่าว พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์กำหนดของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ คือได้เกรด 0 ในวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ต่ำกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษต่ำสุดถึงร้อยละ 50 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด 270 คน ผู้วิจัยจึงได้สัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้เกรด 0 จำนวน 135 คน จากนักเรียนทั้งหมด 6 ห้องเรียนโดยแยกเป็นห้องต่าง ๆ ดังนี้ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 จำนวน 27 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 จำนวน 20 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 จำนวน

25 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 จำนวน 19 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5 จำนวน 23 คน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 จำนวน 21 คน เมื่อวันที่ 12, 13 และ 14 มกราคม พ.ศ. 2538

๓ ห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยสัมภาษณ์เกี่ยวกับความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมการเรียน วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยถามว่านักเรียนมีความคิดอย่างไรกับวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียน รู้สึกอย่างไรต่อวิชาภาษาอังกฤษ และนักเรียนทำอย่างไรในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จากการ สัมภาษณ์ปรากฏผลดังนี้ นักเรียนร้อยละ 60 คิดว่าวิชาภาษาอังกฤษมีเนื้อหายาก ลักษณะโครงสร้าง ของภาษาซับซ้อน คำศัพท์มาก ไม่เห็นความสำคัญและประโยชน์เพราะไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวัน นักเรียนร้อยละ 26 ไม่ชอบ ไม่สนใจเรียน เพราะถูกบังคับ ยึดเรียนยิงเปื้อนนาย นักเรียนร้อยละ 14 ไม่อยากเข้าเรียนเมื่อถึงชั่วโมงวิชาภาษาอังกฤษ ไม่ชอบท่องศัพท์ ไม่ทำการบ้าน ไม่เตรียมตัว ให้พร้อมก่อนเรียน ไม่เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เนื่องจากทัศนคติเกิดจาก ความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง การที่ นักเรียน มีความคิด ความรู้สึกไม่ชอบ และแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่อการเรียนวิชาภาษา ภาษาอังกฤษดังกล่าว จึงสรุปได้ว่านักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะพัฒนาทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียน เพราะทัศนคติต่อการเรียนมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดังผล การวิจัยของ นิยม สารรัตน์ (2524 : 50) ซึ่งศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สัมพันธ์กับทัศนคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ กล่าวคือ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ก็จะมีทัศนคติและแรงจูงใจสูง และ เอกฉัตร พัฒนราช (2528 : 49) ได้ศึกษาพบว่า ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ในภาคกลาง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

ทัศนคติที่ดีต่อการเรียนเป็นรากฐานสำคัญที่ก่อให้เกิดความตั้งใจ อยากรู้ อยากเห็นในวิชา ที่ครูสอน และเอาใจใส่ไปถึงการเรียนอย่างแท้จริง นอกจากนั้นยังทำให้ผู้เรียนเกิดความพอใจ รู้สึกว่าการเรียนเป็นของสนุก น่าค้นคว้าลงมือกระทำ และเมื่อผู้เรียนเกิดความพอใจในสิ่งที่เรียน ก็ย่อมจะขวนขวายพยายามค้นคว้าหาความรู้ เตรียมพร้อมที่จะแก้ไขปัญหาลักษณะต่าง ๆ ให้ผ่านไปด้วยดี เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตนวางไว้ (เนภาพร เมฆรักวานิช. 2515 : 33) ดังนั้น

ในด้านจิตวิทยาการเรียนการสอนจึงให้การยอมรับว่า ในการสอนแต่ละครั้ง ผู้สอนต้องมุ่งสร้างให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชานั้นควบคู่ไปกับความรู้ และทักษะต่าง ๆ ทั้งนี้เพราะทัศนคติที่ดีต่อวิชาใด ๆ ย่อมเป็นรากฐานที่จะทำให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเรียน เห็นคุณค่า และเอาใจใส่ในวิชานั้นมากขึ้น (ก่อ สวัสดิพานิชย์. 2517 : 129) และเนื่องจากทัศนคติเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริม หรือหักล้างแรงจذب (Drive) หรือแรงจูงใจ (Motive) (Hilgard. 1962 : 564) และการมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนเป็นเหตุให้ผู้เรียนเกิดความท้อแท้ เบื่อหน่ายหมดกำลังใจในการเรียน ทำให้ผลการเรียนตกต่ำ ครูจึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาทัศนคติต่อการเรียน (อาพันธ์ ทันสม. 2535 : 3)

ทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนสามารถเปลี่ยนแปลงได้ โดยการแนะนำให้เห็นแนวทางการปฏิบัติที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ ซึ่งให้เห็นคุณประโยชน์ และประโยชน์ที่จะได้รับ (กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ. 2523 : 242) การพัฒนาทัศนคติต่อการเรียนอาจทำได้หลายวิธี เช่น การทำค่ายศึกษาแบบกลุ่ม การแนะนำกลุ่ม การใช้แม่แบบและการใช้กิจกรรมกลุ่ม เป็นต้น ในที่นี้ผู้วิจัยสนใจที่จะใช้กิจกรรมกลุ่มพัฒนาทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพราะกิจกรรมกลุ่มเป็นกระบวนการที่ช่วยให้สมาชิกในกลุ่มได้มีการพัฒนาในด้าน ทัศนคติ ค่านิยม และพฤติกรรม (จันทิภา ลิ้มภิเจริญ. 2522 : 79) กิจกรรมกลุ่มเน้นกิจกรรมที่นำไปสู่การปฏิบัติจริง ผู้เรียนทุกคนมีส่วนในการรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตน การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้เรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง และจากการเปลี่ยนแปลงประสบการณ์การเรียนรู้จากผู้อื่น ผลการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้เมื่อผู้เรียน ร่วมกันวิเคราะห์สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ได้แก่ ความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรม เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ต้องการในสมาชิกแต่ละคน และการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มโดยส่วนรวมประสบการณ์การเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้รับจากการวิเคราะห์ร่วมกันนี้ จะมีความหมายต่อผู้เรียนเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นสิ่งที่ผู้เรียนได้คิดค้นและเสาะหามาได้ด้วยตนเอง ขึ้นต่อไป คือ การนำเอาความรู้นั้นไปประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันของแต่ละคน (เยาวพา เดชะคุปต์. 2517 : 7) การจัดกิจกรรมกลุ่มเพื่อให้เกิดพัฒนาการทางด้านใดแก่สมาชิก ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายว่าต้องการจะให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อันด้านใดก็จัดกิจกรรมมาให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายนั้น (นิภา วิจิตรศิริ. 2525 : 20)

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำกิจกรรมกลุ่มมาใช้พัฒนาทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชาณุวิทยา อำเภอชาณุ-วรลักษบุรี จังหวัดกำแพงเพชร

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังได้รับข้อเสนอแนะ
3. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มกับนักเรียนที่ได้รับข้อเสนอแนะ

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนมีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดีขึ้นหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม
2. นักเรียนมีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดีขึ้นหลังจากได้รับข้อเสนอแนะ
3. นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดีกว่านักเรียนที่ได้รับข้อเสนอแนะ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้านี้เป็นแนวทางแก่ครูแนะแนว และผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีความชำนาญในการใช้กิจกรรมกลุ่ม สามารถนำไปพัฒนาทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชาณุวิทยา อำเภอชาณุวรลักษบุรี จังหวัดกำแพงเพชร ปีการศึกษา 2538 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำโดยพิจารณาจากคะแนนวิชาภาษาอังกฤษปลายภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2537 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์กำหนดของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ คือ ได้เกรด 0 และมีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูง กลาง และต่ำ จำนวน 135 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชาณุวิทยา อำเภอชาณุวรลักษบุรี จังหวัดกำแพงเพชร ปีการศึกษา 2538 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำโดยพิจารณาจากคะแนนวิชาภาษาอังกฤษปลายภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2537 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์กำหนดของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ คือ ได้เกรด 0 และมีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูง กลาง และต่ำ ระดับละ 10 คน รวมทั้งสิ้น 30 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากร แล้วสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 15 คน โดยนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับสูง กลาง และต่ำ กลุ่มละ 5 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษาค้นคว้า

3.1 ตัวแปรอิสระ คือ วิธีพัฒนาทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่

3.1.1 การเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

3.1.2 การให้ข้อเสนอแนะ

3.2 ตัวแปรตาม คือ ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. กิจกรรมกลุ่ม หมายถึง การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่นักเรียน โดยนักเรียน มีปฏิสัมพันธ์กันภายในกลุ่ม มีส่วนร่วมในกิจกรรม วิเคราะห์ แลกเปลี่ยนประสบการณ์กัน และสรุป สิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรมนั้น โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้ ความรู้สึก และพฤติกรรม ที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยมีขั้นตอนของกิจกรรมดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นการมีส่วนร่วม เป็นขั้นที่นักเรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรม นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมโดยผลัดเปลี่ยนกันแสดง ในแต่ละกิจกรรม เทคนิคที่ใช้ในกิจกรรมกลุ่มได้แก่ สถานการณ์จำลอง การอภิปรายกลุ่ม บทบาทสมมติ กรณีตัวอย่าง และเกม โดยเลือกใช้เพียงเทคนิคเดียวที่เหมาะสมกับเนื้อหาในแต่ละครั้งเท่านั้น

ขั้นที่ 2 ขั้นวิเคราะห์ เป็นขั้นที่นักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับทัศนคติต่อการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ และแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้หลังจากร่วมกิจกรรม จะช่วยให้นักเรียนมีความรู้ ความรู้สึกที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป และประยุกต์หลักการ เป็นขั้นที่นักเรียนจะรวบรวมความรู้และ ประสบการณ์ต่าง ๆ จากการแสดงกิจกรรมและแลกเปลี่ยนกันกับสมาชิกภายในกลุ่ม มาสรุปเป็นแนวทางของตนเองในการนำไปประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่อไป

ขั้นที่ 4 ขั้นประเมินผล เป็นขั้นที่นักเรียนประเมินผลการเรียนรู้ของตนเองและ ของกลุ่มเกี่ยวกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จากการอภิปรายให้ข้อเสนอแนะ ดิชม ร่วม กับสมาชิกคนอื่น ๆ ในกลุ่มและนำไปปรับปรุงตนเองให้มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

การเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มนี้ใช้กับกลุ่มทดลอง

2. การให้ข้อเสนอแนะ หมายถึง วิธีการที่ให้นักเรียนเรียนรู้เรื่องทัศนคติที่มีต่อวิชา ภาษาอังกฤษโดยการให้ข้อมูลด้วยวิธีทัศน์และ เอกสาร เกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเพื่อนำเข้าสู่เรื่องตามจุดมุ่งหมาย ในแต่ละครั้ง

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ ผู้วิจัยเป็นผู้ฉายวิดีโอทัศน์ หรือแจกเอกสารให้นักเรียนได้เรียนรู้แล้วให้ซักถามเมื่อมีข้อสงสัย

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้จากวิดีโอทัศน์หรือเอกสาร และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

การให้ข้อสังเกตนี้ใช้กับกลุ่มควบคุม

3. ทักษะต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้ ความรู้สึก และแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังต่อไปนี้

3.1 ด้านความรู้ ได้แก่ เนื้อหา โครงสร้าง ความสำคัญ และประโยชน์ของวิชาภาษาอังกฤษ

3.2 ด้านความรู้สึก ได้แก่ ความชอบ ความพอใจ ความสนใจ และความสนุกในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

3.3 ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม ได้แก่ เตรียมอุปกรณ์การเรียน เตรียมตัวให้พร้อมก่อนเรียน ตั้งใจเรียน ถามคำถาม พูดบทสนทนา มาเรียนสม่ำเสมอ ท่องศัพท์ เปิดพจนานุกรม ทบทวนบทเรียน และค้นคว้าเพิ่มเติมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ระดับผลการเรียนตามเกณฑ์กำหนดของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ มี 5 ระดับ ดังต่อไปนี้

คะแนน ร้อยละ 80 - 100 = เกรด 4 หมายถึง ระดับผลการเรียนดีมาก

คะแนน ร้อยละ 70 - 79 = เกรด 3 หมายถึง ระดับผลการเรียนดี

คะแนน ร้อยละ 60 - 69 = เกรด 2 หมายถึง ระดับผลการเรียนพอใช้

คะแนน ร้อยละ 50 - 59 = เกรด 1 หมายถึง ระดับผลการเรียนผ่านเกณฑ์

คะแนน ร้อยละ 49 ลงมา = เกรด 0 หมายถึง ระดับผลการเรียนไม่ผ่านเกณฑ์

ในที่นี้ผู้วิจัยคัดเลือกเอาเฉพาะนักเรียนที่ได้คะแนนร้อยละ 49 ลงมาคือได้เกรด 0

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชาณุวิทยา อำเภอชาณุวรลักษบุรี จังหวัดกำแพงเพชร ผู้วิจัยได้ศึกษา เอกสาร และการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มและกิจกรรมกลุ่ม
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มและกิจกรรมกลุ่ม
 - 1.1.1 ความหมายของกลุ่ม
 - 1.1.2 ความหมายของกิจกรรมกลุ่ม
 - 1.1.3 จุดมุ่งหมายของกิจกรรมกลุ่ม
 - 1.1.4 ขนาดของกลุ่มที่ใช้ในกิจกรรมกลุ่ม
 - 1.1.5 ขั้นตอนของการจัดกิจกรรมกลุ่ม
 - 1.1.6 เทคนิคที่ใช้ในการดำเนินกิจกรรมกลุ่ม
 - 1.1.7 ประโยชน์ของกิจกรรมกลุ่ม
 - 1.2 การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกลุ่ม
 - 1.2.1 การวิจัยในต่างประเทศ
 - 1.2.2 การวิจัยในประเทศ
2. เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติและทัศนคติต่อการเรียน
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติและทัศนคติต่อการเรียน
 - 2.1.1 ความหมายของทัศนคติ
 - 2.1.2 ลักษณะและองค์ประกอบของทัศนคติ
 - 2.1.3 ความหมายของทัศนคติต่อการเรียน
 - 2.1.4 การเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อการเรียน

2.2 การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียน

2.2.1 การวิจัยในต่างประเทศ

2.2.2 การวิจัยในประเทศ

1. เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มและกิจกรรมกลุ่ม

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มและกิจกรรมกลุ่ม

1.1.1 ความหมายของกลุ่ม

คำว่า กลุ่ม (Group) ได้มีผู้ให้ความหมายไว้มากมายในทางจิตวิทยาและจิตวิทยาทางสังคม ดังนี้

เดวิส (สโรกร รุ่งรอด. 2533 : 10 ; อ้างอิงมาจาก Davis. 1962 : 405) กล่าวว่า กลุ่ม หมายถึงบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป มีปฏิสัมพันธ์กันโดยมีเป้าหมายร่วมกันอย่างเห็นได้ชัด

กัลลี (ชูศักดิ์ สิงห์บุตร. 2532 : 37 ; อ้างอิงมาจาก Gulley. 1963 : 63) กล่าวว่า กลุ่มมีความหมายลึกซึ้งกว่าการที่บุคคลมาอยู่ร่วมกัน แต่กลุ่มจะต้องประกอบด้วยลักษณะสำคัญ 3 ประการ คือ

1. มีวัตถุประสงค์ร่วมกัน และวัตถุประสงค์นั้นจะต้องสนองความต้องการของสมาชิกแต่ละคนด้วย
2. ผลของการทำงานจะเกิดความร่วมมือของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม
3. มีการสื่อสารทางวาจา หรือมีความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกโดยวิธีใดวิธีหนึ่ง

สำหรับ โลเซอร์ (Lorser. 1957 : 5 - 19) ได้กล่าวถึงลักษณะของสมาชิกกลุ่ม ดังนี้

1. สมาชิกภายในกลุ่มมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน
2. มีจุดมุ่งหมายร่วมกัน
3. ขนาดของกลุ่มจะมีความสัมพันธ์กับหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่ม
4. บรรยาการภายในกลุ่มจะอยู่ในลักษณะของการยอมรับมีความพึงพอใจซึ่งกันและกัน
5. สมาชิกจะได้ใช้ความสามารถในแนวทางที่เหมาะสมของตนเอง

ส่วน สุภาวดี บุญวงศ์ (2527 : 6) ได้ให้ความหมายของกลุ่มไว้ว่า

1. จะต้องประกอบด้วยสมาชิกตั้งแต่สองคนขึ้นไป
2. สมาชิกภายในกลุ่มจะต้องมีปฏิสัมพันธ์กัน พึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน และมีความสัมพันธ์

กันทางด้านจิตใจ

3. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกจะมีจุดมุ่งหมายร่วมกัน
4. กลุ่มสามารถตอบสนองความต้องการของสมาชิก

นอกจากนี้ ฉลอง ภิรมย์รัตน์ (2521 : 1 - 3) ได้ให้ความหมายของกลุ่มไว้ว่า หมายถึงการที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปมาอยู่ร่วมกัน สนใจประพจน์ปฏิบัติในสิ่งที่เป็นปกติสถาน และจุดมุ่งหมายร่วมกัน โดยที่ต่างก็มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันด้วยลักษณะร่วมกันของการรวมกลุ่ม

3 ประการ คือ

1. มีเป้าหมายร่วมกัน (Common Goal)
2. มีปฏิสัมพันธ์กัน (Interaction)
3. มีการปฏิบัติบทบาทร่วมกัน (Common Role)

ดังนั้น ถ้าการรวมกลุ่มของบุคคลที่มีลักษณะดังกล่าวข้างต้นครบถ้วนทั้งสามประการแล้ว ก็ถือว่าเป็นการรวมกลุ่มตามลักษณะของจิตวิทยาทางสังคมด้วย

จากคำจำกัดความดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า กลุ่ม หมายถึง การที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป มารวมกันโดยมีจุดมุ่งหมายเดียวกัน โดยมีปฏิสัมพันธ์กันและมีผลประโยชน์ร่วมกัน

1.1.2 ความหมายของกิจกรรมกลุ่ม

ทองเรียน อมรัชกุล (2521 : 4 - 5) กล่าวว่า ปัจจุบันเรื่องราวของกลุ่มได้รับความสนใจจากบุคคลในวงการต่าง ๆ เป็นอย่างมาก ได้มีผู้นำเอาพลังกลุ่มเป็น เครื่องมือการทำงานและดำเนินการต่าง ๆ ในรูปแบบที่แตกต่างออกไป เช่น นำไปใช้ในการศึกษา

การพัฒนาบุคคล การพัฒนาองค์การ การพัฒนาชุมชน การพัฒนากลุ่มทางธุรกิจ และกลุ่มทางการเมือง เป็นต้น โดยมีองค์ประกอบและกระบวนการที่ใหม่เหมือนกัน พร้อมทั้งเรียกชื่อต่าง ๆ กันออกไป เช่น กลุ่มเผชิญหน้า (Encounter Group) กลุ่มฝึกอบรม (Training Group) และกลุ่มรับความรู้สึก (Sensitivity Group) และเพื่อหลีกเลี่ยง ความสับสนและวุ่นวายในเรื่องความหมายของชื่อกลุ่ม จึงได้มีการเสนอให้ใช้คำว่า กิจกรรมกลุ่ม (Group Work) ขึ้นเพื่อให้มีความหมายครอบคลุม กลุ่มต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในการแนะแนวและการบริหาร

คมเพชร ฉัตรสุณกุล (2522 : 14) กล่าวว่า กิจกรรมกลุ่ม หมายถึง การนำเอาประสบการณ์มาวางแผนแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ต้องการในสมาชิกแต่ละคน และการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มโดยส่วนรวม การเกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในกลุ่มโดยวิธีการดังกล่าวนี้ ประสบการณ์ในกลุ่มจะทำให้เกิดการพัฒนาในตัวบุคคลทุกคน

ศุภวดี บุญดวงศรี (2527 : 2) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมกลุ่มไว้ว่า กิจกรรมกลุ่ม หมายถึง การร่วมกันวางแผน การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างสมาชิกต่อสมาชิก ภายในกลุ่มหรือสมาชิกต่อกลุ่ม หรือกลุ่มต่อสมาชิก โดยมีผู้นำกลุ่มซึ่งได้รับการฝึกฝนมาเป็นอย่างดี ช่วยส่งเสริมสนับสนุนให้สมาชิกมีปฏิสัมพันธ์และมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้สมาชิกได้พัฒนาบุคลิกภาพที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานกลุ่ม ได้เรียนรู้เกี่ยวกับการทำงานของกลุ่มและประสบผลสำเร็จในการทำงานในครั้งนี้ด้วย

ประนอม เดชชัย (2531 : 100 - 101) กล่าวไว้ว่า กิจกรรมกลุ่ม หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่ดำเนินการโดยกลุ่ม หากเป็นกลุ่ม กิจกรรมประเภทนี้ จะช่วยฝึกประสบการณ์ต่าง ๆ ของผู้เรียนให้พัฒนาขึ้น เช่น ช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ฝึกทักษะทางสังคม ฝึกให้ผู้เรียนยอมรับมติของกลุ่มเพื่อพัฒนาความเป็นประชาธิปไตยของผู้เรียน

จากความหมายดังกล่าวสรุปได้ว่า กิจกรรมกลุ่ม หมายถึง การที่บุคคล มารวมกันโดยนำประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ ของแต่ละคนมารวมกันวางแผนการทำงาน ซึ่งจะ ทำให้เกิดความร่วมมือในการทำงานเพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ ตามจุดประสงค์ที่วางไว้ และจะส่งผล ต่อการพัฒนาของบุคคลในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะด้านสังคม คือ ทำให้เข้าใจตนเองและผู้อื่น สามารถปรับตัวอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

1.1.3 จุดมุ่งหมายของกิจกรรมกลุ่ม

แทรกเลอร์ และนอร์ท (พวงแก้ว เนตรโอภารักษ์. 2533 : 25 ; อ้างอิงมาจาก Traxler and North. 1987 : 332) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของกิจกรรมกลุ่มไว้ดังนี้

1. เพื่อให้การศึกษอบรรณแก่บุคคลที่ยังไม่คุ้นเคยกับสิ่งแวดล้อม
2. เพื่อสร้างเสริมประสบการณ์ที่แตกต่างไปจากประสบการณ์ที่ได้รับได้แก่ การจัดกิจกรรมกลุ่มในโรงเรียน เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการศึกษาเล่าเรียน
3. เพื่อเป็นรากฐานในการนำไปสู่การให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคล
4. เพื่อการปรับตัว การบำบัดรักษา ความเจริญงอกงามของบุคคลและกลุ่ม

เบนเนท (Bennet. 1963 : 5 - 9) ได้สรุปจุดมุ่งหมายโดยทั่วไปของกิจกรรมกลุ่ม ในการแนะแนว ดังนี้

1. กิจกรรมกลุ่มได้เปิดโอกาสให้สมาชิกของกลุ่มได้เรียนรู้ทางด้านการศึกษาอาชีพ สังคม และส่วนตัว จากการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น เช่น
 - 1.1 การปฐมนิเทศนักเรียนที่เข้าใหม่ เพื่อให้เขาได้รับประโยชน์จากโรงเรียนมากที่สุด
 - 1.2 การได้มีโอกาสศึกษาถึงปัญหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเป็นกลุ่มและช่วยให้ได้รับประสบการณ์กลุ่มในชีวิตที่โรงเรียนของเขา อันจะช่วยให้พฤติกรรมของบุคคลและกลุ่มเป็นไปในแนวทางที่สังคมยอมรับ
 - 1.3 การศึกษากลุ่มถึงเรื่องปัญหาของการเจริญเติบโต เพื่อให้รู้จักปรับตัวสมกับวัยอย่างมีเหตุผล
 - 1.4 การศึกษากลุ่มเพื่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อตนเอง พัฒนาความสนใจความสามารถ บุคลิกภาพเด่นของตนเอง และการปรับตัวทางสังคมและส่วนตัว
 - 1.5 การศึกษากลุ่ม เพื่อหาวิธีที่มีประสิทธิภาพ ที่จะส่งเสริมการเรียนรู้

1.6 การศึกษากลุ่มถึงเรื่องชีวิตการทำงาน และการปรับตัวต่ออาชีพ
ความก้าวหน้าทางด้านอาชีพ

1.7 ช่วยกลุ่มให้เรียนรู้ที่จะสร้างโครงการและวางแผนอาชีพใน
ระยะยาวที่เหมาะสม

1.8 ช่วยกลุ่มให้เรียนรู้ที่จะสร้างโครงการและการวางแผนการศึกษา
ในระยะยาวที่เหมาะสม

1.9 ช่วยพัฒนามาตรฐาน ค่านิยมของบุคคล อันจะช่วยให้เขาสามารถ
เลือกประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ ของชีวิต และพัฒนาปรัชญาของตนเองได้

2. กิจกรรมของกลุ่มก่อให้เกิดผลทางการบำบัดรักษา จากการที่ได้
ปลดปล่อยความตึงเครียดทางอารมณ์ ได้มีความเข้าใจ และได้ข้อคิดจากปัญหาต่าง ๆ ของบุคคลมากขึ้น
ทั้งศึกษาปัญหาของบุคคลที่คล้ายคลึงกัน ในบรรยากาศที่อ่อนโยน และนำมาแก้ไข ปรับปรุงบุคลิกภาพ
และวิถีชีวิต กิจกรรมกลุ่มเปิดโอกาสให้บุคคลได้วินิจฉัยตนเองและผู้อื่น

3. กิจกรรมกลุ่มช่วยให้บุคคลบรรลุจุดมุ่งหมายของการแนะแนวอย่างมี
ประสิทธิภาพ

4. กิจกรรมกลุ่มช่วยให้การให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคลมีประสิทธิภาพมากขึ้น
เพราะกลุ่มช่วยให้เข้าใจภูมิหลังและลักษณะทั่วไปของปัญหาต่าง ๆ

ประนอม เดชชัย (2531 : 101 - 102) ได้กล่าวถึง กิจกรรมกลุ่มไว้
ดังนี้

1. เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจธรรมชาติของมนุษย์ คือ ความเข้าใจตนเอง
และเข้าใจบุคคลอื่นในกลุ่ม ซึ่งจะช่วยให้บุคคลปรับตัวเองเข้ากับบุคคลในกลุ่มได้ เกิดการเรียนรู้
เรื่องของตนเองได้มากขึ้น เช่น รู้ขอบกพร่องของตนเอง หรือรู้ว่าตนเองเป็นคนอย่างไร
เมื่อเทียบกับบุคคลในกลุ่มเกิดความเข้าใจบุคคลอื่นในกลุ่ม โดยที่สมาชิกในกลุ่มได้ทำกิจกรรมร่วมกัน
ย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้และรู้จักซึ่งกันและกันได้ดี ทราบถึงข้อดีและข้อเสีย ขอบกพร่องของตนเอง
และคนอื่นอันจะเป็นแนวทางให้เกิดความรู้สึกเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน คิดช่วยเหลือกัน ตลอดจน
การปรับตัวเข้าหากัน

2. เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจกระบวนการการทำงานหรือแก้ปัญหาต่าง ๆ ร่วมกันประสบการณ์ที่จัดกิจกรรมกลุ่ม จะช่วยให้สมาชิกได้เรียนรู้วิธีการทำงานร่วมกัน เพราะไม่มีมนุษย์คนใดอยู่คนเดียวได้โดยไม่ต้องพึ่งพาอาศัยกัน ฉะนั้น การฝึกกิจกรรมกลุ่มในการเรียนการสอนจะช่วยให้บุคคลเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการทำงานและร่วมมือกันแก้ปัญหา

3. เพื่อให้ผู้เรียนฝึกความรู้สึกทางด้านคุณธรรมและจริยธรรมในระหว่างร่วมกิจกรรมกลุ่ม เช่น ฝึกความรู้สึกอดทน ฝึกการยอมรับความคิดเห็นของส่วนรวม เป็นต้น สิ่งที่ได้มาจากกิจกรรมกลุ่มเหล่านี้จะไปช่วยพัฒนาตัวบุคคลและสังคมต่อไป

จากข้อความดังกล่าว สรุปได้ว่า กิจกรรมกลุ่มมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาบุคคล โดยเปิดโอกาสให้บุคคลได้ปรับปรุงแก้ไข เปลี่ยนแปลงความคิดเห็น ความรู้สึก พฤติกรรมต่าง ๆ และสามารถหาความเข้าใจเกี่ยวกับตนเองและผู้อื่น ซึ่งจะทำให้สามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

1.1.4 ขนาดของกลุ่มที่ใช้ในกิจกรรมกลุ่ม

ฮอตตาเวย์ (Ottaway. 1966 : 7) กล่าวว่า กลุ่มที่ใช้ในกิจกรรมกลุ่มควรมีขนาดเล็ก เพราะจะช่วยให้สมาชิกมีโอกาสแสดงออกอย่างเป็นอิสระโดยทั่วถึงกัน โดยสมาชิกไม่ต้องใช้เสียงดังมากนัก ทุกคนในกลุ่มก็จะได้ยินอย่างทั่วถึง ดังนั้นกลุ่มควรมีขนาดอย่างมากที่สุด 12 คน หรือถ้ามากกว่านั้นก็ไม่ควรเกิน 15 คน เพราะมีฉะนั้นแล้วจะทำให้แบบแผนพฤติกรรมผิดไปจากเดิมขนาดกลุ่มที่เหมาะสมที่สุดควรมีจำนวนสมาชิก 9 - 12 คน จึงจะทำให้การทํากิจกรรมกลุ่มบังเกิดผลดีที่สุด

วัตสัน และแฮร์ (Deighton. 1971 : 225 ; citing Watson and Hare. n.d.) กล่าวว่า กลุ่มที่ใช้จัดกิจกรรมกลุ่มควรมีขนาดไม่ใหญ่มาก และควรมีจำนวน 5 คนเป็นอย่างน้อย แต่บางทีก็อาจกำหนดให้มีจำนวน 12 - 15 คนก็ได้ เพื่อเหตุผลทางเศรษฐกิจ เพราะจะทำให้สิ้นเปลืองน้อยลง แต่ก็ควรมีการแบ่งออกเป็นกลุ่มย่อย 2 กลุ่ม เพื่อให้มีขนาดเหมาะสม ถ้ากลุ่มมีขนาดใหญ่เกินไป โอกาสที่สมาชิกจะมีส่วนร่วมจะลดน้อยลง อาจทำให้กลุ่มแตกแยกกันง่ายขึ้น

ทรม์พี และมิลเลอร์ (Deighton. 1971 : 225 ; citing Trump and Miller. n.d.) มีความเห็นว่า สมาชิกของกลุ่มที่จัดกิจกรรมกลุ่มควรมีประมาณ 12 - 15 คน กลุ่มไม่ควรเล็กกว่านี้ เพราะจะทำให้สิ้นเปลือง แต่ถ้าขนาดใหญ่ไปกว่านี้ก็ยังไม่เหมาะสม เพราะสมาชิกจะขาดโอกาสในการมีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง

นอกจากนี้ คมเพชร จัตรสุภกุล (2530 : 26) ได้กล่าวว่า ขนาดของกลุ่มในการทำงานกลุ่มไม่ควรเกิน 15 คน เพราะในกลุ่มที่มีสมาชิกมากเกินไปจนความจำเป็นสมาชิกจะต้องทำงานซ้ำซ้อนกันบางคนอาจจะรับผิดชอบทั้งหมด ในขณะที่คนอื่นรู้สึกคับข้องใจที่ไม่มีงานทำในกลุ่ม ไม่มีโอกาสได้ใช้ทักษะที่ตนเองมีอยู่ แต่ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับความจำเป็นของสถานการณ์ จุดมุ่งหมายของกลุ่ม แหล่งที่จะให้ความช่วยเหลือในกลุ่ม และระดับวุฒิภาวะของบุคคลในกลุ่ม

จากข้อความดังกล่าว สรุปได้ว่า ขนาดของกลุ่มที่เหมาะสมในการทำกิจกรรมกลุ่ม ซึ่งจะทำให้การทํากิจกรรมเกิดผลดี ควรมีขนาด 5 - 15 คน เพื่อให้สมาชิกจะได้มีโอกาสดังออกได้อย่างทั่วถึง มีงานทำในกลุ่ม และมีโอกาสได้ใช้ทักษะของตนทั่วถึงกัน แต่ก็สามารถยืดหยุ่นได้ตามความจำเป็น สถานการณ์ และเหตุผลอื่น สำหรับในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้กลุ่มขนาด 15 คน

1.1.5 ขั้นตอนในการจัดกิจกรรมกลุ่ม

พกา บุญเรือง (2525 : 101) ได้เสนอขั้นตอนในการจัดกิจกรรมกลุ่มไว้ดังต่อไปนี้

1. ขั้นนำ คือ การให้ผู้เรียนที่มีความพร้อมในการเรียน หรือการสร้างบรรยากาศที่เหมาะสมและเอื้อต่อการเรียนรู้ที่จะตามมา
2. ขั้นกิจกรรม คือ การให้ผู้เรียนลงมือทำอะไรอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติตามกิจกรรมที่เตรียมไว้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์ตรงที่จะสามารถนำมาวิเคราะห์ได้ในภายหลัง
3. ขั้นอภิปรายและวิเคราะห์ คือ การให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น หลังจากที่ได้ทำกิจกรรมเสร็จไปแล้ว ในขั้นนี้ผู้ดำเนินการจะต้องเป็นผู้นำทางช่วยให้ผู้เรียนได้วิเคราะห์เหตุการณ์ต่าง ๆ และอภิปรายร่วมกัน จนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

4. ขั้นประยุกต์ใช้และสรุป เมื่อผู้เรียนได้เกิดความเข้าใจตามที่ต้องการแล้ว ผู้ดำเนินการจะต้องช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดต่อไป ถึงการนำเอาการเรียนรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตจริง เสร็จแล้วผู้ดำเนินการและผู้เรียนช่วยกันสรุปถึงการเรียนรู้ทั้งหมดที่เกิดขึ้น

ศุภวดี บุญดวงษ์ (2527 : 133 - 134) กล่าวถึงขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมกลุ่มไว้ดังนี้ คือ

1. ขั้นการมีส่วนร่วม ระยะนี้นักเรียนจะเข้ามามีส่วนร่วมในฐานะสมาชิกคนหนึ่งของกลุ่มและเป็นผู้ลงมือปฏิบัติหรือคิดค้นแสวงหาสิ่งที่ต้องการการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผลการเรียนรู้จะเกิดจากผู้เรียนโดยตรง ผู้ที่มีส่วนร่วมมากก็จะได้ประสบการณ์การเรียนรู้มากขึ้นด้วย

การมีส่วนร่วมของนักเรียนในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นการมีส่วนร่วมในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1.1 ทางด้านร่างกาย คือ การเรียนรู้ที่นักเรียนลงมือปฏิบัติ หรือกระทำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือการค้นคว้าสืบสวนสิ่งที่ต้องการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งจะต้องอาศัยการแสดงออกทางกาย วาจา ในการสื่อความหมายกับผู้อื่นเพื่อทำให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน

1.2 ทางด้านจิตใจ คือ การที่นักเรียนเกิดความรู้สึกเกี่ยวกับ สิ่งที่ได้ลงมือปฏิบัติกันอย่างแท้จริง ความรู้สึกที่เกิดขึ้นนี้จะนำไปสู่การรับรู้แนวคิด และการเรียนรู้ทางด้านเนื้อหาเป็นอย่างดี และช่วยให้นักเรียนสามารถจำเนื้อหาได้นานอีกด้วย

1.3 ทางด้านสติปัญญา หรือสมอง คือ การเรียนรู้ที่เกิดจากการเห็นจริงมีการค้นพบสิ่งที่ต้องการเรียนรู้ มีการสร้างแนวความคิดจากสิ่งที่ได้รับรู้นั้น จะทำให้การเรียนรู้มีความหมายต่อผู้เรียนมากขึ้น และเป็นแนวทางการพัฒนาความคิดและเหตุผลในการพิจารณาไตร่ตรองในการทำงาน การตัดสินใจ การวิเคราะห์และสรุปสิ่งที่เรียนรู้นั้นด้วยตนเอง

2. ขั้นวิเคราะห์ นักเรียนจะร่วมกันวิเคราะห์ประสบการณ์การเรียนรู้ที่ ทันทิ ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนมีความรู้อย่างกว้างขวาง สามารถประเมินความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในกลุ่มวิธีการ ผลของการเรียนรู้ ตลอดจนช่วยให้นักเรียนรู้จักตนเองดีขึ้น

3. ขั้นสรุปและประยุกต์หลักการ ขั้นนี้นักเรียนจะรวบรวมแนวคิดที่ตนค้นพบ และแนวคิดที่ได้จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่นแล้วสรุปเป็นหลักการของตนเอง ซึ่งจะทำให้ได้ 2 ลักษณะ คือ

3.1 การประยุกต์เพื่อการปรับปรุงบุคลิกภาพหรือการพัฒนาตนเอง ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น รวมทั้งการปรับตัวให้เข้ากับคนอื่น ตลอดจนการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น หรือการมีมนุษยสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่น

3.2 การประยุกต์เพื่อใช้กับการแก้ปัญหาต่าง ๆ ในอนาคต และเพื่อใช้ในการปรับปรุง ควบคุมธรรมชาติ และสังคมให้ดีขึ้นกว่าเดิม ตลอดจนช่วยกันคิดประดิษฐ์ สิ่งใหม่ ๆ ขึ้น

4. ขั้นประเมินผล นักเรียนจะเป็นผู้ประเมินผลการเรียนรู้ของตนเอง และของกลุ่มจากการอภิปราย ให้ข้อเสนอแนะ และติชมร่วมกับสมาชิกคนอื่น ๆ ในกลุ่ม

สมพงษ์ จิตระดับ (2530 : 43 - 44) ได้เสนอขั้นตอนของกิจกรรมกลุ่ม ไว้ดังต่อไปนี้ คือ

1. ขั้นนำ ได้แก่ การเริ่มบทเรียนที่น่าสนใจ การให้คำแนะนำ กติกาต่าง ๆ การแบ่งกลุ่ม การมอบหมายงานที่กำหนดให้ เพื่อให้การดำเนินกิจกรรม ในขั้นต่อไปเกิดความเข้าใจตรงกันและสามารถดำเนินไปได้ด้วยดี และควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้ศึกษาบทวน และซักถามความเข้าใจด้วย

2. ขั้นกิจกรรม ได้แก่ การดำเนินบทบาท และหน้าที่หรือกิจกรรมตาม ที่ได้รับมอบหมายการแยกย้ายตามกลุ่ม การเสนอความคิดเห็น การหาข้อสรุปคำตอบที่ต้องการ การเสนอผลงาน และการแสดงออก

3. ขั้นอภิปราย ได้แก่ การซักถาม การวิพากษ์วิจารณ์ การแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นและประสบการณ์ และการเสนอแนะวิธีการต่าง ๆ

4. ขั้นสรุปและการนำไปใช้ ได้แก่ การประมวลเนื้อหา กิจกรรม ประสบการณ์ และความคิดเห็น ใน 2 ลักษณะ คือ สรุปสิ่งที่เรียนรู้ทั้งหมดตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ และเกิดความคิดรวบยอดเป็นหลักการแนวคิดที่ชัดเจน มีแนวทางข้อเสนอหลาย ๆ ด้านที่เป็นประโยชน์และสามารถปฏิบัติได้

จากข้อความดังกล่าวข้างต้นจะเห็นว่าขั้นตอนที่ใช้ในการจัดกิจกรรมกลุ่ม มี 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นนำ ขั้นกิจกรรม ขั้นอภิปราย ขั้นสรุปและการนำไปใช้ สำหรับการศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมกลุ่มตามขั้นตอนดังนี้ คือ ขั้นมีส่วนร่วม ขั้นวิเคราะห์ ขั้นสรุปและประยุกต์หลักการ และขั้นประเมินผล

1.1.6 เทคนิคที่ใช้ในการดำเนินกิจกรรมกลุ่ม

ในการดำเนินกิจกรรมกลุ่มสามารถใช้เทคนิคต่าง ๆ เพื่อก่อให้เกิดความสำเร็จได้โดยแต่ละวิธีการนั้นจะถูกนำไปใช้แตกต่างกันไปตามความเหมาะสม ตัวอย่างเทคนิคที่ใช้ในการดำเนินกิจกรรมกลุ่ม ได้แก่

1) การอภิปรายกลุ่ม (Group Discussion) เป็นการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือหัวข้อที่กลุ่มตัดสินใจร่วมกัน โดยสมาชิกจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างใดเป็นอิสระและอย่างเป็นธรรมชาติ (Morris. 1965 : 12) นอกจากนี้ ยังถือได้ว่าเป็นแกนของประชาธิปไตย เพราะมีส่วนส่งเสริมให้สมาชิกทุกคนได้ฝึกตนเองให้เป็นผู้มีคุณสมบัติที่ดี เหมาะสมกับการเป็นสมาชิกในสังคมประชาธิปไตย การอภิปรายกลุ่มจะช่วยให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในทางสังคม การมีสัมพันธภาพกันใหม่ การบูรณาการความคิดและความต้องการซึ่งกันและกัน (คมเพชร จิตรสุกุล. 2521 : 6.66)

2) การแสดงบทบาทสมมติ (Role - playing) เป็นการจัดสถานการณ์เพื่อให้ผู้แสดงได้มีโอกาสแสดงออกตามธรรมชาติ โดยอาศัยบุคลิกภาพหรือเปิดโอกาสให้ผู้แสดงได้แสดงบุคลิกภาพของเขาอย่างอิสระ โดยผู้ในกลุ่มจะเป็นผู้เตรียมสถานการณ์ไว้ล่วงหน้า ซึ่งอาจจะเป็นเรื่องการจัดแย้งระหว่างบุคคล หรือสถานการณ์การประชุม ในการแสดงผู้แสดงจะต้องใช้บทเจรจาและบุคลิกภาพของตนเองโดยไม่มีการซ้อมหรือเตรียมการมาก่อนเลย เพียงแต่ผู้ในกลุ่มจะให้ผู้แสดงได้ทราบจุดมุ่งหมายที่จำเป็นบางประการ หรือสถานการณ์ที่กำหนดไว้ ผู้แสดงอาจจะมีคนเดียวหรือหลายคนก็ได้ เวลาที่ใช้แสดงจะเป็นช่วงสั้น ๆ ภายหลังการแสดงจะมีการวิเคราะห์บทบาทโดยอาศัยการสังเกตและการอภิปรายของกลุ่ม (สุธีรพันธ์ กรลักษณ์. 2516 : 51 - 64)

3) เกมและสถานการณ์จำลอง (Game and Simulation) ที่สนาเทียนเสม (2515 : 137) ได้กล่าวถึงไว้ ดังนี้

3.1 เกม (Games) เป็นกิจกรรมที่สมาชิกต้องลงมือกระทำด้วยตนเองซึ่งผลจะออกมาในรูปการแพ้หรือชนะ โดยจะเน้นในเรื่องการตัดสินใจของผู้เล่นหรือสมาชิกซึ่งจะขึ้นอยู่กับโครงสร้างหรือกติกาของเกม ได้แก่

3.1.1 กติกา เพื่อให้สมาชิกได้ทำกิจกรรมอย่างมีระเบียบเรียบร้อยบรรลุจุดมุ่งหมายที่ต้องการโดยไม่ต้องพะวงอยู่กับสิ่งนอกประเด็น

3.1.2 วิธีการ เป็นขั้นตอนของการเล่น ซึ่งจะมีผลต่อบรรยากาศของการเล่นเกม

3.1.3 จุดมุ่งหมายของเกม เป็นเป้าหมายที่ผู้นำกลุ่มต้องการให้สมาชิกได้บรรลุ

3.1.4 อารมณ์ การแสดงออกและการใช้ความคิด เป็นพฤติกรรมและความรู้สึกที่สมาชิกที่เล่นเกมได้แสดงออกและรับรู้ซึ่งกันและกัน

3.2 สถานการณ์จำลอง (Simulation) เป็นการจำลองสถานการณ์ให้คล้ายคลึงกับความเป็นจริง เพื่อให้สมาชิกได้เรียนรู้และสัมผัสความรู้สึกจริง ๆ ในสถานการณ์ที่จำลองขึ้น โดยต้องอาศัยกิจกรรมอื่นเป็นส่วนประกอบ เช่น เกม หรือบทบาทสมมติ

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า เทคนิคที่ใช้ในการดำเนินกิจกรรมกลุ่มสามารถเลือกใช้ได้หลายวิธี เช่น การอภิปรายกลุ่ม การแสดงบทบาทสมมติ เกม และสถานการณ์จำลอง เป็นต้น สำหรับการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สถานการณ์จำลอง การอภิปรายกลุ่ม กรณีตัวอย่าง บทบาทสมมติ และเกมในการดำเนินกิจกรรม

1.1.7 ประโยชน์ของกิจกรรมกลุ่ม

ลอเจอร์ (Rogers. 1970 : 121 - 122) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของกิจกรรมกลุ่ม ดังนี้ คือ

1. ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านการรับรู้ทางความรู้สึก
2. มีการตระหนักถึงความรู้สึกของตนเองและผู้อื่นมากขึ้น ตลอดจน

เปิดเผยความรู้สึกมีความจริงใจและเป็นไปอย่างธรรมชาติ มีการเปลี่ยนแปลงทางความสามารถในการควบคุมความรู้สึกต่าง ๆ ของตนเองมีการแสดงที่ตรงกับความรู้สึกของตน

3. เกิดแนวทางในการสร้างแรงจูงใจ หมายถึง การเข้าใจตนเอง (Self - Actualization) การรู้จักตัดสินใจด้วยตนเอง

4. เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านทัศนคติทั้งต่อตนเองและผู้อื่น หมายความว่า บุคคลยอมรับตนเอง พัฒนารายละเอียดของค่าของตนเอง เข้าใจตนเองและมีความมั่นคงยิ่งขึ้น ลดการสั่งสอนและควบคุมผู้อื่น มีส่วนร่วมในกิจกรรมมากขึ้น และมีความรู้สึกพึ่งพากันและกัน เชื่อในความสามารถของบุคคล มีการแก้ปัญหาโดยการทำงานเป็นกลุ่มและเป็นสมาชิกที่ดีของกลุ่ม

คมเพชร ฉัตรสุณกุล (2521 : 11 - 15) กล่าวถึงประโยชน์ของกิจกรรมกลุ่มไว้ดังนี้ คือ

1. ในด้านพัฒนาการ กิจกรรมกลุ่มสามารถสร้างพัฒนาการให้กับบุคคลในกลุ่มเป็นอย่างดี กิจกรรมแต่ละประเภทจะสนองความพึงพอใจของบุคคลแตกต่างกันไป คุณค่าด้านพัฒนาการที่จะเกิดขึ้นมีดังต่อไปนี้

1.1 สนองความต้องการพื้นฐานของบุคคล ได้แก่

ก. ความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ความต้องการนี้จะได้รับการตอบสนองอย่างสำเร็จเมื่อบุคคลนั้นเป็นที่ยอมรับของกลุ่มว่าเป็นสมาชิกคนหนึ่ง

ข. ความต้องการความปลอดภัย ความต้องการประเภทนี้มีความสำคัญมาก บุคคลจะอยู่ในกลุ่มอย่างมีความสุขเมื่อเขารู้สึกอบอุ่นใจ รู้สึกว่ามีคนรักเขา ความปลอดภัยในด้านความรู้สึกนี้เป็นที่ปรารถนาสำหรับทุกคน

ค. ความต้องการการยอมรับจากหมู่คณะ บุคคลอยู่รวมกลุ่มอย่างเป็นสุขก็ต่อเมื่อกลุ่มให้การยอมรับการเป็นสมาชิก

1.2 การสร้างพัฒนาการด้านอารมณ์และสังคม เมื่อบุคคลเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม เขาจะได้มีโอกาสเรียนรู้เรื่องการปฏิบัติตนในสังคม และในขณะที่เขาจะเรียนรู้เรื่องการควบคุมการแสดงออกทางด้านอารมณ์ด้วย

1.3 การพัฒนาด้านทัศนคติ ความสนใจ ความสามารถ และปกติวิสัยทางสังคม ในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคม บุคคลจะต้องมีทัศนคติที่ดีต่อบุคคลอื่น มีความเคารพบุคคลอื่น จึงจะพากันอยู่รวมกับกลุ่มได้ ถ้าหากไม่มีคุณสมบัติดังกล่าวแล้ว จะพากันไม่สามารถปรับตัวได้กับสมาชิก

ในกลุ่ม นอกจากนี้แล้วในขณะที่บุคคลมีความซาบซึ้งในกิจกรรมต่าง ๆ อาจจะพัฒนามาเป็น ความสนใจที่แน่นอน เมื่อมีการปฏิบัติกิจกรรมในกลุ่ม บุคคลมักจะได้ทำงานบางอย่างซึ่งก็เท่ากับ เป็นการพัฒนาความสามารถที่มีอยู่ในตัวบุคคลให้ดีขึ้น นอกจากนี้แล้วยังช่วยให้บุคคลได้เรียนรู้ เรื่องของสังคมสามารถปรับตัวดิกรรมาให้เหมาะสม

1.4 ในด้านอาชีพ กิจกรรมกลุ่มบางประเภท เช่น กิจกรรมกลุ่มในโรงเรียน นอกจากจะทำให้ข้อสนเทศทางด้านอาชีพแล้วยังให้ประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่ออาชีพต่าง ๆ เช่น ดนตรี ศิลปะ หนังสือพิมพ์ เป็นต้น

1.5 ความเจริญงอกงามด้านความรู้และทักษะ ในขณะที่นักเรียนได้มีโอกาส ทำกิจกรรมกลุ่มนั้น อาจจะได้รับความรู้และทักษะบางประการ เช่น การพูดในที่สาธารณะ การอภิปรายกลุ่ม ภาวะเปรียบเทียบการทำงานเป็นหมู่คณะ การประสานงาน เป็นต้น

2. ในด้านวินิจฉัย สำหรับผู้นำกลุ่ม เมื่อมีการทำกิจกรรมกลุ่มจะทำให้มีโอกาสที่จะ สังเกตและทราบปัญหาของสมาชิกในกลุ่ม เช่น นักเรียนที่ไม่สามารถจะติดต่อกับบุคคลอื่นในสังคม นักเรียนที่มีความก้าวร้าวและยึดตนเองเป็นศูนย์กลางทำให้กลุ่มไม่ยอมรับ นักเรียนที่ขี้อายและ ควรได้รับความช่วยเหลือในการพัฒนาทักษะบางประการ เป็นต้น

3. ในด้านการบำบัด สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาจะได้รับประโยชน์จากการร่วม กิจกรรมกลุ่ม สามารถแก้ปัญหาได้ เช่น นักเรียนที่มีปัญหาทางอารมณ์ เมื่อเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม แล้วรู้จักการควบคุมอารมณ์ สร้างความพึงพอใจจากการติดต่อกับผู้อื่นได้ดีขึ้น มีการพัฒนาในสั ยของตนเอง ทำให้เป็นคนที่มีอิสระในตนเอง ค้นพบความสามารถพิเศษบางประการในตนเอง

4. สำหรับโรงเรียนและชุมชน นักเรียนของโรงเรียนที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม จะมีโอกาสในการพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ ทำให้เป็นบุคคลที่มีความสามารถ มีคุณค่าสร้าง ประโยชน์ให้แก่โรงเรียนและชุมชนได้

พนม สัมอารีย์ (2522 : 56 - 57) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของกิจกรรมกลุ่มไว้ ดังนี้

1. สมาชิกได้ทดสอบและแสดงความสามารถ เช่น ในกรณีที่คนพูดเก่ง แต่ไม่มี โอกาสจะพูดที่ไหน ก็อาศัยกลุ่มเป็นที่ทดสอบหรือแสดงความสามารถให้คนในกลุ่มเห็น

2. ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ เจตคติ ความคิดเห็น และปรับปรุงเจตคติและนิสัยใจคอ รวมทั้งเป็นกำลังใจให้แก่กันและกัน

3. ช่วยเสริมสร้างความมีวินัยและความอดทนให้แก่ตนเอง จากการที่ต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ร่วมกัน

4. ช่วยให้เกิดความรู้สึกปลอดภัย อบอุ่น มีกำลังใจ มีความรัก ช่วยบำรุงขวัญของสมาชิก ช่วยทำให้เข้าใจตนเองดีขึ้น รู้สึกมั่นคงปลอดภัย และเชื่อมั่นในตนเองขึ้น

จากข้อความข้างต้น จะเห็นได้ว่ากิจกรรมกลุ่มสามารถช่วยให้สมาชิกได้พัฒนาความมีวินัย ความอดทนในตนเอง ช่วยทำให้เข้าใจตนเอง ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ เจตคติ ความคิดเห็น และนิสัยใจคอ ได้เป็นกำลังใจให้แก่กันและกัน ช่วยให้เกิดความรู้สึกอบอุ่น มั่นคงปลอดภัย เกิดความรักและกำลังใจซึ่งกันและกัน นอกจากนี้ยังมีประโยชน์ในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านพัฒนาการ ด้านการวินิจัย ด้านการบำบัด และเป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน

1.2 การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกลุ่ม

1.2.1 การวิจัยในต่างประเทศ

ริชาร์ดสัน และฮอลล์เวิร์ท (วาลินี ชูสงศ์. 2525 : 29 ; อ้างอิงมาจาก Richardson and Hallworth. 1968 : 124) ได้ทดลองสอนเรียงความภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2 โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มทดลองสอนโดยกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ กลุ่มควบคุมสอนโดยวิธีการสอนแบบปกติ ผลปรากฏว่ากลุ่มทดลอง มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนและเนื้อหาได้มากกว่ากลุ่มควบคุม

เทรปปา และไฟร์ค (Treppa and Frike. 1972 : 466 - 496) ได้ฝึกกิจกรรมกลุ่มกับกลุ่มทดลอง จำนวน 11 คน และกลุ่มควบคุมไม่ได้รับการฝึกเลย จำนวน 11 คน พบว่า กลุ่มที่ได้รับการฝึกกิจกรรมกลุ่มมีการเปลี่ยนแปลงความเข้าใจตนเองไปในทางที่ดีขึ้น ในด้านความสามารถในการควบคุมตนเอง คุณค่าของการมีชีวิตอยู่ การนับถือตนเอง การยอมรับตนเอง และความเข้าใจในความเป็นมนุษย์ ความสามารถในการสร้างมนุษยสัมพันธ์ และความคิดเกี่ยวกับตนเองในอุดมคติ

1.2.2 การวิจัยในประเทศ

บุญศรี จิงธนาเจริญเลิศ (2530 : 48) ได้ศึกษาเรื่องผลการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อการปรับตัวกับเพื่อนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนนทรีวิทยา กรุงเทพมหานคร โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 14 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มมีการปรับตัวกับเพื่อนสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เยาวภา กันทรวิชากุล (2530 : 40) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับผลการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนในห้องเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนป่าโมกษวิทยานุกูล จังหวัดอ่างทอง โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 7 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนทดลองซึ่งใช้กิจกรรมกลุ่ม มีพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนในห้องเรียนลดลงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ลัดดา แซ่บั้ง (2530 : 60 - 64) ได้ทำการทดลองโดยใช้กิจกรรมกลุ่มสร้างคุณภาพเพื่อลดพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการทดลองพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลอง ซึ่งได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มสร้างคุณภาพ มีพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนลดลงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติมีพฤติกรรมลดลงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และภายหลังการทดลองพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนลดลงมากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นฤมล วรรณกุล (2531 : 37 - 38) ได้ทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องหนังสืออ้างอิงของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนราชินีบูรณะ จังหวัดนครปฐม ผลการศึกษาพบว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนได้โดยใช้กิจกรรมกลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่สอนโดยใช้สไลด์เทปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สาลิ้ง จบศรี (2531 : 48) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความเป็นผู้นำแบบประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน

คลองสิบสาม "พิศวีราษฎร์บำรุง" จังหวัดปทุมธานี ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความเป็นผู้นำแบบประชาธิปไตยจำนวน 16 คน แล้วนำมาสุ่มเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมกลุ่ม มีความเป็นผู้นำแบบประชาธิปไตยสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จริยา วิไลวรรณ (2532 : 94) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดลำปาง โดยแบ่งนักศึกษาออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 15 คน จากการวิจัยพบว่านักศึกษากลุ่มทดลองที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมีเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาสูงกว่านักศึกษากลุ่มควบคุมที่ได้รับข้อเสนอแนะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จรินทร์ อินทวิศาลกุล (2533 : 48) ได้ศึกษาเรื่องการใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดของผู้เข้ารับการอบรมในศูนย์ส่งเสริมและฝึกอาชีพสตรีภาคกลางกรมประชาสัมพันธ์ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เข้ารับการฝึกอบรมเพศหญิง ซึ่งมีอายุในช่วง 16 - 18 ปี ในศูนย์ส่งเสริมและฝึกอาชีพสตรีภาคกลาง กรมประชาสัมพันธ์ รุ่นที่ 3 โดยคัดเลือกจากกลุ่มประชากรที่มีเชาวน์ปัญญาในช่วง 80 - 89 มาทั้งหมด แล้วจึงนำมาสุ่มเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 15 คน ผลการศึกษาพบว่า ภายหลังการทดลองกลุ่มทดลองซึ่งเป็นสมาชิกที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมีความสามารถในการคิดสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พรรษา แดงภักดี (2536 : 61) ได้ศึกษาเรื่องผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อคุณธรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดโสธรวรารามวรวิหาร จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 15 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมมีคุณธรรมความมีน้ำใจนักกีฬาสูงกว่านักเรียนที่ได้รับข้อเสนอแนะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมกลุ่มทั้งต่างประเทศและในประเทศไทย สรุปได้ว่ากิจกรรมกลุ่มสามารถพัฒนาให้นักเรียนมีความสามารถในการคิด มีเจตคติที่ดี

ต่อการเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีความเป็นผู้นำแบบประชาธิปไตย ลดพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียน สามารถพัฒนาคุณธรรมความมีน้ำใจนักกีฬา ความสามารถในการปรับตัวกับเพื่อน ความสามารถควบคุมตนเอง คุณค่าของการมีชีวิตอยู่ การนับถือตนเอง และความเข้าใจในความ เป็นมนุษย์ความสามารถในการสร้างมนุษยสัมพันธ์ และความคิดเกี่ยวกับตนเองในอุดมคติ

2. เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียน

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติและทัศนคติต่อการเรียน

2.1.1 ความหมายของทัศนคติ

มีผู้ให้ความหมายของทัศนคติแตกต่างกันดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2522 : 328) ให้ความหมายของทัศนคติไว้ว่า เป็นท่าที หรือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่ง สมบูรณ์จิตพงศ์ (2519 : 14) ก็ได้ให้ความหมายที่สอดคล้องกันว่า ทัศนคติเป็นความคิดเห็น ท่าที ความรู้สึกเอนเอียงทางจิตใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ภายหลังจากการทำให้บุคคลได้มีประสบการณ์ในสิ่งนั้น พฤติกรรมเช่นนี้ไม่อาจสามารถวัดได้โดยตรง แต่สามารถสังเกตและวัดได้จากพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกต่อสิ่งนั้น โดยอาจแสดงให้เห็นได้ในลักษณะความเชื่อ ท่าทาง ความคิดเห็น ส่วน พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2530 : 193) ให้ความหมายของทัศนคติว่า หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมหรือแนวร่วมที่จะตอบสนองต่อสิ่งเรานั้น ๆ ไปในทางสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้ นอกจากนี้ กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 172) ก็ได้กล่าวว่า ทัศนคติ คือ ความรู้สึกของบุคคลที่ได้จากการเรียนรู้ และประสบการณ์ แล้วแสดงภาวะของร่างกายและจิตใจในด้านความพร้อมที่จะเข้าหา เมื่อเกิดความรู้สึกชอบ เรียกว่า ทัศนคติที่ดีหรือทัศนคติทางบวก หรือแสดงความพร้อมที่จะหลีกเลี่ยงเมื่อเกิดความรู้สึกไม่ชอบ เรียกว่า ทัศนคติที่ไม่ดีหรือทัศนคติทางลบ

พัชนี วรกวิน (2522 : 60) กล่าวว่า ทศนคติ คือ ความรู้สึก ความคิดเห็นความเชื่อ หรือแนวโน้มที่พร้อมที่จะกระทำต่อสิ่งแวดลอมในการตอบสนองในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ ซึ่งสอดคล้องกับ โรคิช (Rokeach. 1970 : 112) ที่กล่าวว่า ทศนคติเป็นการผสมผสานหรือจัดระเบียบของความเชื่อที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ผลรวมของความเชื่อนี้จะเป็นตัวกำหนดแนวโน้มของบุคคลในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนองในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ

Thurstone 1967
เทอริสตัน (Triandis. 1964 : 49) กล่าวว่า ทศนคติเป็นตัวแปรทางจิตวิทยาอย่างหนึ่งที่สังเกตได้ไม่ง่าย เป็นความโน้มเอียงภายใน แสดงออกให้เห็นได้โดยพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ทศนคดียังเป็นเรื่องของความชอบ ไม่ชอบ ความลำเอียง ความคิดเห็น ความรู้สึก และความเชื่อในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ออซูเบล โนแวก และ ฮานีเซียน (สุวิทย์ วงษาไฮ. 2534 : 41 ; อ้างอิงมาจาก Ausubel, Novak and Hanesian. 1978 : 425) กล่าวว่าทศนคติ คือ ความรู้สึก ความเชื่อ หรือค่านิยมที่เกิดจากองค์ประกอบทั้งทางด้านอารมณ์และสติปัญญา

จากความหมายของทศนคติดังกล่าว สรุปได้ว่าทศนคติ หมายถึง ความรู้สึก ความคิดความเชื่อ ของบุคคลที่มีต่อประสบการณ์ หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่บุคคลได้รับ โดยมีแนวโน้มที่จะตอบสนอง หรือแสดงพฤติกรรมออกมาในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ทางบวก หรือทศนคติที่ดีจะแสดงออกในลักษณะความชอบ ความพึงพอใจ ความสนใจ เห็นด้วย ท้าให้อยากปฏิบัติอย่างอื่นอีกลักษณะหนึ่ง คือ ทางลบ หรือทศนคติที่ไม่ดี จะแสดงออกในลักษณะความเกลียด ไม่พึงพอใจ ไม่สนใจ ไม่เห็นด้วย อาจทำให้เกิดความเบื่อกวน หรือต้องการหนีห่างจากสิ่งเหล่านั้น

2.1.2 ลักษณะและองค์ประกอบของทศนคติ

พญุลย์ อินทวิชา (2517 : 17) ได้สรุปลักษณะของทศนคติไว้ดังนี้คือ

1. ทศนคติ เกิดจากการเรียนรู้ หรือเกิดจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคลไม่ได้ติดตัวมาแต่เกิด

2. ทศนคติ เป็นสถานการณ์ทางจิตใจ ที่มีอิทธิพลต่อความคิด และการกระทำของบุคคล เพราะเป็นส่วนประกอบที่กำหนดแนวทางให้ทราบล่วงหน้าว่าถ้าบุคคล ประสงค์สิ่งใดแล้วบุคคลนั้นจะมีท่าทีต่อสิ่งนั้นในลักษณะใด

3. แม้ว่าทศนคติเป็นสภาวะทางจิตใจที่มีความมั่นคงพอสมควร แต่ก็อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องมาจากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ และการเรียนรู้

เฉลิมพล ศรีหงษ์ และ เสถียร เหลืองอร่าม (2521 : 10)

สรุปว่า ทศนคติมีส่วนประกอบสำคัญ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบทางด้านความคิด อารมณ์ และเหตุผล
ความเชื่อถือ หรือความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ซึ่งเป็นเรื่องราวของการใช้เหตุผลของบุคคล ในการจำแนกแยกแยะความแตกต่าง ตลอดจนผลต่อเนื่อง ผลได้ผลเสีย ถ้าพิจารณาอย่างลึกซึ้ง ก็คือ การที่บุคคลจะสามารถนำเอาคุณค่าทางสังคมที่ได้รับการสั่งสอนและถ่ายทอดเข้าไปใช้ในการ วิเคราะห์พิจารณาประกอบเหตุผลของการที่ตนจะประเมินและการพิจารณาของบุคคลใน ส่วนที่ จะมีลักษณะปลอดจากอารมณ์ แต่จะเป็นเรื่องของเหตุผล อันสืบเนื่องมาจากความเชื่อของบุคคล
2. องค์ประกอบทางด้านอารมณ์หรือความรู้สึก หมายถึง
ความรู้สึก อารมณ์เกี่ยวกับความเชื่อในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น ความรู้สึกชอบ ไม่ชอบ รักเกลียดกลัว เป็นต้น ซึ่งจะแสดงออกทางสีหน้า ท่าทาง เมื่อคิดหรือพูดสิ่งนั้น
3. องค์ประกอบทางแนวโน้มของการกระทำ หรือพฤติกรรม
หมายถึง แนวโน้มที่จะมีพฤติกรรม หรือความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ

2.1.3 ความหมายของทศนคติต่อการเรียน

ศิริรัตน์ ภูสกลเจริญศักดิ์ (2529 : 31) ได้ให้ความหมายของ ทศนคติต่อการเรียนว่า หมายถึง ความคิดเห็น หรือความรู้สึกเอนเอียงของจิตใจที่มีต่อ ประสบการณ์ในเรื่องการเรียนอันเกี่ยวกับตัวครู การศึกษาและเพื่อน และแสดงออกในรูป พฤติกรรม 2 ลักษณะ คือ

1. ทักษะที่ดีต่อการเรียน หรือทัศนคติทางบวก (Positive Attitude) นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะพึงพอใจในการเรียน สนใจการเรียนมีความรู้สึกว่าเป็นบุคคลที่น่าเคารพ สามารถถ่ายทอดความรู้ได้ดี เห็นคุณค่าของการศึกษา และเห็นว่าเพื่อนให้ความช่วยเหลือในเรื่องการเรียน

2. ทักษะที่ไม่ดีต่อการเรียน หรือ ทัศนคติทางลบ (Negative Attitude) นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะความไม่พึงพอใจ ไม่ชอบการเรียน ไม่ชอบครู ไม่ชอบเพื่อน ทำให้เกิดความท้อแท้ เบื่อหน่าย ขาดเรียนบ่อย ๆ

สุดฤทัย มุขยวงศา (2533 : 7) ได้อธิบายทัศนคติในการเรียนว่าเป็นสภาพทางอารมณ์ ความรู้สึก ความคิด ความเชื่อ และพฤติกรรมที่บุคคลที่แสดงออกเพื่อตอบสนองต่อครู โรงเรียน และระบบการศึกษาเกิดขึ้นจากประสบการณ์และการเรียนรู้ ซึ่งอาจแสดงออกได้ 2 ด้าน คือ

1. ทักษะในทางที่ดีต่อการเรียน นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะของความพึงพอใจสนใจมาเรียนอย่างสม่ำเสมอ ยอมรับความสามารถและวิธีการสอนของครู เห็นคุณค่าของการศึกษา

2. ทักษะในทางที่ไม่ดีต่อการเรียน นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะที่ไม่พึงพอใจไม่เห็นด้วย ไม่ชอบครู ไม่ตั้งใจเรียน ขาดเรียนบ่อย ๆ ไม่เห็นคุณค่าของการศึกษา

นอกจากนี้ จารุลักษณ์ พินพรหมราช (2528 : 8) กล่าวว่า ทัศนคติทางการเรียน หมายถึง ความรู้สึกที่มีต่อการเรียน โดยเฉพาะความรู้สึกที่มีต่อครูและการยอมรับคุณค่าของการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ วิชชุตา เดียวกุล (2529 : 14) ที่กล่าวว่า ทัศนคติทางการเรียน หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็นที่มีต่อครู ต่อการศึกษาทั้งทางด้านการเรียนการสอน ครอบคลุมเนื้อหา 2 ประการ คือ การยอมรับตัวครู และการยอมรับคุณค่าทางการศึกษา ซึ่งวัดได้โดยแบบสำรวจทัศนคติทางการเรียน

จากความหมายของทัศนคติ ลักษณะองค์ประกอบของทัศนคติและความหมายของทัศนคติต่อการเรียนที่กล่าวมาแล้ว พอสรุปความหมายของทัศนคติต่อการเรียนได้ว่า

หมายถึง ความรู้สึกความคิด ความเชื่อ ของนักเรียนที่มีต่อประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการเรียนไม่ว่าจะเป็นครู เพื่อน วิชาเรียน สภาพที่เอื้อต่อการเรียนที่โรงเรียนและที่บ้าน ซึ่งส่งผลให้แสดงพฤติกรรมออกมา 2 ลักษณะ คือ

1. ทักษะที่ดีต่อการเรียน นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะของความพึงพอใจ เห็นด้วยสนใจ มาเรียนอย่างสม่ำเสมอ ยอมรับความสามารถ และพฤติกรรมของครู เห็นคุณค่าของการศึกษา
2. ทักษะที่ไม่ดีต่อการเรียน นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะของการติไม่เห็นด้วย ไม่สนใจ ขาดเรียนบ่อย ๆ ไม่ชอบและไม่ยอมรับความสามารถและพฤติกรรมของครู ไม่เห็นคุณค่าของการศึกษา

2.1.4 การเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อการเรียน

จิมบาร์เจด (สุดถัย มุขวงศา. 2533 : 8 ; อ้างอิงมาจาก Zimbardo. 1979 : 643) สรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทัศนคติว่า ควรจะเป็นไปโดยการให้ข้อมูลใหม่ ๆ การสังเกตตัวแบบ การพิจารณาผลที่ตามมาของการกระทำของเรา การเปลี่ยนแปลงการให้รางวัลและการลงโทษต่อทัศนคติที่มีอยู่เดิม และการแก้ปัญหาคำขัดแย้งทางจิตใจ

ทริแอนด์อิส (Triandis. 1971 : 143) กล่าวว่า ทักษะสามารถเปลี่ยนแปลงได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เช่น การได้รับข้อมูลใหม่จากบุคคลอื่น สื่อมวลชน หรือการได้รับประโยชน์โดยตรง ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในองค์ประกอบด้านความคิด ความเข้าใจ มีผลทำให้องค์ประกอบด้านความรู้สึกและพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปด้วย

โพุลย์ อินทวิชา (2517 : 47) สรุปแนวความคิดในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติว่า ทักษะเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้โดยการจัดสถานการณ์ใหม่ สร้างแรงจูงใจหรือให้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องในเรื่องนั้นใหม่ ด้วยเหตุผล ด้วยการกระทำหรือจัดสภาพแวดล้อมทางสังคมให้สัมพันธ์กับบุคคล เพื่อให้มีทักษะที่พึงปรารถนา

พจน์ี วรกวิน (2522 : 74) กล่าวว่า สถานการณ์ทางสังคมที่มีผลต่อการเปลี่ยนทัศนคติ ประกอบด้วย

1. การแนะนำให้เปลี่ยน การแนะนำมี 2 วิธี คือ แนะนำตามปกติ คือ คำนแนะนำจากกลุ่มเพื่อน ผู้มีความสำคัญทางสังคม หรือแก่ตนเอง อีกวิธีหนึ่ง คือ การสะกดจิต ซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการสัมผัสและการเคลื่อนไหว
2. การทำให้เกิดความคล้อยตาม เป็นการสื่อสารทำให้ทราบว่ากลุ่มที่คล้ายท่านมีความคิดเห็นเป็นอย่างไร เป็นการแนะนำให้เขาเกิดความรู้สึกขึ้นมาเองว่าสมควรจะเปลี่ยนเพื่อให้สอดคล้องกับกลุ่มอื่น หลังจากที่ได้รับการบอกเล่าแล้ว
3. การอภิปรายกลุ่ม การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันโดยมีผู้นำอภิปรายจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้
4. การใช้ข้อมูลชักจูง เป็นการนำข้อมูลที่มีมาจากคนที่มีความสำคัญหรือจากกลุ่มที่เหมือนกันมากเท่าใด ก็จะทำให้คนเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้มากขึ้นเท่านั้น ผู้รับจะไม่มีสิทธิ์โต้แย้ง คัดค้าน หรือแสดงความคิดเห็นต่อที่มาของข้อมูล
5. การปลูกฝังความเชื่อ เช่น การอบรมเลี้ยงดู การล้างสมอง การจิตวิทยาให้ประสาทหลอน การทรมานร่างกาย เพื่อทำให้ประสาทเกิดความอ่อนแอ

อัจฉรา สุขารมณี (2527 : 184) เสนอแนะวิธีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขทัศนคติที่ดีต่อการเรียน คือ การให้การแนะแนว หรือคำแนะนำที่ถูกต้อง ถ้ามีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาเรียนอาจพูดถึงประโยชน์ที่ได้จากการเรียน และอาจใช้พลังกลุ่มช่วยในการเปลี่ยนแปลงนิสัยไม่ดีบางอย่าง และมีการให้แรงเสริมประเภทต่าง ๆ โดยเลือกหาแรงเสริมที่ตรงกับความต้องการของเด็ก และในตนเองเดียวกัน กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์ (2528 : 233) ก็ได้เสนอแนะวิธีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียน คือ 1. ให้การแนะแนวโดยชี้แนะแนวทาง การปฏิบัติต่อการเรียนรู้ให้ถูกต้อง และเหมาะสมชี้ให้เห็นคุณและโทษอย่างแท้จริง โดยเฉพาะชี้ให้เห็นคุณประโยชน์ที่ได้รับพยายามให้การเสริมแรงที่ตรงกับความถนัดและความต้องการแก่เด็กแต่ละคนเพื่อให้มีกำลังใจที่เรียนรู้มากกว่าการใช้การลงโทษ และพยายามให้เด็กได้ลงมือกระทำเอง

จากแนวความคิดในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อการเรียนดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า ในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อการเรียนนั้นจะต้องให้ความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบทั้ง 3 ด้านของทัศนคติ คือ ความคิด ความเชื่อ ความรู้สึก และพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ดังที่ เอลลิส และไวท์เลย์ (Ellis and Whiteley. 1979 : 44) กล่าวว่า ความคิด ความรู้สึก และการกระทำมีอิทธิพลต่อกัน ดังนั้นถ้าบุคคลปรับลักษณะใดลักษณะหนึ่งให้เปลี่ยนไป ก็จะทำให้ลักษณะอื่นเปลี่ยนแปลงไปด้วย

2.2 การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียน

2.2.1 การวิจัยในต่างประเทศ

อ้างอิงมาจาก Morris. 1961 : 23) ศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะได้คะแนนเฉลี่ยในการเรียน และทัศนคติในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 7 จำนวน 144 คน เกรด 8 จำนวน 130 คน และเกรด 9 จำนวน 97 คน โดยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสำรวจเจนิสัยในการเรียนและทัศนคติในการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซีแมนติก (Semantic Differential Instrument) มีบทบาทในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อย

เบลดโซ (Bledsoe. 1971 : 121 - 122) ได้ศึกษาทัศนคติของนักเรียนโดยวิธีสังเกตครูที่สอนในชั้นเรียน และให้คะแนนการสังเกต กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 4,368 คน แยกเป็นกลุ่มตามระดับความสามารถทางการเรียน พบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนต่างกัน มีทัศนคติต่อครูต่างกัน กลุ่มที่มีความสามารถทางการเรียนสูง มีทัศนคติที่ดีกว่ากลุ่มที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำ

โคเวล และ เอ็นทวิสเซล (Cowell and Entwistle. 1971 : 85 - 89) ศึกษาพบว่า ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว มีวิธีการเรียนและทัศนคติในการเรียนดีกว่าผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวและเก็บตัวไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ธอร์นเบอร์ก (Thornburg. 1985 : 181 - 185)

ได้ทำการศึกษาเพื่อประเมินผลของทัศนคติของนักเรียนที่ออกจากโรงเรียนกลางคัน (Dropout) พบว่า 50 เปอร์เซ็นต์ ของนักเรียน จำนวน 509 คน เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อโรงเรียน แต่อีก 20 เปอร์เซ็นต์ แสดงทัศนคติทางการเรียนไม่ตัวอย่างรุนแรง ซึ่งแสดงออกในลักษณะต่าง ๆ เช่น กล่าวว่า หลักสูตรในการเรียนไม่มีประโยชน์ เพื่อการเรียน ครูที่สอนเน้นเรื่องคะแนนมากเกินไป ครูมีความลำเอียง ภาระเพียบ ข้อบังคับของโรงเรียนเข้มงวดเกินไป

คอยโว (Koivo. 1983 : 2624 - A) ศึกษาความสัมพันธ์

ด้านการรับรู้ของนักเรียนในเรื่องนิสัยและทัศนคติในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลปรากฏว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีคะแนนนิสัยและทัศนคติในการเรียนดีกว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

2.2.2 การวิจัยในประเทศ

นภาพร เมษะวานิช (2515 : 66 - 67) ศึกษาความสัมพันธ์

ระหว่างนิสัยในการเรียน ทัศนคติในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนรัฐบาล จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสำรวจนิสัยและทัศนคติในการเรียน นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีนิสัยและทัศนคติในการเรียนดีกว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

วิญญู พูลศรี (2523 : 33 - 39) ศึกษาผลของการให้คำปรึกษา

แบบกลุ่มต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความวิตกกังวลในการเรียน นิสัย และทัศนคติในการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง วิทยาลัยครูเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่าง 8 คน ผลการทดลองพบว่า กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคะแนนนิสัย และทัศนคติในการเรียน สูงขึ้น

วิระวัฒน์ พูลศรี (2523 : 42) ศึกษาผลของการให้คำปรึกษา

แบบกลุ่มที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นิสัย และทัศนคติด้านการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอุเมงค์ จังหวัดลาพูน กลุ่มตัวอย่าง 8 คน ผลการวิจัยสรุปว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และมีคะแนนนิสัยและทัศนคติในการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วิชชุตา เตียวกุล (2528 : 2) ศึกษาผลของการใช้กิจกรรม
แนะแนวกลุ่มต่อนิสัยในการเรียน และทัศนคติทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน
135 คน จากโรงเรียนวัดนวลนรดิศ แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน และกลุ่มควบคุม 2 ห้องเรียน
ผลปรากฏว่ากลุ่มทดลองที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวกลุ่มมีนิสัยในการเรียนและทัศนคติทางการเรียน
ดีกว่ากลุ่มควบคุมทั้งสอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุปรียา อันทิวโรทัย (2529 : 66 - 71) ศึกษาการใช้แม่แบบ
ในการพัฒนาพฤติกรรมการเรียน และทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนจันทร์ประดิษฐารามวิทยาคม กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2528 จำนวน 36 คน
ผลการศึกษาพบว่า ความแตกต่างของพฤติกรรมการเรียนและทัศนคติการเรียนก่อนและหลังการ
ทดลองของกลุ่มทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และคะแนนเฉลี่ยของ
พฤติกรรมการเรียนและทัศนคติในการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง
แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศิริรัตน์ ภูสกลเจริญศักดิ์ (2529 : 63) ได้ศึกษาผลของการ
ให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีของ โรเจอร์ ที่มีต่อทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 2 โรงเรียนบhumยงคศา กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 16 คน โดยแบ่งเป็น
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน กลุ่มทดลองเป็นกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม
กลุ่มควบคุมได้รับข้อเสนอแนะ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มทดลองมีทัศนคติในการเรียนดีกว่ากลุ่มควบคุม
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อาพันธ์ ทันสม (2535 : 73) ได้ศึกษาผลของการให้คำปรึกษา
แบบเหตุผล - อารมณ์ ที่มีต่อทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน
เมืองสรวงวิทยา จังหวัดร้อยเอ็ด กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 16 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง และ
กลุ่มควบคุมกลุ่มละ 8 คน กลุ่มทดลองได้รับการให้คำปรึกษาแบบเหตุผล - อารมณ์ กลุ่มควบคุม
ได้รับข้อเสนอแนะ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มทดลองมีทัศนคติในการเรียนดีกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เสาวนีย์ ศศิวิมล (2528 : 116) ซึ่งศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษและทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา จำนวน 606 คน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พันธ์ศรี สิทธิชัย (2530 : 60 - 61) ซึ่งศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 60 คน ด้วยวิธีสอนโดยใช้เพลงประกอบกับวิธีสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า มีความแตกต่างด้านผลสัมฤทธิ์และทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้งสองกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนทั้งต่างประเทศและในประเทศ สรุปได้ว่า ทัศนคติต่อการเรียนมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทัศนคติของนักเรียนสามารถพัฒนาได้หลายวิธี เช่น การใช้แม่แบบ กิจกรรมแนะแนวกลุ่ม การให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มและการใช้กิจกรรมกลุ่ม ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจที่จะใช้กิจกรรมกลุ่ม เนื่องจากกิจกรรมกลุ่มเน้นกิจกรรมที่นำไปสู่การปฏิบัติจริง ช่วยให้สมาชิกภายในกลุ่มได้มีการพัฒนาในด้านความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรม เพื่อจะช่วยให้นักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อันเนื่องมาจากทัศนคติที่ไม่ดีต่อภาษาอังกฤษได้

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ประชากรที่ใช้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชาณุวิทยา อำเภอชาณุวรลักษบุรี จังหวัดกำแพงเพชร ปีการศึกษา 2538 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ โดยพิจารณาจากคะแนนวิชาภาษาอังกฤษปลายภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2537 ซึ่งมีคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์กำหนดของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ คือ ได้เกรด 0 และมีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูง กลาง และต่ำ จำนวน 135 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชาณุวิทยา อำเภอชาณุวรลักษบุรี จังหวัดกำแพงเพชร ปีการศึกษา 2538 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ โดยพิจารณาจากคะแนนวิชาภาษาอังกฤษปลายภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2537 ซึ่งมีคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์กำหนดของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ คือ ได้เกรด 0 และมีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูง กลาง และต่ำ จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากร โดยมีขั้นตอนในการสุ่ม ดังนี้

2.1 ผู้วิจัยคัดเลือกนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ คือ ได้เกรด 0 จากการสอบปลายภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2537 ได้จำนวน 135 คน

2.2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้นักเรียนในข้อ 2.1 ตอบแบบสอบถามแล้วให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด แล้วแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

2.2.1 นักเรียนที่มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่า
เปอร์เซ็นต์ที่ 75 ขึ้นไป จำนวน 33 คน

2.2.2 นักเรียนที่มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษกลาง คือ นักเรียนที่ได้คะแนนจากแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ที่ 25 ถึงเปอร์เซ็นต์ที่ 75 จำนวน 66 คน

2.2.3 นักเรียนที่มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ คือ นักเรียนที่ได้คะแนนจากแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ที่ 25 ลงมาจำนวน 33 คน

2.3 สุ่มนักเรียนอย่างง่ายในข้อ 2.2 ตั้งแต่ข้อ 2.2.1 ถึงข้อ 2.2.3
 6
 มากกลุ่มละ 10 คน รวม 30 คน

2.4 สุ่มนักเรียนที่มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในแต่ละระดับทั้ง 3 ระดับในข้อ 2.3 ออกเป็นสองกลุ่ม โดยให้มีจำนวนนักเรียนในแต่ละกลุ่มเท่า ๆ กัน รวมมีนักเรียน 2 กลุ่ม กลุ่มละ 15 คน ที่มีทัศนคติ 3 ระดับ คือ สูง กลาง และต่ำ ระดับละ 5 คน แล้วจึงสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 15 คน ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงผลการสุ่มตัวอย่างจำนวนตามคะแนนทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

กลุ่มตัวอย่าง	ทัศนคติต่อการเรียน วิชาภาษาอังกฤษสูง	ทัศนคติต่อการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ กลาง	ทัศนคติต่อการเรียน วิชาภาษาอังกฤษต่ำ	รวม
กลุ่มทดลอง	5	5	5	15
กลุ่มควบคุม	5	5	5	15
รวม	10	10	10	30

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือในการทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. โปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม
2. โปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะ
3. แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ

1. โปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม มีลำดับขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1.1 ผู้วิจัยศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับกิจกรรมกลุ่มและทัศนคติต่อการเรียนจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดเนื้อหาให้เหมาะสมกับความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1.2 สร้างโปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1.3 นำโปรแกรมที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ ศาสตราจารย์ ดร.พองพรรณ เกิดพิทักษ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์บังอร เสดนันทน์ และอาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภณ ตรวจสอบสอดคล้องในเรื่องเนื้อหา จุดประสงค์ และกิจกรรม

1.4 นำโปรแกรมที่ปรับปรุงแล้วในข้อ 1.3 ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชาณุวิทยา อำเภอชาณุวรลักษบุรี จังหวัดกำแพงเพชร ที่มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 15 คน ที่มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูง กลาง และต่ำ ระดับ 5 คน เพื่อหาข้อบกพร่อง แล้วนำมาปรับปรุงให้เหมาะสมอีกครั้งก่อนนำไปใช้จริง

ในการทดลองใช้กิจกรรมกลุ่มกับกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยทดลองเป็นจำนวน 12 ครั้ง ๆ ละ 50 นาที เป็นเวลา 6 สัปดาห์ ๆ ละ 2 ครั้ง ในวันจันทร์และวันพุธ เวลา 16.00 - 16.50 น. ตั้งแต่วันที่ 14 สิงหาคม ถึงวันที่ 20 กันยายน พ.ศ. 2538

2. โปรแกรมการให้ข้อสนเทศ มีลำดับขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

2.1 ผู้วิจัยสร้างโปรแกรมการให้ข้อสนเทศ เรื่อง ทักษะคิดต่อการเรียน วิชาภาษาอังกฤษโดยมีจุดประสงค์และเนื้อหา เช่นเดียวกับโปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

2.2 นำโปรแกรมการให้ข้อสนเทศไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิชุดเดิม ตรวจสอบความสอดคล้องในเรื่อง เนื้อหา และจุดประสงค์

2.3 นำโปรแกรมที่ปรับปรุงแล้วในข้อ 2.2 ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชาณุวิทยา อำเภอชาณุวรลักษบุรี จังหวัดกำแพงเพชร ที่มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 15 คน ที่มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูง กลาง และต่ำ ระดับ 5 คน เพื่อหาข้อบกพร่องแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมอีกครั้งก่อนนำไปใช้จริง

ในการให้ข้อสนเทศกับกลุ่มควบคุม ผู้วิจัยให้ข้อสนเทศจำนวน 12 ครั้ง ๆ ละ 50 นาที เป็นเวลา 6 สัปดาห์ ๆ ละ 2 ครั้ง ในวันอังคารและวันพฤหัสบดี เวลา 16.00 – 16.50 น. ตั้งแต่วันที่ 15 สิงหาคม ถึงวันที่ 21 กันยายน พ.ศ. 2538

3. แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีลำดับขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียน

3.2 ศึกษาแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนของ สุปรียา อันทิวโรทัย (2529 : 163 – 168) ศิริรัตน์ ภูสกลเจริญศักดิ์ (2531 : 137 – 143) จริยา วิไลวรรณ (2532 : 111 – 120) แล้วสร้างข้อคำถามให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า และเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ซึ่งข้อคำถามในแบบสอบถามเป็นเรื่องที่ครอบคลุมเกี่ยวกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษตามนิยามศัพท์เฉพาะ 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ ความรู้สึก และพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แต่ละข้อจะมีคำตอบ 5 ระดับ ดังตัวอย่าง

ตัวอย่างแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง ในการตอบแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

1. แบบสอบถามทัศนคติฉบับนี้เป็นแบบวัดความรู้ ความรู้สึก และพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ คำตอบของนักเรียนมีความสำคัญอย่างยิ่งต่องานวิจัยในครั้งนี้ คำตอบของนักเรียนจะถูกเก็บไว้เป็นความลับ และแบบสอบถามทัศนคตินี้ไม่มีผลต่อคะแนนในวิชาภาษาอังกฤษแต่อย่างใด ขอให้นักเรียนตอบด้วยความสบายใจ คำตอบที่ตอบไม่มีข้อใดถูกหรือผิด และขอให้นักเรียนโปรดตอบให้ตรงกับความรู้ ความรู้สึก และการกระทำของนักเรียนมากที่สุด

2. แบบสอบถามทัศนคติฉบับนี้แบ่งออกเป็น 3 ด้านดังต่อไปนี้

ก. ด้านความรู้

คำชี้แจง กรุณาขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องใดช่องหนึ่งของขวามือซึ่งตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุดโดยมีเกณฑ์ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความนั้นบางครั้งตรงกับความคิดของนักเรียน บ้างและบางครั้งไม่ตรงกับความคิดของนักเรียน
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดของนักเรียนมาก
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
01	ก. ด้านความรู้ วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่มีเนื้อหา เข้าใจยาก					

ข. ด้านความรู้สึก

คำชี้แจง กรุณาขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องใดช่องหนึ่งทางขวามือ ซึ่งตรงกับ กับความรู้สึกที่แท้จริงของนักเรียนมากที่สุด โดยเกณฑ์ดังนี้		
มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียน มากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียน ปานกลาง
น้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียน น้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อยที่สุด
01	ข. ด้านความรู้สึก ข้าพเจ้าชอบวิชาภาษาอังกฤษ					

ค. ด้านแนวเน้มนานการแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง กรูณาขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องใดช่องหนึ่งทางขวามือ ซึ่งตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยมีเกณฑ์ดังนี้

เป็นประจำ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนเป็นประจำ
เกือบทุกครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนแต่ไม่ทุกครั้ง
บางครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนบางครั้ง
น้อยครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนน้อยครั้งมาก
น้อยครั้งที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนน้อยครั้งที่สุดจนเกือบจะไม่เกิดขึ้นเลย

ข้อที่	ข้อความ	เป็นประจำ	เกือบทุกครั้ง	บางครั้ง	น้อยครั้ง	น้อยครั้งที่สุด
01	ค. ด้านพฤติกรรม เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้าถามครูจนกว่าเข้าใจ					

เกณฑ์การตรวจให้คะแนน

ถ้าเป็นข้อความทางบวกให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มากที่สุด	เป็นประจำ	ให้	5	คะแนน
เห็นด้วย	มาก	เกือบทุกครั้ง	ให้	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ปานกลาง	บางครั้ง	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	น้อย	น้อยที่สุด	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	น้อยครั้ง	น้อยครั้งที่สุด	ให้	1	คะแนน

ถ้าเป็นข้อความทางลบให้คะแนนตรงกันข้ามกับข้อความทางบวก

3.3 นำนแบบสอบถามที่สร้างขึ้นจำนวน 75 ข้อไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิชุดเดิมตรวจเพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์

3.4 นำนแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโศกนาฏวิทยา อำเภอขามลูกบุรี จังหวัดกำแพงเพชร จำนวน 100 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาตรวจสอบให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด จัดเรียงคะแนนจากสูงลงมาต่ำหลังจากนั้น นำมาหาค่าจํานวนเป็นรายข้อโดยใช้ t - test เทคนิค 25% กลุ่มสูง กลุ่มต่ำ และพิจารณาเลือกเฉพาะข้อที่มีค่า t ระหว่าง 2.04 - 6.93 ได้จำนวน 53 ข้อ เพื่อนำมาใช้เป็นข้อความในแบบสอบถาม

3.5 นำนแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้ว ในข้อ 3.4 มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น = .8705

วิธีดำเนินการทดลอง

1. แบบแผนการทดลอง การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองโดยดำเนินการวิจัยแบบ Randomized Control Group Pretest - Posttest Design (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2531 : 67) ซึ่งมีแบบแผนการทดลอง ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 แบบแผนการทดลอง Randomized Control Group Pretest - Posttest Design

กำหนดเข้ากลุ่ม	ทดสอบก่อน	ทดลอง	ทดสอบหลัง
(R)E	T ₁ E	X	T ₂ E
(R)C	T ₁ C	~X	T ₂ C

ความหมายสัญลักษณ์

R	แทน	การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง
(R)E	แทน	กลุ่มทดลอง
(R)C	แทน	กลุ่มควบคุม
T ₁ E	แทน	ทดสอบก่อนในกลุ่มทดลอง
T ₁ C	แทน	ทดสอบก่อนในกลุ่มควบคุม
X	แทน	การเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม
~X	แทน	การให้ข้อเสนอแนะ
T ₂ E	แทน	ทดสอบหลังในกลุ่มทดลอง
T ₂ C	แทน	ทดสอบหลังในกลุ่มควบคุม

2. วิธีดำเนินการทดลอง

2.1 ขั้นตอนการทดลอง ผู้วิจัยนำคะแนนจากแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ที่ได้จากขั้นตอนการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแล้วเก็บไว้เป็นคะแนนก่อนทดลอง (Pretest)

2.2 ขั้นทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองดังนี้

2.2.1 กลุ่มทดลอง ทดลองโดยการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม จำนวน 12 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที เป็นเวลา 6 สัปดาห์ ในวันจันทร์และวันพุธ เวลา 16.00 – 16.50 น. ตั้งแต่ วันที่ 14 สิงหาคม ถึงวันที่ 20 กันยายน พ.ศ. 2538 (ดังรายละเอียดในภาคผนวก)

2.2.2 กลุ่มควบคุม ทดลองโดยการให้ข้อสนเทศ จำนวน 12 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที เป็นเวลา 6 สัปดาห์ ละ 2 ครั้ง ในวันอังคารและวันพฤหัสบดี เวลา 16.00 – 16.50 น. ตั้งแต่วันที่ 15 สิงหาคม ถึงวันที่ 21 กันยายน พ.ศ. 2538 (ดังรายละเอียดในภาคผนวก)

2.3 ขั้นหลังการทดลอง เมื่อสิ้นสุดการทดลองให้นักเรียนตอบแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอีกครั้งหนึ่ง แล้วเก็บไว้เป็นคะแนนหลังทดลอง (Posttest)

2.4 นำคะแนนจากการตอบแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทั้ง ก่อนและหลังการทดลองมาวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม
2. เปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังได้รับข้อสนเทศ
3. เปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มกับนักเรียนที่ได้รับข้อสนเทศ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ชูศรี วงศ์รัตน์ . 2527 : 40)

2. สถิติสำหรับวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

2.1 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามใช้ค่า t (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2528 : 180)

2.2 หาคความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ ครอนบาค (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 170 - 171)

3. สถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน

3.1 ทดสอบทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษภายในกลุ่มโดยใช้ t -test แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2528 : 99)

3.2 ทดสอบทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t -test แบบเป็นอิสระต่อกัน (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2528 : 96)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และแปลผลของการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้แทนความหมายดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
$\sum D$	แทน	ผลรวมของคะแนนความแตกต่างจากการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง
$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนความแตกต่างจากการทดสอบก่อนและหลังการทดลองแต่ละตัวยกกำลังสอง
กลุ่มทดลอง	แทน	กลุ่มที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม
กลุ่มควบคุม	แทน	กลุ่มที่ได้รับข้อเสนอแนะ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. เปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม
2. เปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการได้รับข้อเสนอแนะ
3. เปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มกับนักเรียนที่ได้รับข้อเสนอแนะ

ตาราง 3 เปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

กลุ่มทดลอง	N	$\bar{X}$	$\sum D$	$\sum D^2$	t
ก่อนการทดลอง	15	153.40			
			518	18442	21.26**
หลังการทดลอง	15	187.93			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ . 01

จากตาราง 3 แสดงว่า ภายหลังจากทดลองนักเรียนมีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดีขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ หลังจากเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มนักเรียนมีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดีขึ้น

ตาราง 4 เปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการได้รับข้อเสนอแนะ

กลุ่มควบคุม	N	$\bar{X}$	$\sum D$	$\sum D^2$	t
ก่อนการทดลอง	15	152.8	144	1580	9.89**
หลังการทดลอง	15	162.06			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 แสดงว่า ภายหลังจากทดลองนักเรียนมีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดีขึ้นก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ หลังจากได้รับข้อเสนอแนะนักเรียนมีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดีขึ้น

ตาราง 5 เปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
ที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มกับนักเรียนที่ได้รับข้อเสนอ

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S	t
กลุ่มทดลอง	15	34.53	6.29	13.19**
กลุ่มควบคุม	15	9.60	3.76	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 แสดงว่า ภายหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีทัศนคติต่อการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษดีกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ นักเรียน
ที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดีกว่านักเรียนที่ได้รับข้อเสนอ

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการได้รับข้อเสนอแนะ
3. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มกับนักเรียนที่ได้รับข้อเสนอแนะ

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนมีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดีขึ้นหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม
2. นักเรียนมีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดีขึ้นหลังจากได้รับข้อเสนอแนะ
3. นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดีกว่านักเรียนที่ได้รับข้อเสนอแนะ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรที่เข้าในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชาณุวิทยา อำเภอชาณุวรลักษบุรี จังหวัดกำแพงเพชร ปี การศึกษา 2538 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำโดยพิจารณาจากคะแนนวิชาภาษาอังกฤษปลายภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2537 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์กำหนดของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ คือได้เกรด 0 และมีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูง กลาง และต่ำ จำนวน 135 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชาณุวิทยา อำเภอชาณุวรลักษบุรี จังหวัดกำแพงเพชร ปีการศึกษา 2538 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำโดยพิจารณาจากคะแนนวิชาภาษาอังกฤษปลายภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2537 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์กำหนดของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ คือ ได้เกรด 0 และมีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับ สูง กลาง และต่ำ ระดับละ 10 คน รวมทั้งสิ้น 30 คนซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้นจากประชากรแล้วสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่ง เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 15 คน โดยมีนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับ สูง กลาง และต่ำ กลุ่มละ 5 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. โปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม
2. โปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะ
3. แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

การดำเนินการทดลอง

การทดลองครั้งนี้เป็นการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest - Posttest Design ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยจะคะแนนจากการตอบแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ได้จากขั้นตอนการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแล้วเก็บไว้เป็นคะแนนก่อนการทดลอง (Pretest)

2. ดำเนินการทดลอง โดยผู้วิจัยดำเนินการทดลองดังนี้

2.1 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับกลุ่มทดลองตามโปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม เพื่อพัฒนาทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นเวลา 12 ครั้ง ๆ ละ 50 นาที เป็นเวลา 6 สัปดาห์ในวันจันทร์และวันพุธ เวลา 16.00-16.50 น. ตั้งแต่วันที่ 14 สิงหาคม ถึงวันที่ 20 กันยายน พ.ศ. 2538

2.2 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับกลุ่มควบคุมตามโปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นเวลา 12 ครั้ง ๆ ละ 50 นาที เป็นเวลา 6 สัปดาห์

ในวันอังคารและวันพฤหัสบดี เวลา 16.00 - 16.50 น. ตั้งแต่วันที่ 15 สิงหาคม ถึงวันที่ 21 กันยายน พ.ศ. 2538

2.3 หลังจากเสร็จสิ้นการทดลองผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมตอบแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้แบบสอบถามฉบับเดียวกันกับที่ใช้ทดสอบก่อนการทดลองแล้วเก็บคะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนนี้เป็นคะแนนหลังการทดลอง (Posttest)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม
2. เปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการได้รับข้อเสนอแนะ
3. เปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มกับนักเรียนที่ได้รับข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้า สรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนมีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดีขึ้นหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนมีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดีขึ้นหลังจากได้รับข้อเสนอแนะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดีกว่านักเรียนที่ได้รับข้อเสนอแนะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้า เรื่องผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชาณุวิทยา อำเภอชาณุวรลักษบุรี จังหวัดกำแพงเพชร พบปรากฏผลดังนี้

1. นักเรียนกลุ่มทดลองที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ตั้งไว้แสดงให้เห็นว่า กิจกรรมกลุ่มสามารถพัฒนาทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับ แนวความคิดของพม ลัมอารีย์ (ม.ป.ป. : 56) ที่กล่าวว่ากลุ่มเป็นต้นแบบเปลี่ยนประสบการณ์ ทัศนคติ ความคิดเห็นและช่วยปรับปรุงทัศนคติและนิสัยใจคอของสมาชิกรวมทั้งทำให้สมาชิกได้เป็น กำลังใจให้กันและกันและยังสอดคล้องกับคำกล่าวของ จันทิมา ลิ้มปิเจริญ (2522 : 9) ที่กล่าวว่ากระบวนการกลุ่มสัมพันธ์จะช่วยให้สมาชิกในกลุ่มมีการพัฒนาในด้านทัศนคติ ค่านิยม และพฤติกรรมเพราะกระบวนการกลุ่มเป็นกิจกรรมที่นำไปสู่การปฏิบัติจริงสู่การวิเคราะห์ทำให้ ผู้เรียนรู้จักตนเองและผู้อื่นมากขึ้น ซึ่งเป็นไปตามหลักการที่ ซิมบาร์โด (กรองแก้ว สาธุสนธิ์. 2529 : 46 ; อ้างอิงมาจาก Simbarido. 1969 : 20) ได้กล่าวว่ากลุ่มเป็นเครื่องมือ ที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านทัศนคติและพฤติกรรม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สาสี จบศรี (2531 : 48) ได้ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาความเป็นผู้นำ แบบประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคลองสิบสาม "ผิสีราษฎร์บำรุง" จังหวัดปทุมธานี ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมีความเป็นผู้นำแบบประชาธิปไตย สูงขึ้นก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ จริยา วิไลวรรณ (2532:94) ได้ศึกษาผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดลำปาง ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษากลุ่มที่เข้าร่วม กิจกรรมกลุ่มมีเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาหลังการทดลองดีขึ้นมากกว่าก่อนการทดลองอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฐิติพร คล้ายพันธุ์ (2538 : 51 - 53) ซึ่งศึกษาผลของการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลศรีบุญยานุสรณ์ จังหวัดสมุทรสาคร ผลการศึกษา

พบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมีเจตคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ดีขึ้นกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากผลการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า กิจกรรมกลุ่มสามารถนำมาใช้พัฒนาทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้ดีกว่าเดิมได้ ทั้งนี้เพราะในระหว่างการทดลองผู้วิจัยได้จัดประสบการณ์เกี่ยวกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยให้นักเรียนได้แสดงบทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง อภิปรายกลุ่ม เล่นเกม ตลอดทั้งได้เรียนรู้จากกรณีตัวอย่าง โดยจัดประสบการณ์เพื่อให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กันภายในกลุ่ม มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา และกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อภิปราย และ สรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ร่วมกัน ทำให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ มีความกระตือรือร้น ไม่เบื่อหน่าย ส่งผลให้นักเรียนพัฒนา ความรู้ ความรู้สึก และพฤติกรรมต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ผู้วิจัยสังเกตนักเรียนในระยะแรกของการทดลอง พบว่านักเรียนไม่กล้าแสดงออก แต่เมื่อดำเนินการทดลองไปจนถึงครั้งที่ 4 พบว่า นักเรียนกล้าแสดงออก และมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น

2. นักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับข้อเสนอแนะ มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 2 ที่ตั้งไว้แสดงให้เห็นว่า การให้ข้อเสนอแนะสามารถพัฒนาทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ คมเพชร ฉัตรสุกกุล (2521 : 12 - 13) ที่กล่าวว่า การให้ข้อเสนอแนะจะทำให้ผู้ที่ได้รับมีโอกาสรับรู้รายละเอียดบางประการที่จำเป็นต่อการตัดสินใจหรือปรับปรุง ส่วนที่บกพร่อง และมีส่วนช่วยพัฒนาให้ผู้รับข้อเสนอแนะเกิดความเข้าใจตนเองได้ถูกต้องยิ่งขึ้น นอกจากนี้ (Triandis. 1971 : 143) ได้กล่าวว่า การที่ทัศนคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้นั้นขึ้นอยู่กับอิทธิพลสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เช่น การได้รับข้อมูลใหม่จากบุคคลอื่น สื่อมวลชน หรือการได้รับประสบการณ์โดยตรง ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลง ในองค์ประกอบด้านความคิด ความเข้าใจ และมีผลทำให้องค์ประกอบด้านความรู้สึกหรือพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปด้วย ซึ่งจะเห็นได้ว่าการให้ข้อเสนอแนะนั้นเป็นวิธีการหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนได้รับข้อมูลต่าง ๆ ที่ผู้เรียนยังไม่รู้หรือไม่เข้าใจชัดเจน ผู้เรียนมีโอกาสดูแลศึกษาด้วยตนเอง และยังเปิดโอกาสให้มีการซักถามปัญหาต่าง ๆ อันจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ ได้รับข้อมูลต่าง ๆ ถูกต้องมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ

ซาสเซ (Sasse.1975: 136-137) ที่ว่าการให้ข้อเสนอแนะจะทำให้บุคคลเกิดความคิด ความรู้ มากยิ่งขึ้น และยังช่วยให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งจะนำไปสู่การปรับปรุงสิ่งต่าง ๆ ให้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้อง กับงานวิจัยของจารุลักษณ์ พินพรหมราช (2529 : 55 - 57) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนา พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปทุมคงคา กรุงเทพมหานคร ผลการ ศึกษาพบว่า การให้ข้อเสนอแนะสามารถพัฒนาพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนให้ดีขึ้นกว่าก่อนได้รับ ข้อเสนอแนะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเยาวภา กันทรวิชากุล (2530 : 34) ได้ ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนในห้องเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน ปาณิกวิทยาภูมิ จังหวัดอ่างทอง ผลการศึกษาพบว่า การให้ข้อเสนอแนะสามารถลดพฤติกรรมไม่ ตั้งใจเรียนของนักเรียนให้ลดลงกว่าก่อนได้รับข้อเสนอแนะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ จากงานวิจัยของหรรษา แดงภักดี (2536 : 57 - 58) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาคุณธรรม ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดโสธรวรารามวรวิหาร จังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการศึกษาพบว่า การให้ข้อเสนอแนะแก่นักเรียนสามารถพัฒนาคุณธรรมความมี น้ำใจนักกีฬาของนักเรียนให้ดีขึ้นกว่าก่อนได้รับข้อเสนอแนะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าการให้ข้อเสนอแนะสามารถพัฒนาทัศนคติ ต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้ ทั้งนี้เพราะนักเรียนได้เรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวกับ ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยแจกเอกสารให้นักเรียนอ่าน และฉายวีดิทัศน์ ให้นักเรียนชม และเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามเมื่อมีข้อสงสัย จากการสังเกตพบว่านักเรียน มีความกระตือรือร้นให้ความสนใจอ่านเอกสาร และชมวีดิทัศน์เป็นอย่างดี แม้ว่าเป็นระยะแรก ของการทดลอง นักเรียนจะไม่กล้าพูด ไม่กล้าซักถาม แต่เมื่อทำการทดลองไปในครั้งที่ 4 พบว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการอ่านเอกสารและชมวีดิทัศน์ตลอดจนซักถามมากขึ้น เนื่องจากผู้วิจัยคอยกระตุ้นและให้กำลังใจอยู่ตลอดเวลา จากนั้นจึงให้นักเรียนช่วยกันสรุปสิ่งที่ ได้เรียนรู้ร่วมกัน เกี่ยวกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดังกล่าว ส่งผลให้นักเรียนมี ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษดีขึ้น

3. นักเรียนกลุ่มทดลองที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ดีกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับข้อเสนอแนะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ข้อที่ 3 ที่ตั้งไว้แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมกลุ่มสามารถพัฒนาทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ได้ดีกว่าการได้รับข้อเสนอแนะ ถึงแม้ว่ากลุ่มที่ได้รับข้อเสนอแนะจะมีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดีขึ้นกว่าก่อนได้รับข้อเสนอแนะ แต่เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของทั้งสองกลุ่มแล้ว พบว่ากลุ่มทดลองมีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดีกว่ากลุ่มควบคุม ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ วินิจ เกตุชา และคมเพชร จัตรสุภกุล (2522 : 170 - 172) ที่กล่าวว่า กิจกรรมกลุ่มสามารถนำมาใช้พัฒนาได้ดีกว่าการให้ข้อเสนอแนะ เพราะการเรียนรู้โดยการทำกิจกรรมต่าง ๆ บุคคลจะได้รับประสบการณ์ตรง นอกจากได้ปฏิบัติแล้วยังเกิดความรู้สึกลึกซึ้ง ๆ ขึ้นด้วย ผลจากการปฏิบัติกิจกรรมจะทำให้บุคคลซาบซึ้งประทับใจมากกว่าการที่จะสอนให้มีการพัฒนาตนเองโดยการให้ความรู้เพียงอย่างเดียว นอกจากนี้ ทิศนา ขัมมณี และเยาวพา เดชะคุปต์ (2522 : 7) ได้กล่าวว่าประสบการณ์การเรียนรู้ที่ได้จากการเข้ากลุ่มจะช่วยทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสได้เรียนรู้ จากการมีส่วนร่วมกระทำกิจกรรมที่ส่งเสริมการวิเคราะห์ ความรู้สึก ความต้องการ ตลอดจนพฤติกรรมและความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในกลุ่ม ซึ่งการฝึกเช่นนี้จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาบุคลิกภาพของตนได้เป็นอย่างดี และจากงานวิจัยของจารุลักษณ์ พิณพรหมราช (2529 : 55 - 57) ซึ่งได้ศึกษาผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปทุมคงคา กรุงเทพมหานคร พบว่านักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมีพฤติกรรมการเรียนรู้สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับข้อเสนอแนะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพวงแก้ว เนตรโรภารักษ์ (2533 : 53) ซึ่งได้ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความร่วมมือในการอภิปรายกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านลานแหลม จังหวัดนครปฐม ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมีความร่วมมือในการอภิปรายกลุ่มดีกว่านักเรียนที่ได้รับข้อเสนอแนะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ จริยา วิไลวรรณ (2532 : 94) ได้ศึกษาผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดลำปาง ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมีเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาดีกว่านักเรียนที่ได้รับข้อเสนอแนะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นอกจากนี้จากการพิจารณาผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนที่มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในระดับสูง กลาง และต่ำ พบว่าคะแนนที่ได้เพิ่มขึ้นในทิศทางเดียวกัน โดยกลุ่มที่มีระดับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูง มีคะแนนเพิ่มขึ้นมากกว่า

กลุ่มที่มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ กลาง และต่ำ และในตนเองเดียวกัน กลุ่มที่มีระดับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษกลาง ก็มีคะแนนเพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มต่ำ แสดงให้เห็นว่าการใช้กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน สามารถช่วยพัฒนาซึ่งกันและกันได้

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่ากิจกรรมกลุ่มสามารถนำมาใช้พัฒนาทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้ดีขึ้นกว่าการได้รับข้อเสนอแนะ สำหรับการศึกษานครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์นักเรียนทั้งสองกลุ่ม นักเรียนให้ความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าการเข้าร่วมกิจกรรมการทดลองในครั้งนี้ได้รับความรู้ สนุก มีประโยชน์ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ในการจัดการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ครูควรให้นักเรียนเห็นความสำคัญและประโยชน์ของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและยกตัวอย่างที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้ นอกจากนี้ควรจัดกิจกรรมหลาย ๆ อย่างประกอบการเรียนการสอน หรือจัดกิจกรรมเสริมนอกเวลา เช่น เกม สถานการณ์จำลอง บทบาทสมมติ และควรมีการอบรมครูเพื่อให้รู้จักการใช้เทคนิคกิจกรรมกลุ่มให้ถูกต้อง

1.2 เนื่องจากการใช้กิจกรรมกลุ่มและการให้ข้อเสนอแนะ สามารถพัฒนาทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นทั้งสองวิธี จึงควรนำวิธีดังกล่าวไปใช้ตามความเหมาะสม

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการติดตามผลการศึกษาดทดลอง เช่น ทุก ๆ 3 เดือน หรือ ทุก ๆ 6 เดือน ภายหลังการใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อศึกษาว่าทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษนั้นเปลี่ยนแปลงไปมากน้อยเพียงใด

2.2 ควรทดลองใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาในด้านอื่น ๆ เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาอังกฤษ เป็นต้น

2.3 ควรทดลองใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป

2.4 ควรทดลองใช้เทคนิคอื่น เพื่อพัฒนาทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เช่น
การวางแผนใจ การเสริมแรงทางสังคม เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยา-
การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
- กรองแก้ว สาธุสนธิ์. ผลการใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาความเสี่ยสละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1 โรงเรียนวมวกเหล็กวิทยา จังหวัดสระบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
- ก่อ สวัสดิพานิชย์. วิชาชุดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา วิชาชุดครู ตอน 3 จิตวิทยา.
กรุงเทพฯ : องค์การค้ำครูสภา, 2517.
- กาญจนา ปราบพาล และคนอื่น ๆ. ระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย
ตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ. งานวิจัยของสถาบันภาษา กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- คมเพชร จัตรสุกุล. กิจกรรมกลุ่มในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : แสงรุ่งการพิมพ์, 2522.
_____. กิจกรรมกลุ่มในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : แสงรุ่งการพิมพ์, 2530.
- จริยา วิไลวรรณ. ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักศึกษา
ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดลำปาง. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532. อัดสำเนา.
- จรินทร์ อินทวิศาลกุล. การใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดของผู้เข้ารับ
การฝึกอบรมในศูนย์ส่งเสริมและฝึกอบรมอาชีพภาคกลาง กรมประชาสงเคราะห์.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2533. อัดสำเนา.
- จันทิภา สิมปิเจริญ. กระบวนการกลุ่มในการเรียนการสอน. ภูเก็ต : ภาควิชาจิตวิทยา
และแนะแนว วิทยาลัยครูภูเก็ต, 2522.
- จารุลักษณ์ พินพรหมราช. การเปรียบเทียบทัศนคติทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษา
ตอนปลายในกรุงเทพมหานคร ที่มีภูมิหลังทางครอบครัวและสิ่งแวดล้อมทางโรงเรียน
แตกต่างกัน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
อัดสำเนา.

- จำเนียร ช่วงโชติ และนวลศิริ เปาโรหิตย์. เทคนิคการให้คำปรึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2524.
- ฉลอง ภิรมย์รัตน์. กระบวนการกลุ่ม คู่มือประกอบการเรียนวิชา 325 หลักสูตรสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2519. กรุงเทพฯ : ม.ป.ป., 2521.
- เฉลิมพล ศรีหงษ์ และเสถียร เหลืองอร่าม. ทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2521.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. แบบแผนการทดลองและสถิติ. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.
- ชูศักดิ์ สิงห์อุดร. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษา โดยใช้เทคนิคการสอนแบบกรณีตัวอย่างกับการสอนตามคู่มือการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532. อัดสำเนา.
- ฐิติพร คล้ายพันธ์. ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลศรีบุญยานุสรณ์ จังหวัดสมุทรสาคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538. อัดสำเนา.
- ทองเรียน อมรัชกุล. กิจกรรมกลุ่มในโรงเรียน. พิษณุโลก : แผนกเอกสารการพิมพ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2521.
- ทศนา แฉมมณี และ เขียวภา เดชะคุปต์. กลุ่มสัมพันธ์ ทฤษฎีและแนวปฏิบัติเล่ม 1. กรุงเทพฯ : บรูพาซิลบี, 2522.
- นิภา วิจิตรศิริ. ผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองแคสรกกิจพิทยา จังหวัดสระบุรี. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.

- นิยม สารรัตน์. การเปรียบเทียบเจตคติแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างผู้เรียน
โปรแกรมวิทยาศาสตร์กับโปรแกรมศิลปภาษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
เขตการศึกษา 9. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,
2523. อัดสำเนา.
- นภาพร พุ่มพุกษ์. ผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อการพัฒนาความภาคภูมิใจในตนเองของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระนารายณ์ลพบุรี. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
- นภาพร เมษรักวานิช. ความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยในการเรียน ทักษะคิดในการเรียนกับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2515. อัดสำเนา.
- นฤมล วรรณกุล. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องหนังสืออ้างอิงของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมกลุ่มกับสไลด์เทป. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- บุญศรี จิงธนาเจริญเลิศ. ผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อการปรับตัวกับเพื่อนของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนนทรีวิทยา กรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
อัดสำเนา.
- บุษบงศ์ รักเรียน. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมผู้นำด้านมนุษยสัมพันธ์
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยวิธีกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์และวิธีการสอนตาม
คู่มือครู. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- พกา บุญเรือง. กิจกรรมกลุ่มในโรงเรียน. ชลบุรี : ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2525.
- พนม ลิ้มอารีย์. กลุ่มสัมพันธ์. มหาสารคาม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มหาสารคาม, ม.ป.ป.

พวงแก้ว เนตรโรภารักษ์. ผลการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความร่วมมือในการอภิปรายกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านลานแหลม จังหวัดนครปฐม.

ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญผล, 2531.

พจน์ วรกวิน. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สถานสงเคราะห์หญิงปากเกร็ด, 2522.

พันศรี สิทธิชัย. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อวิธีสอนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีสอนโดยใช้เพลงประกอบและด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู.

ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,

ไพฑูริย์ อินทริวิชา. หลักและวิธีการวัดเจตคติ. อนุสารเพื่อการวิจัย ฉบับที่ 3. กรุงเทพฯ : กองการวิจัยการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ, 2517.

ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศึกษาพร, 2528.

ลัดดา แซ่ปึ้ง. การใช้กิจกรรมกลุ่มสร้างคุณภาพเพื่อลดพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี. ปริญญาโท

กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.

อัดสำเนา.

เยาวพา กันทรวิชัยกุล. ผลการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนในห้องเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปทุมเกษียณวิทยานิคม จังหวัดอ่างทอง.

ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.

เยาวภา เดชะคุปต์. ทฤษฎีกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์สำหรับการสอนในระดับประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517. อัดสำเนา.

- วาสนี ชูสงค์. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาหลักสูตรภาษาเพื่อการสื่อสารชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยวิธีกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์. ปรินญาณินทร์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.
- วิชชุดา เตียวกุล. ผลการใช้กิจกรรมแนะแนวกลุ่มที่มีต่อนิสัยในการเรียนและทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528. อัดสำเนา.
- วิญญู พูลศรี. ผลของการให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยาเป็นกลุ่มต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความวิตกกังวลในการเรียน นิสัย และทัศนคติทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยครูเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523. อัดสำเนา.
- วีณา วรรณะวิษฐ์. กลวิธีการเรียนการสอนในโรงเรียนประถมศึกษา. เชียงใหม่ : ภาควิชาประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2530.
- วีรวัฒน์ พูลศรี. ผลของการให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยาเป็นกลุ่มต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นิสัย และทัศนคติทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอุโมงค์ จังหวัดลำพูน. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523. อัดสำเนา.
- ศรากร รุ่งรอด. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และการให้ความร่วมมือของกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบ STAD กับกิจกรรมการเรียนตามคู่มือครูของ สสวท. ปรินญาณินทร์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- ศิริรัตน์ ภูัสกลเจริญศักดิ์. ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีของโรเจอร์ที่มีต่อทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์. ปรินญาณินทร์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.

ศึกษาริการ, กระทรวง. คู่มือประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย

พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์

คุรุสภาลาดพร้าว, 2535.

สุภาวดี บุญดวงศรี. กิจกรรมกลุ่มในโรงเรียน. สงขลา : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยา

การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2527.

สมคิด ชิดประสงค์. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษา

และจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519.

สมพงษ์ จิตระดับ. การสอนจริยศึกษาในระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

สวลี จบศรี. ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความเป็นผู้นำแบบประชาธิปไตยของนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคลองสิบสาม "พิวศรีราษฎร์บำรุง" จังหวัดปทุมธานี.

ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,

2531. อัดสำเนา.

สุธีรพันธ์ กรลักษ์. "การฝึกฝนประสาทรับรู้ลึก," จิตวิทยาคลินิก. 4 (1) :

51 - 64 ; มกราคม 2516.

สุปรียา อันทิวโรทัย. ผลการใช้แม่แบบในการพัฒนาพฤติกรรมการเรียน และทัศนคติใน

การเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนจันทร์ประดิษฐารามวิทยาคม.

ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,

2525. อัดสำเนา.

สุต์ถัย มุขยวงศา. ผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มโดยแนวความคิดแบบพิจารณา

ความเป็นจริงที่มีต่อนิสัยและทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.

วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523. อัดสำเนา.

สุวิทย์ วงษาไธ. การศึกษาเจตคติต่อวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ในเขตการศึกษา 10. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.

- เสาวนีย์ ศศิวิมล. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษและทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ในเขตการศึกษา 7. ปรินญานิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
อัสสาเนา.
- หรรษา แดงภักดี. ผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อคุณธรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดโสธรวรารามวรวิหาร จังหวัดฉะเชิงเทรา.
ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2536. อัสสาเนา.
- อัจฉรา สุขารมณ์. เอกสารประกอบการสอนวิชาพื้นฐานจิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ :
สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.
- อัจฉรา สุขารมณ์ และ อรพินทร์ รุชม. การศึกษาเปรียบเทียบนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปกติ.
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 39. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
- อาพันธ์ ทันสม. ผลของการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีการให้คำปรึกษา แบบเหตุผล อารมณ์ที่มีต่อทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเมืองสรวงวิทยา จังหวัดร้อยเอ็ด. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัสสาเนา.
- เอกฉัตร พัฒนราช. ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาในภาคกลาง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

Bennet, Margaret E. Guidance and Counseling in Group. New York : McGraw - Hill Book Company, 1963.

- Blesoe, Joseph. "Factors Related to Pupil Observation Report of Teachers and Attitude Toward Their Teacher." The Journal of Educational Research. 65 : 121 - 122 ; November, 1971.
- Deighton, Lee C. "Small Group Instruction" in The Encyclopedia of Education. New York : The Macmillan Company and Free Press, 1971.
- Ellis, Albert. and John M. Whitelely. The Theoretical and Empirical Foundation of Rational - Emotive Therapy. California : Education and Supervision, 6 : 305 - 310, 1967.
- Hilgard, Ernest R. Introduction to Psychology. 3 rd ed. New York : Harcourt, Brace and World, 1962.
- Koivo, Anne Diblak. "The Relationship of Student Perception of Study Habits and Attitudes Based on Differences in Sex, Grade, and Academic Achievement," Dissertation Abstracts International. 43 : 2624 - A ; February, 1983.
- Loesser, L.H. "Some Aspects of Group Dynamics," International Journal Group Psychotherapy. 1 : 5 - 9 ; 1957.
- M.D. Cowell and N.J. Entwistle, "The Relationships Between Personality Study Attitudes and Academic Achievement I A Technical College," The British of Educational Psychology. 85 - 89, 1971.
- Ottaway, A.K.G. Learning Through Group Experiences. London : Routledge and Kengan Paul, 1966.
- Rogers, Carl R. Encounter Groups. New York : Harper and Row, 1970.
- Sasse, Connine R. Person to Person. Illinois : Chas A. Bennet Co., Inc., 1975.

Shaw, Marvin E. Group Dynamic : The Psychology of Small Group Behavior. 3 rd ed. New York : McGraw - Hill Book Company, 1981.

Thornburg, Hershall D. "Attitudinal Determinents in Holding Drop Out in School," The Journal of Educational Research. 68 : 181 - 185 ; January, 1975.

Thurstone, L.L. Attitude Theory and Measurement. New York : John Wiley and Sons, 1964.

Treppa, Jerry A. and Lawrence Frike. "Effect of Marathon Group Experience," Journal of Counseling Psychology. 19 : 466 - 468 ; September, 1972.

Triandis, Harry C. Attitude and Attitude Change. New York : John Wiley and Sons, 1971.

ကမ္ဘာကျော်

ภาคผนวก ก

1. โปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม
2. โปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะ
3. แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

โปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม (ใช้กับกลุ่มทดลอง)

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
1	ปฐมนิเทศ	"เปิดดวงใจ"	1. เพื่อสร้างบรรยากาศที่ดี และให้นักเรียนได้รู้จักคุ้นเคยซึ่งกันและกัน 2. เพื่อให้นักเรียนทราบความหมายและลักษณะของทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 3. เพื่อให้นักเรียนทราบรายละเอียดเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายและวิธีการในการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	1. ผู้วิจัยแนะนำตนเองและให้นักเรียนแนะนำตนเองทีละคน แล้วให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม "เปิดดวงใจ" โดยมีขั้นตอนดังนี้ 1.1 ให้นักเรียนทุกคนเข้าแถวเป็นวงกลมหันหน้าเข้าหากัน 1.2 ผู้วิจัย แจกกระดาษที่เป็นชิ้นส่วนของรูปหัวใจให้นักเรียนคนละ 1 ชิ้น 1.3 ผู้วิจัยชี้แจงนักเรียนดังนี้ แผ่นกระดาษที่นักเรียนทุกคนได้รับเป็นชิ้นส่วนของหัวใจ แต่ยัง เป็นหัวใจที่ไม่สมบูรณ์ให้ นักเรียนนำชิ้นส่วนที่ตน

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
				๑.ได้รับ ใบต่อกับชิ้นส่วนของนักเรียนอีก 2 คน ที่เป็นส่วนหนึ่งของหัวใจดวงเดียวกับตนเมื่อพบแล้วให้เชื่อมชิ้นส่วนหัวใจเข้าด้วยกันด้วยกระดาษกาว 1.4 ให้นักเรียนเขียนชื่อ นามสกุลลงในหัวใจของตนเอง แล้วให้สัมภาษณ์ซักถามข้อมูลส่วนตัวของกันและกัน เช่น จำนวนสมาชิกในครอบครัว อุปนิสัย ความรู้สึกขณะทำกิจกรรมนี้ เป็นต้น ใช้เวลา 10 นาที 1.5 ผู้วิจัยจับฉลากหมายเลขหัวใจเมื่อตรงกับหัวใจใครให้ออกมารายงานผลการสัมภาษณ์เพื่อน

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
				1.6 ให้นักเรียน แสดงความคิดเห็นจาก กิจกรรมดังต่อไปนี้ 1.6.1 ความ รู้สึกที่มีต่อกิจกรรมเปิด ดวงใจ 1.6.2 ข้อคิด และประโยชน์ที่ได้รับจาก กิจกรรมเปิดดวงใจ 2. ผู้วิจัยแจกตาราง การฝึกกิจกรรมกลุ่มให้แก่ นักเรียนพร้อมทั้งชี้แจง รายละเอียดดังนี้ 2.1 ผู้วิจัยอธิบาย ความหมายและลักษณะของ "ทัศนคติต่อการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ" 2.2 ผู้วิจัยชี้แจง จุดมุ่งหมาย และวิธีการ ในการเข้าร่วมกิจกรรม กลุ่ม เพื่อพัฒนาทัศนคติ ต่อการเรียนวิชาภาษา อังกฤษ

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
				2.3 ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อข้องใจและปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม 3. ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันสรุปความหมายและลักษณะของทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และจุดมุ่งหมายของการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
2	ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านเนื้อหาโครงสร้าง	สถานการณ์จำลองเรื่อง "คิดไปเอง"	เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับเนื้อหาและโครงสร้างของภาษาอังกฤษ	1. <u>ขั้นมีส่วนร่วม</u> ผู้วิจัยให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมโดยมีขั้นตอนดังนี้ 1.1 ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ที่ต้องการให้นักเรียนได้เรียนรู้และ ผู้วิจัยเล่าสถานการณ์จำลองเรื่อง "คิดไปเอง" ผู้วิจัย

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
				และนักเรียนช่วยกัน เลือกผู้แสดงบทบาท 1.2 นักเรียนแสดง บทบาทตามสถานการณ์ จำลอง ไปตามลำดับที่ เตรียมไว้ สำหรับนักเรียน ที่ไม่ได้แสดงให้ตั้งใจดู 2. <u>ขั้นวิเคราะห์</u> 2.1 ผู้วิจัยให้นักเรียน อภิปรายประสบการณ์ต่าง ๆ ในขณะปฏิบัติกิจกรรม 2.2 ให้นักเรียนแสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับ สถานการณ์จำลอง และ บทบาทของผู้แสดง 3. <u>ขั้นสรุปและประยุกต์</u> <u>หลักการ</u> 3.1 ผู้วิจัยสรุป เกี่ยวกับสถานการณ์จำลอง อีกครั้ง 3.2 ให้นักเรียนร่วมกัน สรุปสาระและข้อคิดที่ได้จาก สถานการณ์จำลอง โดยเน้น

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
				ให้เกิดความรู้สึกละ แฉกและ พฤติกรรมที่เหมาะสม ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 4. <u>ขั้นประเมินผล</u> 4.1 ให้นักเรียน ให้ข้อมูลย้อนกลับซึ่งกัน และกัน โดยผู้วิจัยเป็นผู้ที่ คอยกระตุ้นให้นักเรียน แสดงความคิดเห็น 4.2 ให้นักเรียนแต่ละ คนให้ข้อเสนอแนะ ดีชม ซึ่งกันและกันเกี่ยวกับความรู้ ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะ แสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ <u>อุปกรณ์</u> เอกสารสถานการณ์ จำลองเรื่อง "คิดไปเอง" โต๊ะ เก้าอี้ หนังสือเรียน

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
3	ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านความสำคัญ	อภิปรายกลุ่มเรื่อง "วรวิทย์ กับ สมภพ"	เพื่อให้ให้นักเรียนได้ทราบเกี่ยวกับความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ	<u>ประเมินผล</u> 1. สังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน 2. สังเกตจากการอภิปรายของนักเรียนและการให้ข้อมูลย้อนกลับ การเสนอแนะติชมซึ่งกันและกัน 1. <u>ขั้นมีส่วนร่วม</u> ผู้วิจัยให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมโดยมีขั้นตอนดังนี้ 1.1 ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์ให้นักเรียนได้เรียนรู้ แบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 5 คน ให้นักเรียนเลือกหัวหน้ากลุ่มและเลขานุการกลุ่ม 1.2 ผู้วิจัยแจกเอกสารเรื่อง วรวิทย์ กับ สมภพ และใบกำหนดงาน 1.3 ให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยน

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
				เปลี่ยนความคิดเห็นตามใบกำหนดงาน โดยมีหัวหน้ากลุ่มดำเนินการอภิปราย และมีเลขานุการเป็นผู้บันทึก 1.4 ให้ตัวแทนกลุ่มออกมารายงานผลการอภิปรายกลุ่มและสรุปหน้าชั้น 2. <u>ขั้นวิเคราะห์</u> 2.1 ให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษอีกครั้ง 2.2 ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและสรุปสาระที่ได้จากการปฏิบัติกิจกรรม 3. <u>ขั้นสรุปและประยุกต์หลักการ</u> 3.1 ผู้วิจัยสรุปเกี่ยวกับความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
				3.2 ให้นักเรียน ร่วมกันสรุปสาระและ ข้อคิดที่ได้จากการปฏิบัติ กิจกรรม โดยเน้นให้เกิด ความรู้ ความรู้สึก และ แนวโน้มที่จะแสดง พฤติกรรมที่เหมาะสมใน การเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 4. <u>ขั้นประเมินผล</u> 4.1 ให้นักเรียนให้ ข้อมูลย้อนกลับซึ่งกันและกัน โดยที่ผู้วิจัยเป็นผู้ที่คอย กระตุ้นให้นักเรียนแสดง ความคิดเห็น 4.2 ให้นักเรียน แต่ละคนให้ข้อเสนอแนะ ซึ่งกันและกันเกี่ยวกับ ความรู้ ความรู้สึก และ แนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม ที่เหมาะสมในการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
				<u>อุปกรณ์</u> เอกสารเรื่อง วรวิทย์ กับ สมภพ ใบกำหนดงาน <u>ประเมินผล</u> 1. สังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน 2. สังเกตจากการอภิปรายของนักเรียนและการให้ข้อมูลย้อนกลับ การเสนอแนะซึ่งกันและกัน
4	ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านประโยชน์	เกม "ค้นหาคุณค่าค้นหาประโยชน์"	1. เพื่อให้ให้นักเรียนทราบถึงคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ 2. เพื่อให้ให้นักเรียนได้ทราบเกี่ยวกับประโยชน์ของวิชาภาษาอังกฤษ	1. <u>ขั้นมีส่วนร่วม</u> 1.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมค้นหาคุณค่า โดยมีขั้นตอนดังนี้ 1.1.1 ผู้วิจัยเตรียมสิ่งของต่าง ๆ จำนวน 15 อย่างมากองรวมไว้ตรงกลางห้อง เช่น กล้องเป่า เชือกพวง ดุงพลาสติก เป็นต้น

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
				1.1.2 ให้นักเรียนนั่งเป็นวงกลม ล้อมรอบกองสิ่งของดังกล่าว 1.1.3 ผู้วิจัย ให้นักเรียนแต่ละคนพยายาม มองหาคุณค่าของสิ่งของต่าง ๆ ว่าสามารถนำไปใช้ประโยชน์อะไรได้บ้าง จากนั้นให้สัญญาณแก่นักเรียน ให้นักเรียนออกไปหยิบสิ่งของ โดยมิกติกาว่า นักเรียนแต่ละคนมีสิทธิ์หยิบสิ่งของได้เพียงคนละ 1 ชิ้นเท่านั้น 1.1.4 ให้นักเรียนแต่ละคนบรรยาย ถึงคุณค่าของสิ่งที่ตนหยิบไปว่านำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างไรบ้าง และ เปิดโอกาสให้นักเรียนคนอื่น ๆ แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมได้ 1.1.5 ปฏิบัติกิจกรรม 15 นาที

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
				1.2 ผู้วิจัยให้นักเรียน ปฏิบัติกิจกรรมค้นหา ประโยชน์ 1.2.1 ผู้วิจัย แจกเอกสารเรื่อง ประโยชน์ของภาษาอังกฤษ ให้นักเรียนอ่าน 1.2.2 ผู้วิจัย แบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 5 คน 1.2.3 ผู้วิจัย ชี้แจงเกี่ยวกับการปฏิบัติ กิจกรรมโดย ให้นักเรียน แต่ละกลุ่มช่วยกันอภิปราย สรุปเกี่ยวกับประโยชน์ของ วิชาภาษาอังกฤษ 1.2.4 ผู้วิจัย ให้เวลาในการคิดร่วมกัน ประมาณ 20 นาที 1.2.5 ให้ตัวแทน กลุ่มออกมารายงานเกี่ยวกับ ข้อสรุปในกลุ่มของตน

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
				2. <u>ชั้นวิเคราะห์</u> 2.1 ให้นักเรียนอภิปรายเกี่ยวกับการปฏิบัติกิจกรรมว่ามีประโยชน์อย่างไร 2.2 ให้นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มช่วยกันแสดงความคิดเห็นว่ากิจกรรมที่ 1 และกิจกรรมที่ 2 มีประโยชน์กับตนเองอย่างไร 3. <u>ขั้นสรุปและประยุกต์หลักการ</u> 3.1 ผู้วิจัยบรรยายสรุปเกี่ยวกับกิจกรรมที่ได้ปฏิบัติอีกครั้งหนึ่ง 3.2 ผู้วิจัยบรรยายเกี่ยวกับประโยชน์ของวิชาภาษาอังกฤษ 3.3 ให้นักเรียนร่วมกันสรุปอีกครั้งหนึ่งเกี่ยวกับประโยชน์ของวิชาภาษาอังกฤษ

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
				4. <u>ชั้นประ เมิ่นผล</u> 4.1 ให้นักเรียนให้ข้อมูลย้อนกลับซึ่งกันและกัน โดยผู้วิจัย เป็นผู้คอยกระตุ้น ให้นักเรียนแสดงความ คิดเห็น 4.2 ให้นักเรียนแต่ละคนให้ข้อ เสนอแนะ ตีชมซึ่งกันและกัน เกี่ยวกับ ความรู้ ความรู้สึก และ แนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม ที่เหมาะสมในการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ <u>อุปกรณ์</u> 1. สิ่งของต่าง ๆ จำนวน 15 อย่าง 2. ดินสอ 3. กระดาษรเนียว <u>ประเมินผล</u> 1. สังเกตจากการ ปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
5	ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านความชอบ ความพอใจ	อภิปรายกลุ่มเรื่อง "เปลี่ยนใจเสียใหม่"	1. เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของความชอบ ความพอใจ ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 2. เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้สึกรักชอบและพอใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	2. สืบเนื่องจากการอภิปรายของนักเรียนและการให้ข้อมูลย้อนกลับ การเสนอแนะติชมซึ่งกันและกัน 1. <u>ขั้นมีส่วนร่วม</u> ผู้วิจัยให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมโดยมีขั้นตอนดังนี้ 1.1 ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์ที่ต้องการให้นักเรียนได้เรียนรู้และแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 5 คน ให้นักเรียนเลือกหัวหน้ากลุ่ม และเลขานุการกลุ่ม 1.2 ผู้วิจัยแจกเอกสารเรื่อง เปลี่ยนใจเสียใหม่ และใบกำหนดงาน 1.3 ให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นตามใบกำหนดงาน

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
				โดยมีหัวหน้ากลุ่มดำเนินการอภิปราย และมีเลขานุการเป็นผู้บันทึก 2. <u>ชั้นวิเคราะห์</u> 2.1 ให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับความชอบ ความพอใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอีกครั้ง 2.2 ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและสรุปสาระที่ได้จากการปฏิบัติกิจกรรม 3. <u>ขั้นสรุปและประยุกต์หลักการ</u> 3.1 ผู้วิจัยสรุปเกี่ยวกับความชอบ ความพอใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 3.2 ให้นักเรียนสรุปสาระและข้อคิดที่ได้จากการปฏิบัติกิจกรรม

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
				4. <u>ขั้นประ เมินผล</u> 4.1 ให้นักเรียนให้ข้อมูลย้อนกลับซึ่งกันและกันโดยผู้วิจัย เป็นผู้คอยกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น 4.2 ให้นักเรียนแต่ละคนให้ข้อเสนอแนะซึ่งกันและกันเกี่ยวกับความรู้ ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ <u>อุปกรณ์</u> เอกสารเรื่อง เปลี่ยนใจเสียใหม่ ใบกำหนดงาน <u>ประ เมินผล</u> 1. สังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน 2. สังเกตจากการอภิปรายของนักเรียน และ

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
6	ทัศนคติต่อการ เรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านความ สนุกสนาน ความ สนใจ	กรณีตัวอย่างเรื่อง "วันหยุดของมาลี"	1. เพื่อให้นักเรียนทราบ ถึงความสนุกสนานในการ เรียนวิชาภาษาอังกฤษ 2. เพื่อให้นักเรียนเกิด ความรู้สึกละเอียดอ่อน และ สนใจในการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ	การให้ข้อมูลย้อนกลับ การเสนอแนะซึ่งกันและกัน 1. <u>ขั้นมีส่วนร่วม</u> ผู้วิจัยให้นักเรียนปฏิบัติ กิจกรรมโดยมีขั้นตอนดังนี้ 1.1 ผู้วิจัยสนทนากับ นักเรียนเกี่ยวกับความสนุก สนานในการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ 1.2 ผู้วิจัยแจกเอกสาร กรณีตัวอย่างเรื่อง "วันหยุด ของมาลี" ให้นักเรียนได้ ศึกษา 2. <u>ขั้นวิเคราะห์</u> 2.1 ให้นักเรียนร่วมกัน อภิปรายเกี่ยวกับกรณีตัวอย่าง เรื่อง "วันหยุดของมาลี" 2.2 ให้นักเรียนแสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับกรณี ตัวอย่างเรื่อง "วันหยุดของ มาลี"

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
				3. <u>ขั้นสรุปและประยุกต์หลักการ</u> 3.1 ผู้วิจัยสรุปเกี่ยวกับความสนุกความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 3.2 อาจารย์นักเรียนร่วมกันสรุปเกี่ยวกับสาระและข้อคิดที่ได้จากการปฏิบัติกิจกรรม 4. <u>ขั้นประเมินผล</u> 4.1 อาจารย์ให้นักเรียนให้ข้อมูลย้อนกลับซึ่งกันและกันโดยผู้วิจัยเป็นผู้คอยกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น 4.2 อาจารย์นักเรียนแต่ละคนให้ข้อเสนอแนะซึ่งกันและกันเกี่ยวกับความรู้ ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
				<u>อุปกรณ์</u> 1. สังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน 2. สังเกตจากการอภิปรายของนักเรียน และการให้ข้อมูลย้อนกลับ การเสนอแนะซึ่งกันและกัน
7	ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านการตั้งใจเรียน	บทบาทสมมติเรื่อง "ตั้งใจหน่อยนะ"	1. เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการตั้งใจเรียน ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน 2. เพื่อให้นักเรียนตั้งใจเรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	1. <u>ขั้นเตรียม</u> ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนวิชา 2. <u>ขั้นแสดง</u> 2.1 ผู้วิจัยหาอาสาสมัครเพื่อเตรียมตัวแสดง 2.2 ผู้วิจัยแจกเอกสารบทบาทสมมติให้ผู้แสดงอ่านและชี้แนะเพิ่มเติมเพื่อให้การแสดงสมจริงและเป็นไปตามธรรมชาติ 2.3 ผู้วิจัยชี้แจงการสังเกตการแสดงบทบาทสมมติ และจัดสถานที่ให้

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
				ให้เหมาะสมกับการ แสดงบทบาทสมมติ 2.4 เริ่มแสดง บทบาทสมมติให้ผู้แสดง แสดงบทบาทของตนใน เวลา 10 - 15 นาที ส่วนนักเรียนที่ไม่ได้ แสดงให้ตั้งใจสังเกต 3. <u>ชั้นอภิปราย</u> ให้นักเรียนร่วมกัน อภิปรายและสรุปเกี่ยวกับ บทบาทของผู้แสดงในหัวข้อ ที่ผู้วิจัยกำหนดให้ 4. <u>ชั้นแสดงเพิ่มเติม</u> ให้นักเรียนแสดงเพิ่ม เติมตามข้อเสนอแนะของ กลุ่ม 5. <u>ชั้นแลกเปลี่ยน ประสบการณ์</u> 5.1 ผู้วิจัยให้นักเรียน เล่าประสบการณ์ต่าง ๆ ตามจุดมุ่งหมายของชื่อเรื่อง

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
8	ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านการเตรียมอุปกรณ์การเรียน เตรียมตัวให้พร้อมก่อนเรียน มาเรียนสม่ำเสมอ ค้นคว้าเพิ่มเติม	สถานการณ์จำลอง เรื่อง "การเรียนของไวยศิษฐ์"	1. เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการเตรียมอุปกรณ์การเรียน เตรียมตัวให้พร้อมก่อนเรียน มาเรียนสม่ำเสมอ ค้นคว้าเพิ่มเติมนักเรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 2. เพื่อให้นักเรียนเตรียมอุปกรณ์การเรียน เตรียมตัวให้พร้อมก่อนการมาเรียนสม่ำเสมอ ค้นคว้าเพิ่มเติมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	5.2 ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันสรุปข้อคิดที่ได้จากการแสดงบทบาทสมมติ 1. <u>ขั้นมีส่วนร่วม</u> ผู้วิจัยให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมโดยมีขั้นตอนดังนี้ 1.1 ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์ที่ต้องการให้ผู้วิจัยเล่าสถานการณ์จำลอง เรื่อง "การเรียนของไวยศิษฐ์" ผู้วิจัยและนักเรียนช่วยกันเลือกผู้แสดงบทบาท 1.2 นักเรียนแสดงบทบาทตามสถานการณ์จำลอง ไปตามลำดับที่เตรียมไว้สำหรับนักเรียนที่มาได้แสดงให้ดังใจดู

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
				2. <u>ชั้นวิเคราะห์</u> 2.1 <u>ให้นักเรียน</u> ร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับ ประสบการณ์ต่าง ๆ ใน ขณะปฏิบัติกิจกรรม 2.2 <u>ให้นักเรียน</u> แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ สถานการณ์จำลองและ บทบาทของผู้แสดง 3. <u>ขั้นสรุปและประยุกต์</u> <u>หลักการ</u> 3.1 <u>ผู้วิจัยสรุป</u> เกี่ยวกับสถานการณ์จำลอง อีกครั้ง 3.2 <u>ให้นักเรียน</u> ร่วมกันสรุปสาระและข้อคิด ที่ได้จากสถานการณ์จำลอง 4. <u>ขั้นประเมินผล</u> 4.1 <u>ให้นักเรียนให้</u> ข้อมูลย้อนกลับซึ่งกันและกัน โดยผู้วิจัยเป็นผู้คอยกระตุ้น ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
				4.2 ให้นักเรียนแต่ละคนให้ข้อเสนอแนะติชมซึ่งกันและกันเกี่ยวกับความรู้ ความรู้สึ และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ <u>อุปกรณ์</u> เอกสารสถานการณ์จำลองเรื่อง การเรียนของไวยศิษฐ์ โต๊ะ เก้าอี้ <u>ประเมินผล</u> 1. สังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน 2. สังเกตจากการอภิปรายของนักเรียนและการให้ข้อมูลย้อนกลับ, การเสนอแนะ ติชมซึ่งกันและกัน

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
9	ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านการท่องเที่ยว ทบวบทเรียน พุดบทสนทนา ถามคำถาม	เกม "รวมเงินรวมใจ"	1. เพื่อให้ให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการท่องเที่ยว ทบวบทเรียน พุดบทสนทนา ถามคำถามในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 2. เพื่อให้ให้นักเรียน ท่องศัพท์ ทบวบทเรียน พุดบทสนทนา ถามคำถามในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	1. <u>ขั้นมีส่วนร่วม</u> 1.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมรวมเงินโดยมีขั้นตอนดังนี้ 1.1.1 ผู้วิจัยกำหนดค่าให้ทุกคนมีค่าเป็นเงินตามแต่ผู้วิจัยจะบอก เช่น ให้ทุกคนมีค่า 2 บาท และผู้วิจัยสั่งว่าให้รวมเงินให้ได้ 10 บาท นักเรียนก็จับกลุ่ม 5 คน เป็นต้น 1.1.2 เงื่อนไขในการปฏิบัติกิจกรรมและเปลี่ยนแปลงไปเรื่อย ๆ 1.1.3 ปฏิบัติกิจกรรมประมาณ 10 นาที 1.2 ผู้วิจัยให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมรวมใจ โดยมีขั้นตอนดังนี้ 1.2.1 ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 5 คน

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
				1.2.2 ผู้วิจัย ชี้แจงเกี่ยวกับการปฏิบัติการ กิจกรรม โดยให้ทุกคนใน กลุ่มช่วยกันคิดเกี่ยวกับการ ปฏิบัติตัวในการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ 1.2.3 ผู้วิจัย ให้เวลาในการคิดร่วมกัน ประมาณ 20 นาที 1.2.4 ให้ตัวแทน กลุ่มออกมารายงานว่าข้อ คิดเห็นที่ได้คิดร่วมกันมี อะไรบ้าง 2. <u>ขั้นวิเคราะห์</u> 2.1 ให้นักเรียนร่วมกัน อภิปรายเกี่ยวกับการปฏิบัติ กิจกรรมว่ามีประโยชน์ อย่างไร 2.2 ให้นักเรียนทุกคน ในกลุ่มช่วยกันแสดงความ คิดเห็นว่ากิจกรรมที่ 1 และ กิจกรรมที่ 2 มีความสำคัญ กับตนเองอย่างไร

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
				3. <u>ขั้นสรุปและประยุกต์หลักการ</u> 3.1 ผู้วิจัยบรรยายสรุปเกี่ยวกับกิจกรรมที่ได้ปฏิบัติอีกครั้งหนึ่ง 3.2 ผู้วิจัยบรรยายเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 3.3 ให้นักเรียนร่วมกันสรุปอีกครั้งหนึ่งเกี่ยวกับการปฏิบัติตัวของนักเรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 4. <u>ขั้นประเมินผล</u> 4.1 ให้นักเรียนให้ข้อมูลย้อนกลับซึ่งกันและกันโดยผู้วิจัยเป็นผู้ที่คอยกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น 4.2 ให้นักเรียนแต่ละคนให้ข้อเสนอแนะ ดีชมซึ่งกันและกันเกี่ยวกับความรู้ ความรู้สึก และ

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
				แนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ <u>อุปกรณ์</u> 1. กระดาษรเนียว 2. ปากกา 3. นกหวีด <u>ประ เนิ่นผล</u> 1. สั้งเเกิดจากการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน 2. สั้งเเกิดจากการอภิปรายของนักเรียนและการให้ข้อมูลย้อนกลับ, การเสนอแนะ ดิชม ซึ่งกัน และกัน
10	ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษา	บทบาทสมมติเรื่อง "เปิดเองดีกว่า"	1. เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเปิด	1. <u>ชั้นเตรียม</u> ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียน

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
	อังกฤษด้านการ เปิดพจนานุกรม		พจนานุกรมในการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ 2. เพื่อให้นักเรียนเปิด พจนานุกรมในการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ	เกี่ยวกับเรื่องการเปิด พจนานุกรมของนักเรียนใน การเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 2. <u>ขั้นแสดง</u> 2.1 ผู้วิจัยหาอาสา สมัครเพื่อเตรียมตัวแสดง 2.2 ผู้วิจัยแจกเอกสาร บทบาทสมมติให้ผู้แสดงอ่าน ผู้วิจัยชี้แนะเพิ่มเติม เพื่อให้การแสดงสมจริง และเป็นไปตามธรรมชาติ 2.3 ผู้วิจัยชี้แจงการ สังเกตการแสดงบทบาท สมมติและจัดสถานที่ให้ เหมาะสมกับการแสดง บทบาทสมมติ 2.4 เริ่มแสดงบทบาท สมมติให้ผู้แสดง แสดง บทบาทของตนใช้เวลา 10 - 15 นาที ส่วน นักเรียนที่มาได้แสดงให้ ผู้วิจัยสังเกต

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
				3. <u>ชั้นอภิปราย</u> นักเรียนร่วมกันอภิปรายและสรุปเกี่ยวกับบทบาทของผู้แสดงในหัวข้อที่ผู้วิจัยกำหนดให้ 4. <u>ชั้นแสดงเพิ่มเติม</u> ให้นักเรียนแสดงเพิ่มเติมตามข้อเสนอแนะของกลุ่ม 5. <u>ชั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์</u> 5.1 ผู้วิจัยให้ นักเรียนเล่าประสบการณ์ต่าง ๆ ตามจุดมุ่งหมายของชื่อเรื่อง 5.2 ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันสรุปข้อคิดที่ได้จากการแสดงบทบาทสมมติ
11	ทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	กรณีตัวอย่างเรื่อง "เคล็ดลับคนเก่ง"	เพื่อจูงใจให้นักเรียนเกิดความตั้งใจที่จะพัฒนาตนเองให้มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	1. <u>ชั้นมีส่วนร่วม</u> ผู้วิจัยให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมโดยมีขั้นตอนดังนี้

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
				1.1 ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้ประสบความสำเร็จ 1.2 ผู้วิจัยแจกเอกสารกรณีตัวอย่างเรื่อง "เคล็ดลับคนเก่ง" ให้นักเรียนได้ศึกษา 2. <u>ขั้นวิเคราะห์</u> 2.1 ให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับกรณีตัวอย่างเรื่อง "เคล็ดลับคนเก่ง" 2.2 ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกรณีตัวอย่างเรื่อง "เคล็ดลับคนเก่ง" 3. <u>ขั้นสรุปและประยุกต์หลักการ</u> 3.1 ผู้วิจัย สรุปเกี่ยวกับกรณีตัวอย่างเรื่อง "เคล็ดลับคนเก่ง" อีกครั้งหนึ่ง

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
				3.2 ให้นักเรียนร่วมกันสรุปเกี่ยวกับกรณีตัวอย่างเรื่อง "เคล็ดลับคนเก่ง" อีกครั้งหนึ่ง 4. <u>ขั้นประเมินผล</u> 4.1 ให้นักเรียนนำข้อมูลย้อนกลับซึ่งกันและกันโดยผู้วิจัยเป็นผู้คอยกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น 4.3 ให้นักเรียนแต่ละคนให้ข้อเสนอแนะ ตีชมซึ่งกันและกัน เกี่ยวกับความรู้ ความรู้สึก และแนวโน้มในการที่จะแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ <u>อุปกรณ์</u> เอกสารกรณีตัวอย่างเรื่อง "เคล็ดลับคนเก่ง"

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
12	ปัจฉิมนิเทศ		1. เพื่อให้นักเรียนได้ร่วมกันอภิปรายและสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการที่ได้เข้าร่วมกิจกรรม 2. เพื่อให้นักเรียนได้ประเมินทัศนคติของตนเองร่วมกันอภิปรายและสรุปที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ หลังจากเข้าร่วมกิจกรรม	<u>ประเมินผล</u> 1. สังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน 2. สังเกตจากการอภิปรายของนักเรียน และการให้ข้อมูลย้อนกลับ, การเสนอแนะ ดิชมซึ่งกันและกัน 1. ผู้วิจัยและนักเรียนนั่งเป็นวงกลมหันหน้าเข้าหากัน 2. ผู้วิจัยให้นักเรียนประเมินทัศนคติของตนเองร่วมกันอภิปรายและสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ร่วมกันจากการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม 3. ให้นักเรียนร่วมกันร้องเพลง "กำลังใจ" เพื่อเป็นกำลังใจซึ่งกันและกันในการที่จะปรับปรุงและ

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
				พัฒนาตนเองให้มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 4. ผู้วิจัยกล่าวขอใบนักเรียนและปิดการเข้าร่วมกิจกรรม <u>อุปกรณ์</u> เนื้อเพลงกำลังใจ <u>ประเมินผล</u> 1. สังเกตจากความสนใจและความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน 2. สังเกตจากการอภิปรายและการสรุปของนักเรียน

หมายเหตุ : การทดลองแต่ละครั้งใช้เวลา 50 นาที

โปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

ครั้งที่ 1

ชื่อเรื่อง

ปฐมนิเทศ

ชื่อกิจกรรม

"เปิดดวงใจ"

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อสร้างบรรยากาศที่ดี และให้นักเรียนได้รู้จักคุ้นเคยซึ่งกันและกัน
2. เพื่อให้นักเรียนทราบความหมายและลักษณะของทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
3. เพื่อให้นักเรียนทราบรายละเอียดเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายและวิธีการเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อพัฒนาทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

เวลา

50 นาที

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยแนะนำตนเอง และให้นักเรียนแนะนำตนเองทีละคน แล้วให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม "เปิดดวงใจ" โดยมีขั้นตอนดังนี้
 - 1.1 ให้นักเรียนทุกคนเข้าแถวเป็นวงกลมหันหน้าเข้าหากัน
 - 1.2 ผู้วิจัยแจกกระดาษที่เป็นชิ้นส่วนของรูปหัวใจคนละ 1 ชิ้น
 - 1.3 ผู้วิจัยชี้แจงกับนักเรียนดังนี้ แผ่นกระดาษที่นักเรียนทุกคนได้รับเป็นชิ้นส่วนของรูปหัวใจแต่ยังเป็นรูปหัวใจที่ยังไม่สมบูรณ์ ให้นักเรียนนำชิ้นส่วนที่ตนได้รับไปต่อกับชิ้นส่วนของนักเรียนอีก 2 คน ที่เป็นส่วนหนึ่งของหัวใจดวงเดียวกับตน เมื่อพบแล้วให้เชื่อมชิ้นส่วนของหัวใจเข้าด้วยกันด้วยกระดาษกาว
 - 1.4 ให้นักเรียนเขียนชื่อ นามสกุล ลงในหัวใจของตนเอง แล้วให้สัมภาษณ์ซักถาม

ข้อมูลส่วนตัวของกันและกัน เช่น จำนวนสมาชิกในครอบครัว อุปนิสัย

ความรู้สึก ขณะทำกิจกรรมนี้ เป็นต้น โดยใช้เวลา 10 นาที

- 1.5 ผู้วิจัยจับฉลากหมายเลขหัวใจเมื่อตรงกับหัวใจคราห์ออกมารายงานผลการสัมภาษณ์เพื่อน
- 1.6 ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นจากกิจกรรมดังต่อไปนี้
 - 1.6.1 ความรู้สึกที่มีต่อกิจกรรมเปิดดวงใจ
 - 1.6.2 ข้อคิดและประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรมเปิดดวงใจ
2. ผู้วิจัยแจกตารางการฝึกกิจกรรมกลุ่มให้นักเรียน พร้อมทั้งชี้แจงรายละเอียดดังนี้
 - 2.1 ผู้วิจัยอธิบายความหมาย และลักษณะของทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
 - 2.2 ผู้วิจัยชี้แจงจุดมุ่งหมาย และวิธีการในการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
 - 2.3 ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อข้องใจ และปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม
3. ผู้วิจัย และนักเรียนร่วมกันสรุป ความหมาย และลักษณะของทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จุดมุ่งหมายของการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

อุปกรณ์

1. กระดาษสีต่าง ๆ ตัดเป็นรูปหัวใจ
2. กระดาษขาว
3. ปากกา
4. ตารางการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

ประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจ และความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน
2. สังเกตจากการอธิบาย และการสรุปของนักเรียน

โปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

ครั้งที่ 2

<u>ชื่อเรื่อง</u>	ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านเนื้อหา โครงสร้าง
<u>ชื่อกิจกรรม</u>	สถานการณ์จำลอง เรื่อง คิดไปเอง
<u>จุดมุ่งหมาย</u>	เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับเนื้อหา และโครงสร้างของภาษาอังกฤษ
<u>เวลา</u>	50 นาที

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นมีส่วนร่วม

ผู้วิจัยให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมโดยมีขั้นตอนดังนี้

- 1.1 ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์ที่ต้องการให้นักเรียนได้เรียนรู้ และผู้วิจัยเล่าสถานการณ์จำลองเรื่อง คิดไปเอง ผู้วิจัยและนักเรียนช่วยกันเลือกผู้แสดงบทบาท
- 1.2 นักเรียนแสดงบทบาทตามสถานการณ์จำลอง ไปตามลำดับที่เตรียมไว้สำหรับนักเรียนที่ไม่ได้แสดงให้ตั้งใจดู

2. ขั้นวิเคราะห์

- 2.1 ให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับประสบการณ์ต่าง ๆ ในขณะปฏิบัติกิจกรรม
- 2.2 ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์จำลอง และบทบาทของผู้แสดง

3. ขั้นสรุปและประยุกต์หลักการ

- 3.1 ผู้วิจัยสรุปเกี่ยวกับสถานการณ์จำลองอีกครั้ง

- 3.2 ให้นักเรียนร่วมกันสรุปสาระและข้อคิดที่ได้จากสถานการณ์จำลอง โดยเน้น
ให้เกิดความรู้ ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม
ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

4. ขั้นประเมินผล

- 4.1 ให้นักเรียนให้ข้อมูลย้อนกลับซึ่งกันและกันโดยผู้วิจัย เป็นผู้คอยกระตุ้นให้
นักเรียนแสดงความคิดเห็น
- 4.2 ให้นักเรียนแต่ละคนให้ข้อเสนอแนะ ตีชมซึ่งกันและกันเกี่ยวกับ ความรู้
ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมในการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษ

อุปกรณ์

1. เอกสาร สถานการณ์จำลองเรื่อง คิดไปเอง
2. โต๊ะ
3. เก้าอี้
4. หนังสือเรียน

ประเมินผล

1. สังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน
2. สังเกตจากการอภิปรายของนักเรียน และการให้ข้อมูลย้อนกลับ การเสนอแนะ
ตีชมซึ่งกันและกัน

สถานการณ์จำลองเรื่อง "คิดไปเอง"

เกตุวดี และสุวิธนาเพื่อนรักกันและเรียนอยู่ห้องเดียวกันการเรียนเกือบทุกวิชา ทั้งสามคนมีระดับการเรียนพอ ๆ กัน จะต่างกันตรงวิชาภาษาอังกฤษเท่านั้น ซึ่งเกตุวดีมักจะได้คะแนนน้อยกว่าวิชาอื่น เธอคิดว่าวิชาภาษาอังกฤษนั้นมีเนื้อหายาก โครงสร้างซับซ้อน ทำให้เธอสับสน เมื่อถึงเวลาเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เกตุวดีจะไม่สบายใจเสมอ

ฉากที่ 1 ในห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นชั่วโมงแรกของการเปิดเรียนในภาคเรียนที่ 2

เกตุวดี : (ท่าทางไม่สบายใจ หงุดหงิด) ไม่อยากเรียนเลย เรียนไม่เคยรู้เรื่อง
ทำไมมันยากนักนะภาษาอังกฤษ

ผู้พัฒนา : แต่อย่างงั้นเธอก็ต้องเรียนนะ เพราะเป็นวิชาที่สำคัญ เนา ๆ อาจารย์
มาแล้วล่ะ

อาจารย์จันทนา เดินเข้าห้องเรียน

เอก (หัวหน้าชั้น) : Class Stand up

เกตุวดี, สุวัทนา เพื่อนร่วมชั้น : Good morning teacher

อาจารย์จันทนา : Good morning and how are you.

เกตุวดี, สุวัทนา เพื่อนร่วมชั้น : I'm fine thank you and you.

อาจารย์จันทนา : I'm fine thank sit down.

อาจารย์จันทนา : เป็นนางข้างละครงานที่ห้าเมื่อครั้งที่แล้ว

นักเรียน : ยังไม่เสร็จ (ครับ) (ค่ะ)

อาจารย์จันทนา : ต้องเสรีจิจ๊ะ แล่บทสนทนาระหว่างรอรเบิร์ตกับสมชายแต่นั้นเอง
นักเรียนคงพร้อมแล้วนะจ๊ะ จับคู่กันได้เลยละ

เกตุวดี : ฉันไม่รู้เรื่องเลยสิวัฒนา ทำไมยากจังเลย

ผู้พัฒนา : แหม่ม ไม่เห็นจะยากตรงไหน แล้วเธอจะเป็นใครล่ะ

เกตุวดี : ฉันเป็นสมชายก็ได้ เธอเป็นโรเบิร์ตก็แล้วกัน

- สุวัณณา : ดูหนังสือ (พูดได้ 2 - 3 คำ) คำนี้อ่านว่าอะไรแล้วนะสุวัณณา
(สุวัณณาดูในหนังสือเกตุวดี)
- สุวัณณา : อ้อ Vacation ใจ ทำไมตอนครูสอนเธอไม่จดไว้ล่ะ
- เกตุวดี : ก็ฉันฟังไม่รู้เรื่องเลย อาจารย์พูดไว้มาก
- สุวัณณา : ทำไมเธอไม่บอกอาจารย์ล่ะ
- เกตุวดี : ฉันกลัวอาจารย์จะว่าเอานะสิ
- สุวัณณา : เอาดูในหนังสือฉันก็ได้ จดเอาไว้ล่ะ จะได้อ่านออก เดี่ยวเวลาอาจารย์ให้สอบบทสนทนา เธอจะอ่านไม่ได้ล่ะ

เกตุวดี : เอาหนังสือสุวัณณามาดู แล้วจดคำศัพท์ลงในหนังสือตนเอง

อาจารย์จันทนา : ชั่วโมงนี้หมดเวลาแล้ว ให้นักเรียนกลับไปฝึกอ่านที่บ้าน ทำความเข้าใจด้วยค่ะ

ฉากที่ 2 (ในห้องเรียนภาษาอังกฤษชั่วโมงต่อมา)

- อาจารย์จันทนา : ครูจะให้นักเรียนแต่งบทสนทนายระหว่างนักเรียนกับเพื่อนนะค่ะ โดยเลียนแบบบทสนทนาในตัวอย่าง ทำได้ไหม
- เกตุวดี, สุวัณณา : ทำได้ค่ะ
- เกตุวดี : โห้ย! บทสนทนาอีกแล้วหรือ ฉันจะแต่งอย่างไรล่ะ ยากจะตาย
- สุวัณณา : เธออย่าเพิ่งไปคิดว่ายากสิ ยังไม่ได้ลงมือทำเลย จะรู้อย่างไรล่ะว่ายาก (แล้วสุวัณณาก็นั่งคิดแล้วลงมือทำจนเสร็จ แล้วก็ไปส่งครู)
- เกตุวดี : เป็นไงสุวัณณา หนฉันขอดูหน่อยสิ
- สุวัณณา : เธอยังไม่ได้ทำหรือ
- เกตุวดี : ฉันทำไม่ได้ล่ะ เธอทำอย่างไร
- สุวัณณา : ฉันก็ทำคล้าย ๆ ตัวอย่างนั่นแหละ แต่ฉันเปลี่ยนแค่คำศัพท์นิดหน่อยเท่านั้นเอง

- เกตุวดี : เออ! จริงด้วย แต่ฉันก็ยังไม่รู้อีกนั่นแหละว่าจะหาคำไหนมาเติมให้เข้ากับประโยค
- สุวิธนา : เธอเห็นแล้วใช่ไหมล่ะ ว่าจริง ๆ แล้วไม่ยากเลย ที่เธอว่ายากนั้นเพราะว่าเธอไม่รู้ศัพท์นั่นเอง
- เกตุวดี : อย่างนี้ฉันต้องรู้ศัพท์มาก ๆ สิ
- สุวิธนา : ใช่ว่า ถ้าเรารู้ศัพท์มาก ๆ เราก็สามารถเลือกคำมาเติมในประโยคได้ คำศัพท์มีความสำคัญอย่างมากเลยในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
- เกตุวดี : ฉันพอเข้าใจแล้วล่ะที่จริงแล้ว เนื้อหามันก็ไม่ยากเท่าไรหรอกนะ ถ้าฉันรู้คำศัพท์มากกว่านี้ เนื้อหาที่เกี่ยวข้องงานชีวิตประจำวัน ต่อไปฉันจะขยันท่องศัพท์ จะได้เข้าใจเนื้อหายิ่งขึ้น

ฉากที่ 3 ในห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษชั่วโมงต่อมา หลังจากอาจารย์จันทนาพักทักทายกับนักเรียนแล้ว

อาจารย์จันทนา : เมื่อคาบที่แล้ว เราเรียนเรื่อง Vacation เป็นบทสนทนาระหว่างโรเบิร์ตกับ สมชาย วันนี้ครูจะให้ให้นักเรียนตอบคำถามท้ายบทนะค่ะ

เกตุวดีนั่งดูแบบฝึกหัดและหยิบสมุดขึ้นมาอ่านแต่ก็ไม่เข้าใจไม่รู้ว่าจะตอบอย่างไร (หันไปถามสุวิธนา) ว่าทำอย่างไร ตนทำไม่ถูกจะขอลอกสุวิธนา สุวิธนาบอกว่าให้ทำเองจะได้เข้าใจ

เกตุวดี : สุวิธนา ฉันขอลอกหน่อยสิ

สุวิธนา : เธอน่าจะลองทำเองนะ ถ้าทำเองเธอจะได้รู้ว่าเธอทำผิดตรงไหนตอนอาจารย์เฉลยจะได้เข้าใจ (จากนั้นต่างคนก็ต่างนั่งทำงานจนเสร็จ)

อาจารย์จันทนา : เอาล่ะ นักเรียนเสร็จแล้วใช่ไหม ดูคำตอบบนกระดานนะค่ะ (อาจารย์จันทนาเฉลยคำตอบบนกระดาน)

เกตุวดี : สงสัยจึงยกมือขึ้นถามอาจารย์

เกตุวดี : อาจารย์คะ หนูไม่เข้าใจว่าทำไมข้อ 3 ตอบ He went to Chonburi
ล่ะคะ

อาจารย์จันทนา : ดีมากจ๊ะ เกตุวดี ที่ไม่เข้าใจแล้วถาม โชคดีถามว่า wher did Somchai
go? ซึ่งครูจะอธิบายให้ฟังไปพร้อม ๆ กันทั้งห้องเลย
เพราะประโยคนี้เป็น Past tence ซึ่งนักเรียนจะสังเกตเห็นคำว่า
Did ซึ่งมาจากคำว่า Do, Does ซึ่งเป็น Verb ช่อง 1
เนื้อเรื่องเป็นเหตุการณ์ที่ผ่านมาแล้วในอดีต คือเมื่อตอนปิดภาคเรียน สมชัย
ไปชลบุรี เพราะฉะนั้น ตอนตอบ ต้องตอบเป็น Past tence เช่นกัน คือ
คำว่า go เป็นกริยาช่องที่ 1 ช่องที่ 2 เปลี่ยนเป็น went

เกตุวดี : หนูคิดว่ามันสับสนนะคะ งงไปหมดเลย พอเป็น Past tence ต้องเปลี่ยน
กริยาเป็นช่อง 2 ทุกประโยคไหมคะ

อาจารย์จันทนา : เป็นคำถามที่ดีมากจ๊ะ เกตุวดี ถูกต้องเราต้องเปลี่ยนเป็นกริยาช่องที่ 2 ตลอด
มีอะไรสงสัยอีกไหม คนอื่น ๆ ล่ะ

สุวิธนา : เธอพอจะเข้าใจไหม เกตุวดี

เกตุวดี : พอเข้าใจแล้วล่ะ จริง ๆ แล้ว โครงสร้างของประโยคมันก็เหมือนเดิม
เพียงแต่ เราต้องเปลี่ยนตรงกริยาเท่านั้น ฉะนั้นน่าจะคิดให้มันยุ่งยากเลย
ถ้าถามครูตรงที่สงสัยทุกครั้ง

สุวิธนา : เห็นไหม ภาษาอังกฤษ มันก็ไม่ยากหรอกทีนี้เธอ คงไม่คิดเช่นนั้นอีกแล้วนะ

เกตุวดี : จ๊ะ ฉันรู้แล้วล่ะว่าจริง ๆ แล้ว ฉันคิดว่ายาก เพราะฉันไม่รู้ศัพท์นั่นเอง
ต่อไป ฉันจะขยันท่องศัพท์

สุวิธนา : ฉันหวังว่าเธอคงเรียนภาษาอังกฤษด้วยความสบายใจนะต่อไปนี่

เกตุวดี : และฉันคงได้คะแนนดียิ่งขึ้น (ยิ้มด้วยความสบายใจ)

โปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

ครั้งที่ 3

<u>ชื่อเรื่อง</u>	ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านความสำคัญ
<u>ชื่อกิจกรรม</u>	อภิปรายกลุ่ม เรื่อง "วรวิทย์ กับ สมภพ"
<u>จุดมุ่งหมาย</u>	เพื่อให้ให้นักเรียนได้ทราบถึงความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ
<u>เวลา</u>	50 นาที
<u>วิธีดำเนินการ</u>	1. <u>ขั้นมีส่วนร่วม</u> ผู้วิจัยให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมโดยมีขั้นตอนดังนี้ 1.1 ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์ให้นักเรียนได้เรียนรู้ และแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 5 คน ให้นักเรียนเลือกหัวหน้ากลุ่มและเลขานุการกลุ่ม 1.2 ผู้วิจัยแจกเอกสารและใบกำหนดงาน 1.3 ให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นตามใบกำหนดงาน โดยมีหัวหน้ากลุ่มเป็นผู้ดำเนินการอภิปราย และมีเลขานุการเป็นผู้บันทึก 1.4 ให้อาจารย์กลุ่มออกมากรงานผลการอภิปรายกลุ่มและสรุปหน้าชั้น 2. <u>ขั้นวิเคราะห์</u> 2.1 ให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษอีกครั้ง 2.2 ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและสรุปสาระที่ได้จากการปฏิบัติกิจกรรม

3. ขั้นสรุปและประยุกต์หลักการ

3.1 ผู้วิจัยสรุปเกี่ยวกับความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ

3.2 ให้นักเรียนร่วมกันสรุปสาระและข้อคิดที่ได้จากการปฏิบัติกิจกรรมโดยเน้นให้เกิดความรู้ ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

4. ขั้นประเมินผล

4.1 ให้นักเรียนให้ข้อมูลย้อนกลับซึ่งกันและกัน โดยที่ผู้วิจัยเป็นผู้ที่คอยกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น

4.2 ให้นักเรียนแต่ละคนให้ข้อเสนอแนะซึ่งกันและกันเกี่ยวกับความรู้ ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

อุปกรณ์

1. เอกสาร เรื่อง วรวิทย์ กับ สมภพ
2. ใบกำหนดงาน

ประเมินผล

1. สังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน
2. สังเกตจากการอภิปรายของนักเรียนและการให้ข้อมูลย้อนกลับ การเสนอแนะซึ่งกันและกัน

เอกสาร เรื่อง "วรวิทย์ กับ สมภพ"

วรวิทย์เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นคนสุภาพเรียบร้อย การเรียนอยู่ในระดับปานกลาง เขาสนใจในการเรียนทุกวิชา และวิชาที่เขาชอบมากที่สุดคือ วิชาภาษาอังกฤษ เขาให้เหตุผลว่า วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าสนใจ และจะช่วยให้เขาเป็นผู้ที่มีความสามารถในการใช้ภาษาในการฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อที่จะติดต่อกับชาวต่างชาติได้ในภายหน้า และเขาทราบว่าปัจจุบันภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีบทบาทสำคัญมากต่อประเทศไทย เพราะต้อง ติดต่อกับชาวต่างชาติมากยิ่งขึ้น ความต้องการคนที่มีความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษก็เพิ่มขึ้นเป็นเงาตามตัว วรวิทย์ จึงหวังไว้ว่า ความรู้ความสามารถในวิชาภาษาอังกฤษจะช่วยให้เขามีงานทำที่ดี มีเงินเดือนสูง ๆ และบางครั้งเขาอาจมีรายได้พิเศษจากการเป็นไกด์นำเที่ยวให้กับชาวต่างชาติที่มาเที่ยวเมืองไทยได้อีกด้วย เขาจึงเห็นความสำคัญ และมุ่งมั่นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก ทำให้เขาสนใจ ใฝ่หาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ และทำให้เขาประสบความสำเร็จในการเรียน

สมภพเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นเพื่อนร่วมชั้นกับวรวิทย์ เขาเป็นคนเรียนไม่เก่ง และวิชาที่เขาู้สึกไม่ชอบและเรียนติดศูนย์อยู่เสมอ ๆ คือ วิชาภาษาอังกฤษ เขาบอกว่าภาษาอังกฤษไม่ใช่วิชาพ่อแม่เรา มีคำศัพท์ต่าง ๆ มากมาย จนเขาจำก็ยาก และภาษาอังกฤษแตกต่างจากภาษาไทยมาก มีโครงสร้างซับซ้อน เช่น มีเอกพจน์ พหูพจน์ ประโยคแบ่งเป็น ปัจจุบัน อดีต อนาคต ด้วยเหตุผลเหล่านี้ ทำให้สมภพไม่สนใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เขาก็เลยเรียนเพราะถูกบังคับ ทำให้เขาู้สึกเบื่อหน่าย ไม่อยากเรียน ไม่ตั้งใจเรียน ไม่ฟังครูอธิบาย ไม่ท่องศัพท์ตามที่ครูสั่งเลย ทำให้เขาจำศัพท์ไม่ได้ และถูกครูดุ ทำให้สมภพไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น และเมื่อถึงคาบเรียนบางครั้งเขาก็จะหนีเรียน ไม่อยากเรียนวิชาภาษาอังกฤษอีกต่อไป จึงทำให้เขาสอบไม่ผ่านในวิชาภาษาอังกฤษ

สรุป การที่วรวิทย์ และสมภพ จะประสบความสำเร็จในการเรียนหรือไม่ขึ้นกับนักเรียนจะเห็นได้ว่า ก็ขึ้นอยู่กับตัวเขาเอง การที่นักเรียนมองเห็นความสำคัญเห็นคุณค่าและประโยชน์ของวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียนอยากจะเรียน สนใจการเรียน ซึ่งในที่สุดนักเรียนก็จะประสบ

ความสำเร็จในการเรียน ส่วนนักเรียนที่ไม่เห็นความสำคัญ ไม่เห็นคุณค่า และประโยชน์ของวิชาภาษาอังกฤษ จะไม่มีจุดมุ่งหมายในการเรียน ทำให้ไม่อยากเรียนเพราะไม่เห็นประโยชน์ว่าจะนำไปใช้ได้อย่างไร และจะไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน

ใบกำหนดงาน

ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มปฏิบัติดังนี้

1. เลือกหัวหน้ากลุ่ม 1 คน ทำหน้าที่เป็นผู้นำการอภิปรายกลุ่ม
2. เลือกเลขานุการกลุ่ม 1 คน ทำหน้าที่บันทึกผลงานของกลุ่ม
3. อ่านเอกสารเรื่อง วรวิทย์ กับ สมภพ แล้วให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มร่วมกันแสดงความคิดเห็น เพื่อตอบคำถามต่อไปนี้ (ใช้เวลา 20 นาที)
 - 3.1 ทำไมวรวิทย์จึงประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
 - 3.2 ทำไมสมภพจึงไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
 - 3.3 ถ้าเป็นนักเรียน นักเรียนจะเลือกเป็นวรวิทย์ หรือ สมภพ

โปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

ครั้งที่ 4

ชื่อเรื่อง ทักษะต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านประโยชน์

ชื่อกิจกรรม เกม "ค้นหาคุณค่า, ค้นหาประโยชน์"

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้นักเรียนทราบถึงคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ
2. เพื่อให้นักเรียนทราบเกี่ยวกับประโยชน์ของวิชาภาษาอังกฤษ

เวลา 50 นาที

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นมีส่วนร่วม

1.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมค้นหาคุณค่าโดยมีขั้นตอนดังนี้

1.1.1 ผู้วิจัยเตรียมสิ่งของต่าง ๆ จำนวน 15 อย่างมากองรวมไว้ตรงกลางห้อง เช่น กสอ่งเปล่า เชือกฟาง ถุงพลาสติก เป็นต้น

1.1.2 ให้นักเรียนนั่งเป็นวงกลมล้อมรอบ กองสิ่งของดังกล่าว

1.1.3 ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนพยายามมองหาคุณค่าของสิ่งของต่าง ๆ ว่าสามารถนำไปใช้ประโยชน์อะไรได้บ้าง จากนั้นให้สัญญาณให้นักเรียนให้ลูกออกไปหยิบสิ่งของ โดยมีกติกาว่า นักเรียนแต่ละคนมีสิทธิ์หยิบสิ่งของได้เพียงคนละ 1 ชิ้นเท่านั้น

- 1.1.4 ให้นักเรียนแต่ละคนบรรยายถึงคุณค่าของสิ่งที่ตนหยิบไปว่านำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างไรบ้าง และเปิดโอกาสให้นักเรียนคนอื่น ๆ แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมได้
- 1.1.5 ปฏิบัติกิจกรรมประมาณ 15 นาที
- 1.2 ผู้วิจัยให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมค้นหาประโยชน์ โดยมีขั้นตอนดังนี้
 - 1.2.1 ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 5 คน
 - 1.2.2 ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันคิดเกี่ยวกับประโยชน์ของวิชาภาษาอังกฤษ
 - 1.2.3 ผู้วิจัยให้เวลาในการคิดร่วมกัน ประมาณ 20 นาที
 - 1.2.4 ให้นักตัวแทนกลุ่มออกมาบรรยายเกี่ยวกับข้อสรุปในกลุ่มของตน
2. ขั้นวิเคราะห์
 - 2.1 ให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับการปฏิบัติกิจกรรมว่ามีประโยชน์อย่างไร
 - 2.2 ให้นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มช่วยกันแสดงความคิดเห็นว่ากิจกรรมที่ 1 และกิจกรรมที่ 2 มีความสำคัญกับตนเองอย่างไร
3. ขั้นสรุปและประยุกต์หลักการ
 - 3.1 ผู้วิจัยบรรยายสรุปเกี่ยวกับกิจกรรมที่ได้ปฏิบัติอีกครั้งหนึ่ง
 - 3.2 ผู้วิจัยบรรยายเกี่ยวกับประโยชน์ของวิชาภาษาอังกฤษ
 - 3.3 ให้นักเรียนร่วมกันสรุปอีกครั้งหนึ่งเกี่ยวกับประโยชน์ของวิชาภาษาอังกฤษ โดยเน้นให้เกิดความรู้ ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
4. ขั้นประเมินผล
 - 4.1 ให้นักเรียนให้ข้อมูลย้อนกลับซึ่งกันและกัน โดยผู้วิจัยเป็นผู้คอยกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น
 - 4.2 ให้นักเรียนแต่ละคนให้ข้อเสนอแนะซึ่งกันและกันเกี่ยวกับความรู้ ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

อุปกรณ์

1. สิ่งของต่าง ๆ จำนวน 15 อย่าง
2. ดินสอ
3. กระดาษโรเนียว

ประ เนิ่นผล

1. สังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน
2. สังเกตจากการอธิบายของนักเรียน และการให้ข้อมูลย้อนกลับ, การเสนอแนะติชม
ซึ่งกันและกัน

โปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

ครั้งที่ 5

ชื่อเรื่อง

ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้าน ความชอบ ความพอใจ

ชื่อกิจกรรม

อภิปรายกลุ่ม เรื่อง เปลี่ยนใจเสียใหม่

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้ให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของความชอบ ความพอใจ ในการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ
2. เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้สึกรักชอบและพอใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

เวลา

50 นาที

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นมีส่วนร่วม

ผู้วิจัยให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมโดยมีขั้นตอนดังนี้

- 1.1 ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์ที่ต้องการให้นักเรียนได้เรียนรู้ และแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 5 คน ให้นักเรียนเลือกหัวหน้ากลุ่มและเลขานุการกลุ่ม
- 1.2 ผู้วิจัยแจกเอกสารเรื่องเปลี่ยนใจเสียใหม่ และใบกำหนดงาน
- 1.3 ให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นตามใบ กำหนดงาน โดยมีหัวหน้ากลุ่มเป็นผู้ดำเนินการอภิปราย และมีเลขานุการเป็นผู้บันทึก

2. ขั้นวิเคราะห์

- 2.1 ให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับ ความชอบ ความพอใจในการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ
- 2.2 ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น และสรุปสาระที่ได้จากการปฏิบัติกิจกรรม

3. ขั้นสรุปและประยุกต์หลักการ

- 3.1 ผู้วิจัยสรุปเกี่ยวกับความชอบ ความพอใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
- 3.2 ให้นักเรียนสรุปสาระและข้อคิดที่ได้จากการปฏิบัติกิจกรรม โดยเน้นให้ เกิดความรู้ ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมในการ เรียนวิชาภาษาอังกฤษ

4. ขั้นประเมินผล

- 4.1 ให้นักเรียนนำข้อมูลย้อนกลับซึ่งกันและกัน โดยผู้วิจัยเป็นผู้คอยกระตุ้นให้นักเรียน แสดงความคิดเห็น
- 4.2 ให้นักเรียนแต่ละคนนำข้อ เสนอแนะซึ่งกันและกันเกี่ยวกับความรู้ ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

อุปกรณ์

1. เอกสารเรื่อง เปลี่ยนใจเสียไหม
2. ใบกำหนดงาน

ประเมินผล

1. สังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน
2. สังเกตจากการอภิปรายของนักเรียน และการนำข้อมูลย้อนกลับ การเสนอแนะ ซึ่งกันและกัน

เอกสารเรื่อง เปลี่ยนใจเสียไหม

โคมลเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 การเรียนของเขาปานกลาง วิชาที่เขาเรียนได้ดีคือวิชาคณิตศาสตร์ เขาารู้สึกชอบวิชาคณิตศาสตร์มาตั้งแต่ชั้นประถม ทำให้เขาเรียนคณิตศาสตร์ได้ดี และพอใจกับผลการเรียนของเขาเสมอ แต่เขาไม่เคยพอใจกับเกรดวิชาภาษาอังกฤษเลย เพราะวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ติ่งเกรดของเขาให้ต่ำลง

เนื่องจากโคมลเป็นคนที่ขยันและสนใจเรียน ทำให้โคมลรู้สึกกังวลเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษมาก จึงได้ไปปรึกษา อาจารย์ประจำชั้นว่าตนเองอ่อนภาษาอังกฤษจะท้ออย่างไร ตนเองอยากได้เกรดดี ๆ อาจารย์ประจำชั้นถามว่า โคมลรู้สึกอย่างไรกับวิชาภาษาอังกฤษ โคมลบอกว่าเขาไม่เคยชอบเพราะเป็นวิชาที่ต้องท่องจำ ตนเองไม่ชอบการท่องจำ ทำให้เบื่อหน่ายการเรียน เพราะจำศัพท์ไม่ค่อยได้

อาจารย์ถามต่อว่าแล้วทำไมโคมลถึงเรียนคณิตศาสตร์เข้าใจ โคมลตอบว่าเพราะตนคิดว่าคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่ท้าทาย เรียนแล้วเข้าใจดี ชอบเรียน ตนสนุกกับการคำนวณและตั้งใจเรียนเสมอ

อาจารย์ให้ข้อคิดว่าการที่โคมลชอบและพอใจกับวิชาคณิตศาสตร์ ทำให้โคมลตั้งใจเรียน และเข้าใจที่ครูสอนทำให้โคมลได้เกรดดี และการที่โคมลไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้โคมลเบื่อ ไม่อยากเรียน ไม่เข้าใจที่ครูสอน เลยทำให้ผลการเรียนภาษาอังกฤษของโคมลไม่ดี อาจารย์ชี้ให้เห็นว่าการเรียนวิชาใดก็ตามขึ้นอยู่กับตัวนักเรียนว่าจะเรียนได้ดีหรือไม่ ให้โคมลลองเปลี่ยนใจมาสนใจภาษาอังกฤษ เอาใจใส่ ทำความเข้าใจเพิ่มขึ้น ทำให้สบายใจให้คิดว่าทุกวิชาไม่ยากเกินความสามารถ แล้วลองดูว่าผลการเรียนเป็นอย่างไร

หลังจากโคมลได้ข้อคิดจากอาจารย์ แล้วก็เห็นด้วยกับอาจารย์ จึงสัญญากับตนเองว่าตนเองจะ เปลี่ยนใจหันมาเอาใจใส่ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ถ้าเอาใจใส่ก็จะได้คะแนนดี และจะทำให้อยากเรียนภาษาอังกฤษยิ่งขึ้น

ใบกำหนดงาน

ให้นักเรียนแต่ละคนปฏิบัติดังนี้

1. เลือกหัวหน้ากลุ่ม 1 คน ทำหน้าที่เป็นผู้นำอภิปรายกลุ่ม
2. เลือกเลขานุการกลุ่ม 1 คน ทำหน้าที่บันทึกผลงานของกลุ่ม
3. อ่านเอกสารเรื่อง "เปลี่ยนใจเสียใหม่" แล้วให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มร่วมกันแสดงความคิดเห็นเพื่อตอบคำถามต่อไปนี้ (ใช้เวลา 20 นาที)
 - 3.1 ทำไมโงมถึงเรียนวิชาคณิตศาสตร์ได้ดี
 - 3.2 อาจารย์ชี้ให้โงมเห็นว่า การเรียนทุกวิชาขึ้นอยู่กับอะไรเป็นสำคัญ
 - 3.3 นักเรียนเห็นด้วยกับข้อคิดของอาจารย์หรือไม่ อย่างไร

- 3.2 ให้นักเรียนร่วมกันสรุปสาระและข้อคิดที่ได้จากการปฏิบัติกิจกรรม โดยเน้น
ให้เกิดความรู้ ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมใน
การเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

4. ขั้นประ เนิ่นผล

- 4.1 ให้นักเรียนให้ข้อมูลย้อนกลับซึ่งกันและกัน โดยผู้วิจัยเป็นผู้คอยกระตุ้นให้
นักเรียนแสดงความคิดเห็น
- 4.2 ให้นักเรียนแต่ละคนให้ข้อเสนอแนะซึ่งกันและกันเกี่ยวกับความรู้ ความรู้สึก
และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

อุปกรณ์

เอกสาร กรณีตัวอย่างเรื่อง วันหยุดของมาลี

ประ เนิ่นผล

1. สืบเกิดจากการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน
2. สืบเกิดจากการอภิปรายของนักเรียน และการให้ข้อมูลย้อนกลับ การเสนอแนะ
ซึ่งกันและกัน

กรณีตัวอย่างเรื่อง "วันหยุดของมาลี"

มาลีเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่ง ซึ่งอยู่ในชนบททางราชการกำลังพัฒนาให้หมู่บ้านของมาลีเป็นสถานที่ท่องเที่ยว การเรียนของมาลีอยู่ในระดับปานกลาง ไม่ชอบวิชาใดเป็นพิเศษ โดยเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ มาลีเรียนรู้เรื่องบ้างไม่รู้เรื่องบ้าง คาบไหนตั้งใจฟังครูก็รู้เรื่อง คาบไหนไม่ตั้งใจฟังครูก็ไม่รู้เรื่อง นอกจากนี้มาลีก็ไม่เคยสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางหมวดภาษาอังกฤษจัดขึ้นเลย มาลีไม่รู้สึกระสือหรือรันทดการเรียนมากนัก คิดว่าวิชาภาษาอังกฤษเรียนเพียงให้พอสอบผ่านเท่านั้น เพราะคิดว่ายานของตนเองอยู่ในชนบทเรียนไปก็ไม่ค่อยได้ใช้ประโยชน์เท่าใดนัก

แม่ของมาลีเป็นแม่ค้าขายของ เสาร์ - อาทิตย์ หรือวันหยุดมาลีก็จะไปช่วยแม่ขายของ การที่มาลีไปช่วยแม่ขายของ ก็ได้เจอกับนักท่องเที่ยว ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติมากมาย มาลีรู้สึกเพลิดเพลินและสนุกสนานกับการช่วยแม่ขายของ บางครั้งเมื่อมีฝรั่งมาซื้อของมาลีรู้สึกตื่นเต้นที่จะพบกับฝรั่ง แต่พอนาน ๆ ก็รู้สึกสนุก บางครั้งก็ฟังรู้เรื่อง บางครั้งก็ไม่รู้เรื่องเพราะเขาพูดเร็วมาก

จากนั้นมาลีก็เริ่มสนใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มาลีคิดว่าถ้ารู้ภาษาอังกฤษ จะคุยกับฝรั่งรู้เรื่อง และได้เปรียบแม่ค้าคนอื่น ๆ มาลีจึงสนใจเรียน ตั้งใจเรียนทุกครั้ง เมื่อมีกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษมาลีก็เข้าร่วมทุกครั้ง เช่นในวันคริสต์มาส มาลีรู้สึกสนุกกับกิจกรรมต่าง ๆ ในวันนั้น ทุกครั้งที่เรียนภาษาอังกฤษมาลีจะตั้งใจเป็นพิเศษ จนการสอบผ่านไป มาลีได้เกรดในวิชาภาษาอังกฤษถึง 3 ซึ่งไม่เคยได้มาก่อนเลย จนมาลีรู้สึกแปลกใจตนเองและภูมิใจมาก มาลีคิดว่าถ้าตนสนใจเรียนตั้งแต่ต้นก็คงได้เกรดดีตั้งนานแล้ว ครูประจำวิชาก็ชมเชยมาลีว่า สนใจการเรียนมากขึ้น และขอให้เป็นเช่นนี้ตลอดไป

มาลีคิดว่าต่อไปตนเองจะต้องพูดภาษาอังกฤษให้เก่ง ๆ และฝันว่าอนาคตตนเองอยากเป็นไกด์นำเที่ยวให้กับฝรั่ง เพราะมาลีรู้ว่าการได้สนทนากับชาวต่างชาติ ทำให้ได้ความรู้กว้างขวางและสนุกสนาน และทำให้ก้าวหน้าในการทำงาน เพราะทุกอาชีพต้องการคนมีความรู้ภาษาอังกฤษดี

โปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

ครั้งที่ 7

ชื่อเรื่อง

ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้าน การตั้งใจเรียน

ชื่อกิจกรรม

บทบาทสมมติเรื่อง "ตั้งใจน้อยนะ"

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้ให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการตั้งใจเรียน ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
2. เพื่อให้ให้นักเรียนตั้งใจเรียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

เวลา

50 นาที

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นเตรียมการ
ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
2. ขั้นแสดง
 - 2.1 ผู้วิจัยหาอาสาสมัครเพื่อเตรียมตัวแสดง
 - 2.2 ผู้วิจัยแจกเอกสาร บทบาทสมมติ ให้นักแสดงอ่าน และชี้แนะเพิ่มเติมเพื่อให้การแสดงสมจริงและเป็นไปตามธรรมชาติ
 - 2.3 ผู้วิจัยชี้แจงการสังเกตการแสดงบทบาทสมมติ และจัดสถานที่ให้เหมาะสมกับการแสดงบทบาทสมมติ
 - 2.4 เริ่มแสดงบทบาทสมมติให้ผู้แสดง แสดงบทบาทของตนเองใช้เวลา 10 - 15 นาที ส่วนนักเรียนที่ไม่ได้แสดงให้เข้าใจดู

3. ชั้นอภิปราย

ให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายและสรุปเกี่ยวกับบทบาทของผู้แสดงในหัวข้อที่ผู้วิจัยกำหนดให้

4. ชั้นแสดงเพิ่มเติม

ให้นักเรียนแสดงเพิ่มเติมตามข้อเสนอแนะของกลุ่ม

5. ชั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์

5.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนเล่าประสบการณ์ต่าง ๆ ตามจุดมุ่งหมายของข้อเรื่อง

5.2 ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันสรุปข้อคิดที่ได้จากการแสดงบทบาทสมมติ

อุปกรณ์

เอกสาร บทบาทสมมติเรื่อง ตั้งใจหน่อยนะ

ประเมินผล

1. สังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน
2. สังเกตจากอภิปรายของนักเรียนและการให้ข้อมูลย้อนกลับ การเสนอแนะติชมซึ่งกันและกัน

บทบาทสมมติเรื่อง "ตั้งใจหน่อยนะ"

ทศพลเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งมีผลการเรียนอ่อนในขณะที่อาจารย์สอนในช่วงมกราคม ทศพลมักใจลอย คิดไปถึงเรื่องต่าง ๆ นา ๆ คิดถึงการตกปลาซึ่งเป็นสิ่งที่เขาชอบมาก คิดถึงรายการโทรทัศน์ คิดถึงของเล่นที่บ้าน เมื่อมีใครเดินผ่านมาเด็กชายทศพลก็หันไปมองโดยไม่ฟังอาจารย์สอน เมื่ออาจารย์ศรีสุดาสั่งให้ทำงาน ทศพลก็จะเอากะดาษมาวาดรูปเล่น จนกระทั่งเด็กชายมนัสซึ่งนั่งอยู่ใกล้ ๆ ต้องเตือนว่า อาจารย์ให้ส่งงานในช่วงนี้ เด็กชายทศพลจึงเอาสมุดแบบฝึกหัดขึ้นมา แล้วก็ให้เด็กชายมนัสอธิบายงานที่อาจารย์สั่งให้ทำ เด็กชายทศพลทำอย่างนี้ทุกครั้ง จนเด็กชายมนัสรู้สึกรำคาญ แต่ก็ยอมอธิบายเพราะสงสารเพื่อนที่เรียนอ่อนอยู่แล้ว

เวลาพักกลางวันในวันหนึ่ง เด็กชายมนัสไปปรึกษาอาจารย์ศรีสุดาที่ห้องพักครู เกี่ยวกับเรื่อง que เด็กชายทศพลไม่ตั้งใจเรียนขณะอาจารย์สอนและสั่งงาน และให้เด็กชายมนัสอธิบายให้ฟังทุกครั้ง จนเด็กชายมนัสรู้สึกรำคาญ อาจารย์ศรีสุดาแนะนำให้มนัสร่วมมือกับเพื่อน ๆ ในห้องไม่ยอมบอก เด็กชายทศพลอีกว่า อาจารย์สั่งงานอะไร เพื่อให้เด็กชายทศพลได้ทบทวนและปรับปรุงตนเอง

ช่วงต่อมาอาจารย์ศรีสุดาก็เข้าสอนตามปกติ และตอนท้ายชั่วโมงได้สั่งให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดบทที่ 3 เฉพาะข้อที่มาจากส่งในช่วงมกราคมเป็นการเก็บคะแนนระหว่างภาคด้วย โดยไม่มีการสอบในตารางสอบ หลังจากที่อาจารย์สั่งงานแล้วนักเรียนทุกคนก็ตั้งใจทำแบบฝึกหัดอย่างดีที่สุด เพราะเปรียบเสมือนการสอบ ยกเว้นเด็กชายทศพลคนเดียวที่ไม่ตั้งใจฟังครู มัวแต่เพลิดเพลินกับการวาดรูปเล่นเช่นเคย จนกระทั่งหมดเวลา อาจารย์สั่งให้ทุกคนเอาแบบฝึกหัดมาส่ง ปรากฏว่าไม่มีแบบฝึกหัดของเด็กชายทศพล อาจารย์ศรีสุดาเร่งให้เด็กชายทศพลรีบนำมาส่ง เด็กชายทศพลต่อรองว่าขอส่งทีหลัง ทั้ง ๆ ที่เด็กชายทศพลยังไม่ได้ทำเลย อาจารย์ศรีสุดาโทษที่เด็กชายทศพลไม่เคยส่งงานตามกำหนด แต่ก็เลื่อนเวลาให้เด็กชายทศพลเอางานมาส่งอย่างช้าหลังเลิกเรียนวันนี้ ไม่เช่นนั้นจะไม่มีคะแนน

เด็กชายทศพลไปตามเด็กชายมนัสว่าอาจารย์สั่งให้ทำอะไร เด็กชายมนัสบอกให้ไปตามเพื่อนคนอื่นบ้าง พอเด็กชายทศพลไปตามเพื่อนคนอื่น ๆ ก็ไม่มีใครบอกเด็กชายทศพลเลยว่าอาจารย์สั่งให้ทำอะไร

หลังเลิกเรียนนักเรียนทุกคนต่างแยกย้ายกันกลับบ้าน เด็กชายทศพลยังคงนั่งครุ่นคิดอยู่คนเดียว ในที่สุดก็ไปสารภาพกับอาจารย์ว่า เขาไม่ได้ฟังเมื่ออาจารย์สอนและสั่งงาน ไปถามเพื่อน ๆ ก็ไม่มีใครบอก อาจารย์ศรีสุตาจึงให้เห็นผลเสียของการไม่ตั้งใจเรียน และต้องถูกตัดคะแนนในครั้งนี้ ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาทำให้เด็กชายทศพล ตั้งใจเรียนทุกครั้งเพราะกลัวว่าประวัติศาสตร์จะซ้ำรอยอีก ทำให้เด็กชายทศพลตั้งใจเรียนเป็นอย่างดี ทำให้เข้าใจวิชาภาษาอังกฤษ และสามารถทำแบบฝึกหัดได้ และส่งงานทันเวลาทุกครั้ง จนได้รับความชมจากอาจารย์ศรีสุตา

ให้นักเรียนแสดงเป็น อาจารย์ศรีสุตา เด็กชายมนัส เด็กชายทศพล และเพื่อน ๆ ตามบทบาทที่กำหนดให้

บทบาทของอาจารย์ศรีสุตา

ฉันชื่อศรีสุตา เป็นอาจารย์สอนวิชาภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เมื่อเวลาพักกลางวัน เด็กชายมนัสมาปรึกษาฉันเกี่ยวกับเรื่องของเด็กชายทศพล ฉันแนะนำให้เด็กชายมนัสและเพื่อน ๆ ในห้องร่วมมือกันไม่บอกเด็กชายทศพลว่าอาจารย์สั่งงานอะไร เพื่อให้เขาได้บทเรียนและปรับปรุงตนเอง เมื่อฉันเข้าสอนในห้องของเด็กชายทศพล ตอนท้ายชั่วโมง ฉันสั่งงานโดยให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดบทที่ 3 เฉพาะข้อสี่มาส่งภายในชั่วโมงจะเป็นการเก็บคะแนนระหว่างภาค โดยไม่มีการสอบวิชานี้ในตารางสอบ เมื่อหมดเวลาฉันให้นักเรียนส่งปรากฏว่าไม่มีแบบฝึกหัดของเด็กชายทศพล ฉันจึงเร่งให้เด็กชายทศพลนำมาส่ง ฉันบอกที่เด็กชายทศพลจะขอส่งทีหลัง เพราะเด็กชายทศพลไม่เคยส่งงานตามกำหนดเลย ฉันเลื่อนเวลาให้เด็กชายทศพลนำมาส่งอย่างช้า หลังเลิกเรียนเย็นวันนี้ ไม่เช่นนั้นจะไม่มีคะแนน หลังเลิกเรียน เด็กชายทศพลมาสารภาพกับฉันเรื่องไม่มีงานส่ง ฉันจึงให้เด็กชายทศพลเห็นผลเสียของการไม่ตั้งใจเรียนและถูกตัดคะแนนในครั้งนี้ ให้เด็กชายทศพลแก้ตัวใหม่ตอนสอบปลายภาค ต่อมาฉันสังเกตเห็นเด็กชายทศพลตั้งใจเรียนขณะที่ฉันสอน และส่งงานตามกำหนด ฉันจึงกล่าวชมเด็กชายทศพล

บทบาทของเด็กชายมนัส

ฉันชื่อเด็กชายมนัส เป็นเพื่อนของเด็กชายทศพล ฉันรู้สึกรำคาญที่เด็กชายทศพลไม่ตั้งใจเรียนเมื่ออาจารย์สอน หรือสั่งงานและมาถามฉันให้อธิบายทุกครั้ง ฉันก็ยอมอธิบายบางครั้ง ก็เตือนให้ทศพลทำงานส่ง เพราะฉันสงสารทศพลที่เรียนอ่อน แต่วันนี้ฉันทนความรำคาญไม่ไหว จึงไปปรึกษาอาจารย์ศรีสุตา เมื่ออาจารย์เข้าสอนและสั่งให้ทำแบบฝึกหัด ฉันตั้งใจทำและนำไปส่งในชั่วโมง เมื่อทศพลมาถามฉันว่าอาจารย์ให้ทำงานอะไร ฉันบอกให้ทศพลไปถามคนอื่น

บทบาทของเด็กชายทศพล

ฉันชื่อเด็กชายทศพล เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ฉันเป็นคนเรียนไม่เก่ง ในชั่วโมงภาษาอังกฤษ ขณะที่อาจารย์ศรีสุตาอธิบาย ฉันชอบคิดไปถึงเรื่องต่าง ๆ นานาคิดไปถึง การตกปลา คิดไปถึงรายการโทรทัศน์ คิดไปถึงของเล่นที่บ้าน เมื่อมีคนเดินผ่านมาฉันก็จะหันไปมอง โดยไม่ฟังอาจารย์สอน เมื่ออาจารย์สั่งให้ทำงานฉันก็จะเอากะดาษมาวาดรูปเล่น ฉันส่งงานล่าช้าเป็นประจำ เพราะฉันไม่ได้ฟังเมื่ออาจารย์สอนและสั่งงาน แต่ฉันไม่เดือดร้อน เพราะฉันถามมนัส เพื่อนที่แสนดีทุกครั้ง และวันนี้ก็เป็นเหมือนทุกวันพออาจารย์เร่งให้ฉันส่งงาน ฉันก็ตอบว่ายังทำไม่เสร็จจะขอส่งทีหลัง ความจริงแล้วฉันยังไม่ได้ทำเลย ฉันรีบไปถามมนัส แต่มนัสก็ไม่ยอมบอกฉัน ฉันไปถามเพื่อนคนอื่น ๆ ก็ไม่มีใครบอกฉันว่าอาจารย์สั่งให้ทำอะไร หลังเลิกเรียนฉันนั่งครุ่นคิดว่าจะทำอย่างไรดี ในที่สุด ฉันก็ไปสารภาพกับอาจารย์ว่า ฉันไม่ได้ฟังตอนอาจารย์สั่งงาน และเพื่อน ๆ ก็ไม่ยอมบอกฉัน อาจารย์ตักคะแนนเก็บฉันและให้ฉันแก้ตัวใหม่ ตอนสอบปลายภาค ตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นมา ฉันก็ตั้งใจเรียนเป็นอย่างดี

บทบาทของเพื่อน ๆ 2 - 3 คน

พวกเราคือเพื่อน ๆ ร่วมห้องของเด็กชายทศพลและเด็กชายมนัส เมื่ออาจารย์ศรีสุดาให้
ทาบแบบฝึกหัด พวกเราตั้งใจเรียนและทำงานส่งในชั่วโมง เมื่อทศพลมาถามพวกเราว่าอาจารย์
สั่งงานอะไร พวกเราไม่ยอมบอกทศพล

โปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

ครั้งที่ 8

ชื่อเรื่อง ทศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้าน การเตรียมอุปกรณ์การเรียน
เตรียมตัวให้พร้อมก่อนเรียน มาเรียนสม่ำเสมอ ค้นคว้าเพิ่มเติม

ชื่อกิจกรรม สถานการณ์จำลองเรื่อง การเรียนของไวศิษฐ์

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้ให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการเตรียมอุปกรณ์การเรียน เตรียมตัวให้พร้อมก่อนเรียน มาเรียนสม่ำเสมอ ค้นคว้าเพิ่มเติม ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
2. เพื่อให้นักเรียนเตรียมอุปกรณ์การเรียน เตรียมตัวให้พร้อมก่อนเรียน มาเรียนสม่ำเสมอ ค้นคว้าเพิ่มเติมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

เวลา 50 นาที

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นมีส่วนร่วม

ผู้วิจัยให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมโดยมีขั้นตอนดังนี้

- 1.1 ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์ที่ต้องการให้นักเรียนได้เรียนรู้ และผู้วิจัยเล่า
สถานการณ์จำลองเรื่อง การเรียนของไวศิษฐ์ ผู้วิจัยและนักเรียนช่วยกัน
เลือกผู้แสดงบทบาท
- 1.2 นักเรียนแสดงบทบาทตามสถานการณ์จำลอง ไปตามลำดับที่เตรียมไว้ สำหรับ
นักเรียนที่ไม่ได้แสดงให้ตั้งใจดู

2. ขั้นวิเคราะห์

- 2.1 ให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับประสบการณ์ต่าง ๆ ในขณะปฏิบัติกิจกรรม
- 2.2 ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์จำลองและบทบาทของผู้แสดง

3. ขั้นสรุปและประยุกต์หลักการ

- 3.1 ผู้วิจัยสรุปเกี่ยวกับสถานการณ์จำลองอีกครั้ง
- 3.2 ให้นักเรียนร่วมกันสรุปสาระและข้อคิดที่ได้จากสถานการณ์จำลอง โดยเน้นให้เกิดความรู้ ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

4. ขั้นประเมินผล

- 4.1 ให้นักเรียนให้ข้อมูลย้อนกลับซึ่งกันและกัน โดยผู้วิจัยเป็นผู้คอยกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น
- 4.2 ให้นักเรียนแต่ละคนให้ข้อเสนอแนะ ดิชมซึ่งกันและกันเกี่ยวกับความรู้ ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

อุปกรณ์

1. เอกสาร สถานการณ์จำลองเรื่อง การเรียนของวายุศิษฐ์
2. โต๊ะ
3. เก้าอี้

ประเมินผล

1. สังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน
2. สังเกตจากการอภิปรายของนักเรียนและการให้ข้อมูลย้อนกลับ การเสนอแนะ ดิชมซึ่งกันและกัน

สถานการณ์จำลองเรื่อง "การเรียนของวายุศิษฐ์"

ชานาญกับวายุศิษฐ์เป็นเพื่อนรักกัน อยู่โรงเรียนเดียวกันในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 แต่คนละห้องเรียน ชานาญนั้นมีผลการเรียนดีเสมอมา ส่วนวายุศิษฐ์ผลการเรียนต่ำลงเรื่อย ๆ และวายุศิษฐ์ก็เป็นนักกีฬาของโรงเรียน ทุกวันในตอนเย็นเขาต้องซ้อมกีฬา หลังจากโรงเรียนเลิกทุกวันเขาเหนื่อยมาก เขามักทำการบ้านพร้อมดูโทรทัศน์เสมอ จากนั้นก็เก็บกระเป๋านักเรียนกลับบ้านไม่ได้ จัดตารางสอน หรือเตรียมอุปกรณ์การเรียนอะไรเลย เขาอ้างว่าหนักกระเป๋ ในชั่วโมงภาษาอังกฤษเขารู้สึกง่วงนอนเสมอและเบื่อหน่ายไม่อยากเข้าเรียน จึงบอกกับคุณครู ซึ่งเป็นเพื่อนห้องเดียวกันว่าให้บอก ครูว่าเขาไม่สบาย

- ฉากที่ 1 วันหนึ่งตอนพักเที่ยง ได้ต้นไม้หน้าอาคารเรียน
- บรรยาย เด็กชายชานาญนั่งอ่านหนังสืออยู่ใต้ต้นไม้หน้าอาคารเรียน เด็กชายวายุศิษฐ์เดินผ่านมา ก็ทักทายว่า
- วายุศิษฐ์ : ชานาญ นายจะสอบวิชาอะไรหรือถึงมานั่งอ่านหนังสืออยู่แถวนี้
- ชานาญ : ไม่ได้สอบหรอก พอดีช่วงบ่ายมีเรียนภาษาอังกฤษ ก็เลยถือหนังสือติดมือมาอ่าน ทำความเข้าใจก่อนที่อาจารย์จะสอน หลังทานข้าวเสร็จแล้ว แล้วยายล่ะเป็นอย่างไรบ้าง เรื่องเรียนนะหนูนี้ไม่ค่อยพบนายเลย ทานข้าวมาหรือยัง
- วายุศิษฐ์ : เราทานแล้วล่ะ ได้พบนายพอดี จะได้คุยกับนายเรื่องการเรียนบ้าง เทอมที่ผ่านมาเราได้เกรด 1 กับ 2 เท่านั้น และวิชาภาษาอังกฤษก็ต้องซ่อมนะ เราก็ว่าเราอ่านหนังสือแล้วนะ ทำไมยังตกอีกก็ไม่รู้
- ชานาญ : นายอ่านหนังสือเป็นประจำหรือเปล่า วิชาภาษาอังกฤษต้องอาศัยการจำและต้องทบทวนอยู่เสมอ และต้องใช้เวลามันบ้างเพราะเป็นวิชาที่ไม่ใช่ภาษาพ่อแม่เรา เราจึงไม่เคยชิน และก็ต้องค้นคว้าเพิ่มเติมบ้างอย่าอ่านหนังสืออย่างเดียว บางครั้งนายควรเข้าห้องสมุด หากมีเวลาอ่านประกอบ หัดดูหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษบ้าง จะช่วยให้มีความรู้กว้างขวาง

- วอยศิษย์ : แล้วนายเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับอาจารย์จันทนาไหมล่ะ
- ชานาญ : อ้อ เรียนสิ ทำไหมหรือ
- วอยศิษย์ : อาจารย์จันทนาก็แหละออกข้อสอบยากที่สุดเลย ไม่รู้เอาที่ไหนมาออก ไม่เห็นมีในหนังสือ
- ชานาญ : นั่นแหละ ถ้านายเข้าห้องสมุดค้นคว้าหนังสืออ่านเพิ่มเติมนายจะทำข้อสอบได้ไม่ยากหรอก
- วอยศิษย์ : ถึงว่าสินายเข้าอ่านหนังสือห้องสมุดเป็นประจำเลย เห็นที่เราต้องเอาอย่างนายแล้วล่ะ
- ชานาญ : นอกจากนี้ พยายามทำความเข้าใจแบบฝึกหัดบ่อย ๆ ถ้ามีปัญหาก็ถามรุ่นพี่ ๆ ได้ นายอยู่บ้านใกล้ ฟิวดิสิกส์ ลองขอคำแนะนำจากเขาสี เราก็ได้ฟิสิกส์ดีพงศ์นี้แหละ ช่วยแนะนำเรื่องการเรียนภาษาอังกฤษให้กับเรา (ดูนาฬิกา)
- นี่เหลือเวลาอีก 5 นาทีโรงเรียนก็จะเข้าเรียนแล้ว เราขอตัวก่อนนะ ไว้เจอกันใหม่
- วอยศิษย์ : ขอบใจนายมากนะ ที่ให้ข้อคิดกับเรา
- ชานาญ : ยินดีเสมอ

ฉากที่ 2 บ่ายวันหนึ่งขณะที่ธัญและวอยศิษย์เดินเพื่อจะไปเข้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

- วอยศิษย์ : ฉันไม่อยากเข้าเรียนภาษาอังกฤษเลยวันนี้ ไม่เข้าเรียนดีกว่า
- ธัญ : ไม่เข้าเรียนแล้วนายจะไปไหนล่ะ
- วอยศิษย์ : ไม่รู้สิ ! บางทีเราไปแอบให้หมดชั่วโมงภาษาอังกฤษ แต่เอ๊ะ ! นึกออกแล้วล่ะ เราจะเข้าห้องพยาบาล นายบอกอาจารย์ด้วยนะว่าเราไม่สบายปวดหัว
- ธัญ : แต่นายไม่ได้เป็นอะไรนี่
- วอยศิษย์ : ช่างเถอะนา นายช่วยเราหน่อย
- ธัญ : เออ ! ก็ได้

- บรรยาย : หลังจากนั้นครูภาษาอังกฤษเข้าสอน และสั่งการบ้าน และบอกว่าพรุ่งนี้จะสอบ
จุดประสงค์ให้นักเรียนเตรียมตัวอ่านหนังสือ
- ฉากที่ 3 : ในช่วงโมงภาษาอังกฤษต่อมา ครูเข้าสอนเรื่องใหม่ และถามว่ามีใครไม่เข้าใจ
บ้างนักเรียนคนอื่น ๆ เข้าใจเพราะทุกคนเข้าเรียนครั้งที่แล้ว มีวอยซ์คนเดียว
เท่านั้นที่ไม่เข้าใจเลยถามครู
- วอยซ์ : นายอธิบายหน่อยสิ ฉันไม่รู้เรื่องเลย
- ครู : เห็นไหม เมื่อวานนายไม่เข้าเรียน นายก็ไม่ต้องรู้เรื่อง เราว่านายไม่น่า
หนีเรียนเลยนะ
- วอยซ์ : ก็เราเบื่อและง่วงนอน
- ครู : นายก็ล้างหน้าล้างตาก่อนเข้าเรียนจะได้สดชื่น
- อาจารย์จันทนา : เอาละคะนักเรียน เมื่อวานครูบอกให้เตรียมตัวสอบมาแล้ว ทุกคนพร้อม
แล้วนะคะ
- นักเรียน : พร้อมแล้วครับ พร้อมแล้วค่ะ
- วอยซ์ : อาจารย์จะสอบเหรอกาใจดี เราไม่รู้เลย เราต้องตกแน่ ๆ (หันไป
พูด)
- ครู : นี่แหละน่า นายเห็นไหม ผลเสียของการไม่เข้าห้องเรียน
- อาจารย์จันทนา : ให้นักเรียนเปิดคู่มือ บทที่ 2 นะคะ แล้วก็ทบทวนฝึกหัด ลงานสมุด
ลงมือทำคะ
- วอยซ์ : อาจารย์ครับ ผมไม่มีคู่มือครับ ผมขอยืมครูได้ไหมครับ
- อาจารย์จันทนา : ครูสั่งแล้วใช่ไหม ว่าให้นักเรียนทุกคนทุกอย่างมาให้พร้อม เพื่อนเขาก็ต้องใช้
ครูไม่อนุญาตให้ยืม แต่นูรลมาให้ยืมของครู แต่ต้องหักคะแนนในการจัด
เตรียมอุปกรณ์ 2 คะแนน

- ไวยศิษณ์ : ครับ ขอบคุณครับ
- อาจารย์จันทนา : คะแนนจุดประสงค์ มี 5 คะแนน ถ้าเธอถูกหักไป 2 ก็พยายามทำให้ถึงครึ่งไม่งั้นเธอก็สอบไม่ผ่านนะไวยศิษณ์ เธอต้องสอบแก้ตัวใหม่
- ไวยศิษณ์ : ครับ ต่อไปผมจะไม่ลืมอุปกรณ์การเรียนอีกแล้วครับ (ไวยศิษณ์รู้สึกเสียใจ)

ฉากที่ 4 หน้าอาคารเรียน ไวยศิษณ์เจอชานาญ

- ชานาญ : เป็นไงบ้างไวยศิษณ์ การเรียนดีขึ้นไหม
- ไวยศิษณ์ : แย่วะ ! เราสอบจุดประสงค์ไม่ผ่าน
- ชานาญ : นายทำตามคำแนะนำของเราหรือเปล่า
- ไวยศิษณ์ : เราก็กทำนะ แต่ที่เราไม่ผ่านเพราะว่าวันก่อนเราไม่เข้าเรียน แล้วอาจารย์บอกว่าสอบในวันนี้ เราไม่รู้เลยไม่ได้เตรียมตัว เตรียมอุปกรณ์มาให้ครบเลยถูกหักคะแนน
- ชานาญ : ไข่ การเรียนเราต้องเข้าเรียนทุกครั้งจะได้เข้าใจเนื้อหาที่ครูสอน และเมื่อครูสั่งอะไรเราก็กได้รู้ ไข่ได้เตรียมตัวล่วงหน้า นี่ยังไม่สายนาย แก้ตัวใหม่ได้
- ไวยศิษณ์ : เราจะแก้ตัวใหม่ นี่เป็นการสอบเก็บคะแนนครั้งแรกเท่านั้น ต่อไปเราจะเข้าเรียนทุกครั้ง และเตรียมอุปกรณ์การเรียนมาให้ครบ
- ชานาญ : ขอให้นายโชคดี
- ไวยศิษณ์ : ขอบใจมากเพื่อน

โปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

ครั้งที่ 9

ชื่อเรื่อง ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้าน การท่องเที่ยว ทบพนบทเรียน
พูดทสนทนา ถามคำถาม

ชื่อกิจกรรม เกม "รวมเงิน, รวมใจ"

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการท่องเที่ยว ทบพนบทเรียน พูดทสนทนา
ถามคำถามในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
2. เพื่อให้นักเรียนท่องเที่ยว ทบพนบทเรียน พูดทสนทนา ถามคำถาม ในการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษ

เวลา 50 นาที

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นมีส่วนร่วม
 - 1.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม รวมเงินโดยมีขั้นตอนดังนี้
 - 1.1.1 ผู้วิจัยกำหนดให้ทุกคนมีค่าเป็นเงินตามแต่ผู้วิจัยจะบอก เช่น ให้
ทุกคนมีค่า 2 บาท และผู้วิจัยสั่งให้รวมเงินให้ได้ 10 บาท
นักเรียนก็จะจับกลุ่มกัน 5 คน เป็นต้น
 - 1.1.2 เงื่อนไข ในการปฏิบัติกิจกรรมจะเปลี่ยนแปลงไปเรื่อย ๆ
 - 1.1.3 ปฏิบัติกิจกรรมประมาณ 10 นาที

- 1.2 ผู้วิจัยให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมรวมใจ โดยมีขั้นตอนดังนี้
 - 1.2.1 ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 5 คน
 - 1.2.2 ผู้วิจัยชี้แจงเกี่ยวกับการปฏิบัติกิจกรรม โดยให้ทุกคนในกลุ่มช่วยกันคิดถึงการปฏิบัติตัวในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
 - 1.2.3 ผู้วิจัยให้เวลาในการคิดร่วมกันประมาณ 20 นาที
 - 1.2.4 ให้ตัวแทนกลุ่มออกมารายงานว่าข้อคิดเห็นที่ได้ร่วมกันมีอะไรบ้าง
2. ขั้นวิเคราะห์
 - 2.1 ให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับการปฏิบัติกิจกรรมว่ามีประโยชน์อย่างไร
 - 2.2 ให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มช่วยกันแสดงความคิดเห็นว่ากิจกรรมที่ 1 และกิจกรรมที่ 2 มีความสำคัญกับตนเองอย่างไร
3. ขั้นสรุปและประยุกต์หลักการ
 - 3.1 ผู้วิจัยบรรยายสรุปเกี่ยวกับกิจกรรมที่ได้ปฏิบัติอีกครั้งหนึ่ง
 - 3.2 ผู้วิจัยบรรยายเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
 - 3.3 ให้นักเรียนร่วมกันสรุปอีกครั้งหนึ่งเกี่ยวกับการปฏิบัติตัวของนักเรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
4. ขั้นประเมินผล
 - 4.1 ให้นักเรียนให้ข้อมูลย้อนกลับซึ่งกันและกันโดยผู้วิจัยเป็นผู้คอยกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น
 - 4.2 ให้นักเรียนแต่ละคนให้ข้อเสนอแนะซึ่งกันและกันเกี่ยวกับความรู้ ความรู้สึ และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

อุปกรณ์

1. กระดาษรเนียว
2. ปากกา
3. นกหวีด

ประ เนิ่นผล

1. สั้งเกตจากการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน
2. สั้งเกตจากการอภิปรายของนักเรียนและการให้ข้อมูลย้อนกลับ การเสนอแนะ
ซึ่งกันและกัน

โปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

ครั้งที่ 10

<u>ชื่อเรื่อง</u>	ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้าน การเปิดพจนานุกรม
<u>ชื่อกิจกรรม</u>	บทบาทสมมติเรื่อง "เปิดเองดีกว่า"
<u>จุดมุ่งหมาย</u>	1. เพื่อให้ให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเปิดพจนานุกรมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 2. เพื่อให้ให้นักเรียนเปิดพจนานุกรมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
<u>เวลา</u>	50 นาที
<u>วิธีดำเนินการ</u>	1. <u>ขั้นเตรียมการ</u> ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการเปิดพจนานุกรม 2. <u>ขั้นแสดง</u> 2.1 ผู้วิจัยหาอาสาสมัครเพื่อเตรียมตัวแสดง 2.2 ผู้วิจัยแจกเอกสาร บทบาทสมมติ ให้นักแสดงอ่าน และชี้แนะเพิ่มเติม เพื่อให้การแสดงสมจริงและเป็นไปตามธรรมชาติ 2.3 ผู้วิจัยชี้แจงการสังเกตการแสดงบทบาทสมมติ และจัดสถานที่ ให้เหมาะสมกับการแสดงบทบาทสมมติ 2.4 เริ่มแสดงบทบาทสมมติ ให้นักแสดง แสดงบทบาทของตนใช้เวลา 10-15 นาที ส่วนนักเรียนที่ไม่ได้แสดงให้ตั้งใจดู

3. ขึ้นอภิปราย

ให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายและสรุปเกี่ยวกับบทบาทของผู้แสดงในหัวข้อที่ผู้วิจัยกำหนดให้

4. ขึ้นแสดงเพิ่มเติม

ให้นักเรียนแสดงเพิ่มเติมตามข้อเสนอแนะของกลุ่ม

5. ขึ้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์

5.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนเล่าประสบการณ์ต่าง ๆ ตามจุดมุ่งหมายของชื่อเรื่อง

5.2 ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันสรุปข้อคิดที่ได้จากการแสดงบทบาทสมมติ

อุปกรณ์ เอกสารบทบาทสมมติ เรื่อง เปิดเองดีกว่า

ประเมินผล

1. สังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน
2. สังเกตจากการอภิปรายของนักเรียนและการให้ข้อมูลย้อนกลับ การเสนอแนะติชม
ซึ่งกันและกัน

บทบาทสมมติเรื่อง "เปิดเองดีกว่า"

อาจารย์กัมพลสั่งให้นักเรียนเตรียมดิक्ชันนารีมาห้พร้อม เพื่อใช้ในชั่วโมงภาษาอังกฤษ เมื่อถึงเวลาเรียน อาจารย์สั่งให้นักเรียนหาความหมายของคำศัพท์ 10 คำที่เขียนไว้ในกระดานดำ เด่นไม่ได้ดิक्ชันนารีมา เมื่ออาจารย์ถามว่าเขาจะทำอย่างไร เขาก็บอกว่าจะขอยืม ทวิช เมื่ออาจารย์เดินผ่านไป เขายืมสมุดทวิชมาลอกทั้ง ๆ ที่ทวิชคัดค้านแล้ว แต่เด่นบอกว่าไม่เป็นไรหรอก แต่ 10 คำเอง เด่นคิดว่าตนเองทำดีแล้ว เพราะสามารถทำงานส่งอาจารย์ได้ทันตามกำหนด แต่เขาหาว่าไม่ว่าเป็นผลดีเลยที่เขาลอกคำศัพท์ โดยไม่เปิดหาความหมายเอง เพราะเมื่อครูให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ที่ครูสั่งให้หาความหมายมาส่งอีกครั้ง โดยไม่ให้ดูของเดิม เด่นก็ไม่สามารถทำได้ ทั้ง ๆ ที่นักเรียนคนอื่น ๆ ทำได้ เนื่องจากทุกคนเปิดหาความหมายของคำศัพท์เอง

และเมื่ออาจารย์สั่งให้ทุกคนแปลบทความภาษาอังกฤษจากหนังสือพิมพ์มาส่ง เด่นรู้ว่าถ้าเขาทำเองต้องเปิดหาคำศัพท์ทุกตัว และงานต้องไม่เสร็จทันเวลาที่อาจารย์กำหนดแน่ ๆ เขาจึงขอร้องให้ทวิชช่วยแปลให้ และให้สัญญาว่าเป็นครั้งสุดท้ายแล้วต่อไปเขาจะทำเอง ทวิชไม่ยอมทำให้ แต่ก็ส่งสารเพื่อนที่เรียนอ่อนอยู่แล้ว จึงรับปากทันที แล้วบอกกับเด่นว่า การเรียนภาษาอังกฤษให้ดีต้องรู้คำศัพท์มาก ๆ และวิธีที่จะรู้คำศัพท์ได้ก็คือการเปิดดิक्ชันนารีบ่อย ๆ เด่นก็รับฟัง

เมื่อถึงชั่วโมงเรียนในวันต่อมาอาจารย์ชมเชยว่า นักเรียนทุกคนแปลงานได้ดีมาก และวันนี้อาจารย์ต้องการสอบเก็บคะแนนโดยให้เขียนคำศัพท์ที่พบในบทความของตนเองส่งเพียง 5 คำเท่านั้น นักเรียนคนอื่น ๆ ดีใจเพราะเป็นการสอบที่ง่าย แต่เด่นคิดว่าเป็นการสอบที่ยากมาก เพราะเขาไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับงานที่แปลส่ง เขายอมรับสารภาพกับอาจารย์ว่า เขาไม่ได้แปลงานเอง อาจารย์ทำโทษเด่นโดยการตัดคะแนนทั้งที่แปลและคะแนนที่สอบ เด่นเสียใจมากอาจารย์อธิบายให้เด่นฟังว่า ในการเรียนภาษาอังกฤษเราต้องรู้ความหมายของคำศัพท์ และการที่จะจำได้ดี ก็ต้องเปิดดิक्ชันนารีด้วยตนเอง การไม่รู้ความหมายของคำศัพท์จะทำาให้ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ไม่ได้ เด่นเข้าใจ และตั้งใจอย่างแน่วแน่ต่อไปตนต้องเปิดดิक्ชันนารีบ่อย ๆ ด้วยตนเอง

บทบาทของอาจารย์กัมพล

ฉันชื่อ กัมพล เป็นอาจารย์สอนวิชาภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ฉันสั่งให้นักเรียนเตรียมดิกชันนารีมาทุกคนเพื่อใช้ในชั่วโมง อดยาให้นักเรียนหาความหมายของคำศัพท์ที่เขียนบนกระดาน เมื่อฉันสั่งให้นักเรียนเขียนคำศัพท์เดิมอีกครั้งโดยไม่ให้ดูของเดิม เด่นทำไม่ได้ ส่วนนักเรียนคนอื่น ๆ ทำได้

ต่อมาฉันสั่งให้นักเรียนแปลบทความภาษาอังกฤษจากหนังสือพิมพ์มาส่งปรากฏว่านักเรียนทุกคนทำได้ดี ฉันชมเชยว่าทุกคนทำงานได้ดีมาก และฉันบอกว่าชั่วโมงนี้จะสอบเก็บคะแนนโดยให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ที่พบในบทความของตนเองมาส่งคนละ 5 คำ นักเรียนคนอื่นทำได้ยกเว้นเด่น คนเดียวที่สารภาพว่าเขาไม่ได้แปลงานเอง ฉันจึงทำโทษโดยตัดคะแนนทั้งที่แปลและคะแนนที่สอบ ฉันอธิบายว่าในการเรียนภาษาอังกฤษเราต้องรู้ศัพท์ และการจะจำศัพท์ได้ดีก็ต้องเปิดดิกชันนารีด้วยตนเอง

บทบาทของเด่น

ฉันชื่อเด็กชายเด่น เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในชั่วโมงภาษาอังกฤษอาจารย์กัมพลสั่งให้เอาดิกชันนารีมา แต่ฉันไม่ได้เอามา เมื่อครูให้แปลความหมายของคำศัพท์ในกระดาน ฉันไม่ได้เปิดดิกชันนารีเอง ฉันขอลอกทวิข และเมื่อครูให้เขียนคำเดิมโดยไม่ให้ดู ฉันเลยเขียนไม่ได้

ต่อมาครูให้แปลบทความจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ ฉันก็เกียจหาคำศัพท์เพราะถ้าเปิดคำศัพท์เองคงส่งงานไม่ทันตามกำหนด ฉันขอร้องให้ทวิขแปลให้ และเมื่อครูสอบเก็บคะแนนโดยให้เขียนคำศัพท์ 5 คำ ฉันทำไม่ได้จึงสารภาพกับอาจารย์กัมพลว่า ฉันไม่ได้แปลงานเอง ครูจึงทำโทษโดยตัดคะแนนทั้งที่แปลและที่สอบ ฉันเสียใจมาก และตั้งใจว่าต่อไปจะเปิดดิกชันนารีเองทุกครั้ง

บทบาทของทวิช

ฉันชื่อทวิช เป็นเพื่อนร่วมชั้นกับเต๋นในชั่วโมงภาษาอังกฤษอาจารย์ก็มพลสั่งให้หน้าตึกชั้นนารีมาฉันนำมาทุกครั้ง เมื่อครูให้แปลความหมายของคำศัพท์บนกระดาน เต๋นขอลอก ฉันไม่ยอมกาให้ลอก แต่ก็ส่งสาร

เมื่อครูให้แปลบทความ เต๋นก็ขอให้ฉันช่วยแปลให้อีก ฉันแปลให้และบอกว่าขอทำให้เป็นครั้งสุดท้ายเต๋นรับปาก ฉันบอกเต๋นว่าการเรียนภาษาอังกฤษต้องรู้ศัพท์และเปิดดิกชันนารีบ่อย ๆ

โปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

ครั้งที่ 11

- ชื่อเรื่อง** ทักษะที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
- ชื่อกิจกรรม** กรณีตัวอย่างเรื่อง เคล็ดลับคนเก่ง
- จุดมุ่งหมาย** เพื่อจูงใจให้นักเรียนเกิดความตั้งใจที่จะพัฒนาตนเองให้มีทักษะที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
- เวลา** 50 นาที
- วิธีดำเนินการ**
1. **ขั้นมีส่วนร่วม**

ผู้วิจัยให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม โดยมีขั้นตอนดังนี้

 - 1.1 ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียน
 - 1.2 ผู้วิจัยแจกเอกสาร กรณีตัวอย่าง เรื่อง เคล็ดลับคนเก่งให้นักเรียนได้ศึกษา
 2. **ขั้นวิเคราะห์**
 - 2.1 ให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับกรณีตัวอย่างเรื่อง เคล็ดลับคนเก่ง
 - 2.2 ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกรณีตัวอย่างเรื่อง เคล็ดลับคนเก่ง
 3. **ขั้นสรุปและประยุกต์หลักการ**
 - 3.1 ผู้วิจัยสรุปเกี่ยวกับกรณีตัวอย่าง

- 3.2 ให้นักเรียนร่วมกันสรุปสาระและข้อคิดที่ได้จากการปฏิบัติกิจกรรม โดยเน้น
ให้เกิดความรู้ ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมใน
การเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

4. ขั้นประเมินผล

- 4.1 ให้นักเรียนให้ข้อมูลย้อนกลับซึ่งกันและกัน โดยผู้วิจัยเป็นผู้คอยกระตุ้นให้
นักเรียนแสดงความคิดเห็น
- 4.2 ให้นักเรียนแต่ละคน ให้ข้อเสนอแนะซึ่งกันและกันเกี่ยวกับความรู้ ความรู้สึก
และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

อุปกรณ์

เอกสารกรณีตัวอย่างเรื่อง เคสลับคนเก่ง

ประเมินผล

1. สังเกตการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน
2. สังเกตการอภิปรายของนักเรียนและการให้ข้อมูลย้อนกลับ การเสนอแนะซึ่งกันและกัน

กรณีตัวอย่างเรื่อง "เคล็ดลับคนเก่ง"

สุรชัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนแห่งหนึ่ง ซึ่งเป็นคนขยันเรียนและสนใจเรียนทุกวิชา โดยเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่เขาชอบมาก เพราะเขาคิดว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อการเรียนต่อในชั้นสูงขึ้น เขาเรียนได้เกรด 4 มาตลอด

หมวดภาษาอังกฤษจัดงานวันคริสมาสต์ ในวันที่ 25 ธันวาคมของทุกปี มีการจัดกิจกรรมหลายอย่างให้นักเรียนได้สนุกสนานเพลิดเพลินและได้รับความรู้ มีการเล่นเกม ตอบปัญหาชิงรางวัล และแจกของขวัญมากมาย และที่สำคัญคือ หมวดภาษาอังกฤษจะมอบทุนการศึกษา และใบประกาศแก่นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษดีเด่น ปรากฏว่าสุรชัยได้รับทุนนี้จากผู้อำนวยการ ทุกคนต่างปรบมือแสดงความยินดีแก่สุรชัย และอาจารย์ได้สัมภาษณ์ว่าเรียนอย่างไรถึงได้เกรด 4 มาตลอด

สุรชัยบอกว่า การเรียนภาษาอังกฤษต้องให้ความสำคัญเป็นพิเศษเพราะไม่ใช่ภาษาของเรา ขณะครูสอนต้องตั้งใจฟัง เมื่อมีข้อสงสัยให้ถามครูทันที โดยไม่ต้องกลัวเพื่อน ๆ จะหัวเราะ เมื่อเรียนในห้องรู้เรื่องก็สามารถทำการบ้านได้ ทำรายงานต่าง ๆ ด้วยตนเอง ถ้าไม่เข้าใจก็ถามเพื่อน พี่ ในชั่วโมงภาษาอังกฤษ ตนก็ทำอุปกรณ์การเรียน หนังสือ คู่มือ ดิกชันนารีมาครบทุกครั้ง และขยันท่องศัพท์ที่ครูสั่ง เพราะการท่องศัพท์ทำให้รู้ความหมายและเข้าใจเนื้อหาที่ครูสอน เมื่อมีเวลา ก็เตรียมค้นหาคำศัพท์มาล่วงหน้าไปก่อนครูสอน นอกจากนี้ ก็เข้าห้องสมุดหาหนังสืออ่านเพิ่มเติม และทบทวนบทเรียนบ่อย ๆ

อาจารย์ถามว่า สุรชัยไม่เหนียวหรือกับการทำอะไรตั้งหลายอย่าง สุรชัยตอบว่าไม่เหนียวทุกอย่าง เป็นไปตามขั้นตอนของมันเอง เขาทำทุกอย่างตรงตามกำหนดเวลา เมื่อครูสั่งงานทุกครั้ง เขาจะต้องรีบทำให้เสร็จ เพราะมีงานหลายอย่างที่ต้องทำ

อาจารย์ชมเชยว่า สุรชัยมีการวางแผนการเรียนดีมาก สมควรเอาเป็นตัวอย่าง ขอให้นักเรียนทุกคนเอาอย่างและตั้งใจแบบสุรชัย

โปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

ครั้งที่ 12

ชื่อเรื่อง ปัจฉิมนิเทศ

ชื่อกิจกรรม กาลังใจ

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้ให้นักเรียนได้ร่วมกันอภิปรายและสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการเข้าร่วมกิจกรรม
2. เพื่อให้ให้นักเรียนได้ประเมินทัศนคติของตนเองที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษหลังเข้าร่วมกิจกรรม

เวลา 50 นาที

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยและนักเรียนนั่งเป็นวงกลมหันหน้าเข้าหากัน
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายและสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ร่วมกันจากการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม
3. ให้นักเรียนร่วมกันร้องเพลง "กาลังใจ" เพื่อเป็นกำลังใจซึ่งกันและกัน ในการที่จะปรับปรุงและพัฒนาตนเองให้มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
4. ผู้วิจัยกล่าวขอบคุณนักเรียนและปิดการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

อุปกรณ์ เนื้อเพลงกาลังใจ

ประ เนิ่นผล

1. สืบเสาะความสนใจและความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน
2. สืบเสาะจากการอภิปรายและการสรุปของนักเรียน

โปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะ (ใช้กับกลุ่มควบคุม)

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
1	ปฐมนิเทศ	1. เพื่อสร้างบรรยากาศที่ดี และให้นักเรียนได้รู้จักคุ้นเคยซึ่งกันและกัน 2. เพื่อให้นักเรียนทราบ ความหมายและลักษณะ ของทัศนคติต่อการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ 3. เพื่อให้นักเรียนทราบ ซึ่งกันและกัน รายละเอียด เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายและ วิธีการในการเข้าร่วม กิจกรรม เพื่อพัฒนาทัศนคติ ต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	1. ผู้วิจัยแนะนำตนเองและให้นักเรียน แนะนำตนเองทีละคน แล้วให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม "เปิดดวงใจ" เพื่อสร้างบรรยากาศที่ดี และให้นักเรียนได้รู้จักคุ้นเคย ขั้นตอนดังนี้ 1.1 ให้นักเรียนทุกคนเข้าแถวเป็น วงกลม หันหน้าเข้าหากัน 1.2 ผู้วิจัย แจกกระดาษที่เป็น ชิ้นส่วนของรูปหัวใจให้นักเรียน คนละ 1 ชิ้น 1.3 ผู้วิจัยชี้แจง นักเรียนดังนี้ แผ่นกระดาษที่นักเรียนทุกคน ได้รับเป็นชิ้นส่วนของหัวใจ แต่ยังเป็นหัวใจที่ไม่สมบูรณ์ ให้นักเรียนนำชิ้นส่วนที่ตน ได้รับ ไปต่อกับชิ้นส่วนของ นักเรียนอีก 2 คน ที่เป็น ส่วนหนึ่งของหัวใจดวงเดียวกัน

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
			ตนเมื่อพบแล้วให้เชื่อม ชิ้นส่วนหัวใจเข้าด้วยกัน ด้วยกระดาษกาว 1.4 ให้นักเรียนเขียนชื่อ นามสกุลลงในหัวใจของ ตนเอง แล้วให้สัมภาษณ์ ซักถามข้อมูลส่วนตัวของ กันและกัน เช่น จำนวน สมาชิกในครอบครัว อุปนิสัย ความรู้สึกระหว่างกิจกรรมนี้ เป็นต้น ใช้เวลา 10 นาที 1.5 ผู้วิจัยจับฉลากหมายเลข หัวใจ เมื่อตรงกับหัวใจใคร ให้ออกมารายงานผลการ สัมภาษณ์เพื่อน 1.6 ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น จากกิจกรรมดังต่อไปนี้ 1.6.1 ความรู้สึกที่มีต่อ กิจกรรมเปิดดวงใจ 1.6.2 ข้อคิดและประโยชน์ ที่ได้รับจากกิจกรรม เปิดดวงใจ

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
			2. ผู้วิจัยแจกตารางการฝึกกิจกรรมกลุ่มให้แก่นักเรียนพร้อมทั้งชี้แจงรายละเอียดดังนี้ 2.1 ผู้วิจัยอธิบายความหมายและลักษณะของทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 2.2 ผู้วิจัยชี้แจงจุดมุ่งหมาย และวิธีการในการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 2.3 ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อข้องใจและปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม 3. ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันสรุปความหมายและลักษณะของทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และจุดมุ่งหมายของการเข้าร่วมกิจกรรม

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
2	ทัศนคติต่อการ เรียนวิชาภาษา อังกฤษด้าน เนื้อหา โครง- สร้าง	เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับ เนื้อหาและโครงสร้างของภาษา อังกฤษ	1. <u>ขั้นนำ</u> ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับ ลักษณะของภาษาอังกฤษ 2. <u>ขั้นดำเนินการ</u> 2.1 ผู้วิจัยฉายวีดิทัศน์ เรื่อง "คิดไปเอง" 2.2 ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียน ซักถามข้อข้องใจเกี่ยวกับเรื่อง ที่ชม 3. <u>ขั้นสรุป</u> 3.1 ให้นักเรียนร่วมกันสรุปเกี่ยวกับ เรื่องที่ได้ชม 3.2 <u>ผู้วิจัยสรุป</u> เพิ่มเติมโดยเน้นให้เกิดความรู้ ความรู้ลึก และแนวโน้มที่จะ แสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมใน การเรียนวิชาภาษาอังกฤษ <u>อุปกรณ์</u> วีดิทัศน์ เรื่อง "คิดไปเอง"

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
3	ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านความสำคัญ	เพื่อให้ นักเรียนได้ทราบเกี่ยวกับความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ	<u>ประเมินผล</u> - สังเกตจากความสนใจในการชมวิดิทัศน์ของนักเรียน - สังเกตจากการซักถามและการสรุปของนักเรียน <u>ขั้นนำ</u> ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน <u>ขั้นดำเนินการ</u> - ผู้วิจัย แจกเอกสารให้นักเรียนอ่าน - ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อข้องใจเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน <u>ขั้นสรุป</u> - ให้นักเรียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน - ผู้วิจัยสรุป เพิ่มเติมโดยเน้นให้เกิดความรู้ ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
4	ทัศนคติต่อการ เรียนวิชาภาษาอังกฤษด้าน ประโยชน์	เพื่อให้ นักเรียนได้ทราบ เกี่ยวกับประโยชน์ของวิชาภาษาอังกฤษ	<u>อุปกรณ์</u> เอกสารเรื่องความสำคัญของ ภาษาอังกฤษ <u>ประ เนิ น ผล</u> 1. สืบ เกิดจากความสนใจในการ อ่านเอกสารของนักเรียน 2. สืบ เกิดจากการซักถามและ การสรุปของนักเรียน 1. <u>ขั้นนำ</u> ผู้วิจัยสนทนากับ นักเรียนเกี่ยวกับประโยชน์ของภาษา อังกฤษในชีวิตประจำวัน 2. <u>ขั้นดำเนินการ</u> 2.1 ผู้วิจัยแจกเอกสารให้นักเรียน อ่าน 2.2 ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียน ซักถามข้อข้องใจเกี่ยวกับเรื่อง ที่อ่าน

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
			3. <u>ขั้นสรุป</u> 3.1 ให้นักเรียนร่วมกันสรุปเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 3.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมโดยเน้นให้เกิดความรู้ ความรู้สึกละและแนวเ้าในการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ <u>อุปกรณ์</u> เอกสาร เรื่อง ประโยชน์ของวิชาภาษาอังกฤษ <u>ประเมินผล</u> 1. สังเกตจากความสนใจในการอ่านเอกสารของนักเรียน 2. สังเกตจากการซักถามและการสรุปของนักเรียน

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
5	ทัศนคติต่อการ เรียนวิชาภาษาอังกฤษด้าน ความชอบ ความ พอใจ	1. เพื่อให้นักเรียนตระหนักใน ความสำคัญของความชอบ ความพอใจในการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ 2. เพื่อให้นักเรียนเกิดความ รู้สึกชอบและพอใจในการ เรียนภาษาอังกฤษ	1. <u>ขั้นนำ</u> ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับ ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ 2. <u>ขั้นดำเนินการ</u> 2.1 ผู้วิจัยแจกเอกสารให้นักเรียน อ่าน 2.2 ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียน ซักถามข้อข้องใจเกี่ยวกับ เรื่องที่อ่าน 3. <u>ขั้นสรุป</u> 3.1 ให้นักเรียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 3.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม โดยเน้น ให้เกิดความรู้ ความรู้สึก และ แนวร่วมในการแสดงพฤติกรรม ที่เหมาะสมในการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ <u>อุปกรณ์</u> เอกสารเรื่อง "เปลี่ยนใจเสียใหม่"

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
6	ทัศนคติต่อการ เรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านความ สนุก ความสนใจ	1. เพื่อให้นักเรียนทราบ ถึงความสนุกสนานในการ เรียนวิชาภาษาอังกฤษ 2. เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้สึก สนุก และสนใจในการ เรียนวิชาภาษาอังกฤษ	<u>ประเมินผล</u> - สังเกตจากความสนใจในการ อ่านเอกสารของนักเรียน - สังเกตจากการซักถามและการ สรุปของนักเรียน 1. <u>ขั้นนำ</u> ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียน เกี่ยวกับความรู้สึกของ นักเรียนในการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ 2. <u>ขั้นดำเนินการ</u> - ผู้วิจัยแจกเอกสารให้นักเรียน อ่าน - ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียน ซักถามข้อข้องใจเกี่ยวกับเรื่อง ที่อ่าน 3. <u>ขั้นสรุป</u> - ให้นักเรียนร่วมกันสรุปเกี่ยวกับ เรื่องที่อ่าน - ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม โดยเน้น ให้เกิดความรู้ ความรู้สึก และ

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
			แนวรณรงค์ในการที่จะแสดง พฤติกรรมที่เหมาะสมในการ เรียนวิชาภาษาอังกฤษ <u>อุปกรณ์</u> เอกสารเรื่อง "วันหยุดของมาลี" <u>ประเมินผล</u> - สังเกตจากความสนใจในการ อ่านเอกสารของนักเรียน - สังเกตจากการซักถามและ การสรุปของนักเรียน
7	ทัศนคติต่อวิชา ภาษาอังกฤษด้าน การตั้งใจเรียน	- เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึง ความสำคัญของการตั้งใจ เรียนในการเรียนวิชาภาษา อังกฤษ - เพื่อให้นักเรียนตั้งใจเรียน ในการเรียนวิชาภาษา อังกฤษ	<u>ขั้นนำ</u> ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียน เกี่ยวกับการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษของนักเรียน <u>ขั้นดำเนินการ</u> - ผู้วิจัยแจกเอกสาร ให้นักเรียนอ่าน - ผู้วิจัยเปิดโอกาส ให้นักเรียนซักถามข้อข้องใจ เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
			3. <u>ขั้นสรุป</u> 3.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 3.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม โดยเน้นให้เกิดความรู้ ความรู้สึก และแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ <u>อุปกรณ์</u> เอกสาร เรื่อง "ตั้งใจหน่อยนะ" <u>ประเมินผล</u> 1. สังเกตจากความสนใจในการเรียนของนักเรียน 2. สังเกตจากการซักถามและการสรุปของนักเรียน
8	ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านการ	1. เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการเตรียมอุปกรณ์การเรียน เตรียมตัว	1. <u>ขั้นนำ</u> ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
	เตรียมอุปกรณ์การเรียน เตรียมตัวให้พร้อมก่อนเรียน มาเรียนสม่ำเสมอ คิดว่าเพิ่มเติม	ให้พร้อมก่อนการเรียน มาเรียนสม่ำเสมอ คิดว่าเพิ่มเติมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 2. เพื่อให้นักเรียนเตรียมอุปกรณ์ เตรียมตัวให้พร้อมก่อนเรียน มาเรียนสม่ำเสมอ คิดว่าเพิ่มเติมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	2. <u>ขั้นตอนการ</u> 2.1 ผู้วิจัยฉายวิดีโอให้นักเรียนชม 2.2 ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามเกี่ยวกับเรื่องที่ชม 3. <u>ขั้นสรุป</u> 3.1 ให้นักเรียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องที่ชม 3.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม โดยเน้นให้นักเรียนเกิดความรู้ ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ <u>อุปกรณ์</u> วิดีโอ เรื่อง "การเรียนของ วัยศิษย์" <u>ประเมินผล</u> 1. สืบได้จากความสนใจในการชมวิดีโอ ของนักเรียน

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
9	ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้าน การท่องเที่ยว ทบพ. ทบพ. สนทนา ถามคำถาม	1. เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการท่องเที่ยว ทบพ. สนทนา ถามคำถาม ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 2. เพื่อให้นักเรียน ท่องศัพท์ ทบพ. สนทนา ถามคำถามในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	2. สืบเนื่องจากการซักถามและการสรุปของนักเรียน 1. <u>ขั้นนำ</u> ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับวิธีการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 2. <u>ขั้นดำเนินการ</u> 2.1 ผู้วิจัยแจกเอกสารให้นักเรียนอ่าน 2.2 ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อข้องใจเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 3. <u>ขั้นสรุป</u> 3.1 ให้นักเรียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 3.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม โดยเน้นให้นักเรียนเกิดความรู้ ความรู้สึก และแนวระบในการที่จะแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
10	ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านการเปิดพจนานุกรม	1. เพื่อให้ให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเปิดพจนานุกรมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 2. เพื่อให้ให้นักเรียนเปิดพจนานุกรมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	<u>อุปกรณ์</u> เอกสารเรื่อง "ความสำเร็จของวัฒนา" <u>ประเมินผล</u> - สังเกตจากความสนใจในการอ่านเอกสารของนักเรียน - สังเกตจากการซักถามและการสรุปของนักเรียน 1. <u>ขั้นนำ</u> ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการเปิดพจนานุกรม 2. <u>ขั้นดำเนินการ</u> 2.1 ผู้วิจัยแจกเอกสารให้นักเรียนอ่าน 2.2 ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม ข้อข้องใจเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
			3. <u>ขั้นสรุป</u> 3.1 ให้นักเรียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 3.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมเกี่ยวกับความรู้ ความรู้สึกและแนวโน้มนที่จะแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ <u>อุปกรณ์</u> เอกสารเรื่อง เปิดเองดีกว่า <u>ประเมินผล</u> 1. สังเกตจากความสนใจในอ่านเอกสารของนักเรียน 2. สังเกตจากการซักถามและการสรุปของนักเรียน
11	ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	1. เพื่อจูงใจให้นักเรียนเกิดความตั้งใจที่จะพัฒนาตนเองให้มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	1. <u>ขั้นนำ</u> ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
			3. <u>ขั้นสรุป</u> 3.1 ให้นักเรียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 3.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมเกี่ยวกับความรู้ ความรู้สึกและแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ <u>อุปกรณ์</u> เอกสารเรื่อง เปิดเองดีกว่า <u>ประเมินผล</u> 1. สังเกตจากความสนใจในการอ่านเอกสารของนักเรียน 2. สังเกตจากการซักถามและการสรุปของนักเรียน
11	ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	1. เพื่อจูงใจให้นักเรียนเกิดความตั้งใจที่จะพัฒนาตนเองให้มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	1. <u>ขั้นนำ</u> ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
			2. <u>ขั้นตอนการ</u> 2.1 ผู้วิจัยแจกเอกสารให้นักเรียนอ่าน 2.2 ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อข้องใจเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 3. <u>ขั้นสรุป</u> 3.1 ให้นักเรียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 3.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมเกี่ยวกับความรู้ ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ <u>อุปกรณ์</u> เอกสารเรื่อง "เคล็ดลับคนเก่ง" <u>ประเมินผล</u> 1. สังเกตจากความสนใจในการอ่านเอกสารของนักเรียน

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
12	ปัจฉิมนิเทศ	1. เพื่อให้ให้นักเรียนได้ร่วมกันอภิปรายและสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการเข้าร่วมกิจกรรม 2. เพื่อให้ให้นักเรียนได้ประเมินทัศนคติของตนเองที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังจากเข้าร่วมกิจกรรม	2. สืบเกิดจากการซักถามและการสรุปของนักเรียน 1. ผู้วิจัยและนักเรียนนั่งเป็นวงกลมหันหน้าเข้าหากัน 2. ผู้วิจัยให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายและสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ร่วมกันจากการเข้าร่วมกิจกรรม และผู้วิจัยสรุปอีกครั้ง 3. ให้นักเรียนร่วมกันร้องเพลง "กำลังใจ" เพื่อเป็นกำลังใจซึ่งกันและกัน ในการที่จะปรับปรุงและพัฒนาตนเองให้มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษา 4. ผู้วิจัยกล่าวขอบคุณนักเรียนและปิดการเข้าร่วมกิจกรรม <u>อุปกรณ์</u> เนื้อเพลงกำลังใจ

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
			<u>ประเมินผล</u> 1. สังเกตจากความสนใจ และความ ร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมของ นักเรียน 2. สังเกตจากการอภิปราย และการ สรุปของนักเรียน

หมายเหตุ : การทดลองแต่ละครั้งใช้เวลา 50 นาที

โปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะ

ครั้งที่ 1

ชื่อเรื่อง

ปฐมนิเทศ

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อสร้างบรรยากาศที่ดี และให้นักเรียนได้รู้จักคุ้นเคยซึ่งกันและกัน
2. เพื่อให้นักเรียนทราบความหมายและลักษณะของทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
3. เพื่อให้นักเรียนทราบรายละเอียดเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายและวิธีการในการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

เวลา

50 นาที

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยแนะนำตนเอง และให้นักเรียนแนะนำตนเองทีละคน แล้วให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม "เปิดดวงใจ" โดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้
 - 1.1 ให้นักเรียนทุกคนเข้าเป็นแถววงกลมหันหน้าเข้าหากัน
 - 1.2 ผู้วิจัยแจกกระดาษที่เป็นชิ้นส่วนรูปหัวใจให้นักเรียนคนละ 1 ชิ้น
 - 1.3 ผู้วิจัยชี้แจงกับนักเรียนดังนี้
แผ่นกระดาษที่นักเรียนทุกคนได้รับเป็นชิ้นส่วนของรูปหัวใจ แต่ยังเป็นหัวใจที่ไม่สมบูรณ์ ให้นักเรียนนำชิ้นส่วนที่ตนได้รับไปต่อกับชิ้นส่วนของนักเรียนอีก 2 คนที่เป็นส่วนหนึ่งของหัวใจดวงเดียวกันกับตน เมื่อพบแล้วให้เชื่อมชิ้นส่วนของหัวใจเข้าด้วยกันด้วยกระดาษกาว
 - 1.4 ให้นักเรียนเขียนชื่อ นามสกุล ลงในหัวใจของตนแล้วให้สัมภาษณ์ ชักถาม ข้อมูลส่วนตัวของกันและกัน เช่น จำนวนสมาชิกในครอบครัว อุปนิสัย ความรู้สึกขณะทำกิจกรรมนี้เป็นต้น ใช้เวลา 10 นาที

1.5 ผู้วิจัยจับฉลากเลขหัวใจ เมื่อตรงกับหัวใจใครให้ออกมารายงานผลการสัมภาษณ์เพื่อน

1.6 ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นจากกิจกรรมต่อไปนี้

1.6.1 ความรู้สึกที่มีต่อกิจกรรมเปิดดวงใจ

1.6.2 ข้อคิดและประโยชน์ที่ได้จากกิจกรรมเปิดดวงใจ

2. ผู้วิจัย แจกตารางการให้ข้อเสนอแนะแก่นักเรียน พร้อมทั้งชี้แจงรายละเอียดดังนี้

2.1 ผู้วิจัยอธิบายความหมายและลักษณะของทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.2 ผู้วิจัยชี้แจงจุดมุ่งหมาย และวิธีการในการเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อพัฒนาทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.3 ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อข้องใจ และปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรม

3. ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันสรุปความหมาย และลักษณะของทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และจุดมุ่งหมายของการเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อพัฒนาทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

อุปกรณ์

1. กระดาษสีต่าง ๆ ตัดเป็นรูปหัวใจ
2. กระดาษขาว
3. ปากกา
4. ตารางการให้ข้อเสนอแนะ

ประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจ และความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน
2. สังเกตจากการอภิปราย และการสรุปของนักเรียน

โปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะ

ครั้งที่ 2

ชื่อเรื่อง ทักษะติดต่อการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษด้าน เนื้อหา โครงสร้าง

จุดมุ่งหมาย

เพื่อให้เด็กเรียนมีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับเนื้อหาและโครงสร้างของภาษาอังกฤษ

เวลา 50 นาที

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นนำ
 ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะของภาษาอังกฤษ
2. ขั้นดำเนินการ
 - 2.1 ผู้วิจัยฉายวีดิทัศน์ ให้นักเรียนได้เรียนรู้
 - 2.2 ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามเมื่อมีข้อสงสัย
3. ขั้นสรุป
 - 3.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปสิ่งที่ได้จากวีดิทัศน์
 - 3.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

อุปกรณ์

วีดิทัศน์ เรื่อง "คิดไปเอง"

ประ เนิ่นผล

1. สั้งเกดจากควาสนาใจในการชม วิดิทัศน์ ของนักเรียน
2. สั้งเกดจากการซักถาม และการสรุปรของนักเรียน

ลำดับที่	มุกกล้อง/ภาพ	เสียง
1	CAPTION "คิดไปเอง"	FADE IN / OUT ดนตรี
2	MCU เกตุวดีนั่งคุยกับสุวีณา	เกตุวดี "ไม่อยากเรียนเลย เรียนไม่เคย รู้เรื่อง ทาไมมันยากนักนะ วิชาภาษาอังกฤษ" สุวีณา "แต่ยังงั้นเธอก็ต้องเรียนนะ เพราะ เป็นวิชาที่สำคัญ เบา ๆ จ๊ะ อาจารย์ มาแล้วล่ะ"
3	MS — ZOOM OUT — ครูเดินเข้ามาในชั้นเรียน นักเรียนทำ ความเคารพ	หัวหน้าชั้น "Class stand up" นักเรียน "Good morning teacher" ครู "Good morning and how are you." นักเรียน "I'm fine thank you and you." ครู "I'm fine thank sit down."

ลำดับที่	มุกกล้อง/ภาพ	เสียง
4	MS ครูคุยกับนักเรียน	ครู เป็นางบ้งงานที่ให้ทำเมื่อครั้งที่แล้ว นักเรียน ยังไม่เสร็จ (ครับ) (ค่ะ) ครู ต้องเสร็จสิคะ แล่บทสนทนา ระหว่างเรเปรี๊ตกับสมชายแต่นั้นเอง ครูคิดว่านักเรียนคงพร้อมแล้วนะคะ จับคู่กันได้เลยคะ
5	MCU เกตุวดีคุยกับสุวัทนา	เกตุวดี "ฉันไม่รู้เรื่องเลยสุวัทนา ทำไมยากจังเลย สุวัทนา "แหม ไม่เห็นจะยากตรงไหน เธอจะเป็นใครล่ะ เกตุวดี "ฉันเป็นสมชายก็ได้ เธอเป็น เรเปรี๊ตก็แล้วกัน
6	MCU เกตุวดีดูหนังสือ สุวัทนาดูหนังสือเกตุวดี	เกตุวดี "ค่านี่อ่านว่าอะไรนะสุวัทนา สุวัทนา "อ้อ Vacation ึง ทำไม ตอนครูสอนเธอไม่จดไว้ละ

ลำดับที่	มุกกล้อง/ภาพ	เสียง
7	CU สุวรรณยื่นหนังสือให้ เกตุวดี	เกตุวดี "ก็ฉันฟังไม่รู้เรื่องเลย อาจารย์พูดเร็วมาก" สุวรรณ "ทำไมเธอไม่บอกอาจารย์ล่ะ" เกตุวดี "ฉันกลัวอาจารย์จะว่าเอานะสิ" สุวรรณ "เฮ้! ดูในหนังสือฉันก็ได้ จด เอาไว้นะ จะได้อ่านออก ถ้า ไม่จดเดี๋ยวตอนอาจารย์ให้ สอบบทสนทนา เธอจะอ่าน ไม่ได้ล่ะ"
8	CU เกตุวดีหยิบหนังสือสุวรรณดูแล้วจด คำศัพท์ลงในหนังสือตนเอง	
9	MS ครูพูด	ครู : เอาละคะนักเรียนคาบนี้หมด เวลาแล้ว ครูขอให้นักเรียน ไปฝึกต่อที่บ้านนะคะ แล้วเจอกัน ค่ะ

ลำดับที่	มุลกห้อง/ภาพ	เสียง
10	MS ครูคุยกับนักเรียนหน้าชั้น	นักเรียน : Class Stand up นักเรียน : Thank you Teacher See you again tomorrow] ครู : See you tomorrow ครู "ครูจะให้ให้นักเรียนแต่งบทสนทนาระหว่าง นักเรียนกับเพื่อนนะคะ โดยเลียนแบบ บทสนทนาในตัวอย่าง ทำได้ไหม นักเรียน : (ทำได้ครับ, ทำได้ค่ะ)
11	MCU เกตุวดีสนทนากับสุวิธนา	เกตุวดี "โธ้ย ! บทสนทนาอีกแล้วหรือ ฉัน จะแต่งอย่างไรล่ะ ยากจะตาย" สุวิธนา "เธออย่าเพิ่งไปคิดว่ายากสิยังไม่ได้ ลงมือทำเลย จะรู้ได้อย่างไรล่ะ ว่ายาก
	MS เกตุวดีสนทนากับสุวิธนา	เกตุวดี "เป็นไงสุวิธนา ไหนฉันขอดูหน่อยสิ สุวิธนา "เธอยังไม่ได้ทำหรือ"

ลำดับที่	มุกกล้อง/ภาพ	เสียง
	เกตุวดีดูในสมุดสุวัณณา และสนทนากับ สุวัณณา	เกตุวดี "ฉันทำไม่ได้นะ เธอทำอย่างไร" สุวัณณา "ฉันก็ทำคล้าย ๆ ตัวอย่างนั้นแหละ แต่ฉันเปลี่ยนแค่คำศัพท์นิดหน่อย แค่นั้นเอง" เกตุวดี "เออ ! จริงด้วย แต่ฉันก็ไม่วู้สึก นั้นแหละว่าจะหาคำไหนมาเติม ให้เข้ากับประโยค" สุวัณณา "เธอเห็นแล้วใช่ไหม ว่าจริง ๆ แล้วไม่ยากเลยที่เธอว่ายากนั้น เพราะเธอไม่วู้สึกที่นั่นเอง" เกตุวดี "อย่างนี้เราต้องรู้ศัพท์มาก ๆ จิ" สุวัณณา "ใช่ ถ้าเรารู้ศัพท์มาก ๆ เราก็ สามารถเลือกคำมาเติมในประโยค ได้ คำศัพท์มีความสำคัญมากเลยใน การเรียนวิชาภาษาอังกฤษ" เกตุวดี "ฉันพอเข้าใจแล้วละ จริง ๆ แล้ว เนื้อหามันก็ไม่ยากเท่าไหร่นะ ถ้าฉันรู้ศัพท์มากกว่านี้ เนื้อหาที่ เรียนก็เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ต่อไปฉันจะขยันท่องศัพท์จะได้เข้าใจ เนื้อหายิ่งขึ้น"

ลำดับที่	มุกกล้อง/ภาพ	เสียง
12	MS Zoom OUT LS ครูอธิบายหน้าชั้นเรียน	ครู "เมื่อคาบที่แล้วเราเรียนเรื่อง Vacation ซึ่งเป็นบทสนทาระหว่าง โรเบิร์ตกับสมชาย และวันนี้ครูจะให้ นักเรียนตอบคำถามท้ายบทนะค่ะ ลงมือ ทำได้เลยค่ะ"
13	MS เกตุวดีหยิบสมุดขึ้นมาวางบนโต๊ะ	
14	MS เกตุวดีสนทนากับสุวิธนา	เกตุวดี "สุวิธนา ฉันขอลอกหน่อยสิ สุวิธนา "เธอน่าจะลองทำเองนะ ถ้าทำเอง จะได้รู้ว่าเธอทำผิดตรงไหน ตอน อาจารย์เฉลยจะได้เข้าใจ
15	MS เกตุวดีและสุวิธนานั่งทำงาน	
16	ZOOM OUT — LS ครูเดินมาตรงกลางห้องเรียนแล้วพูด	ครู "เออละ นักเรียนเสร็จแล้วใช่ไหม อู คำตอบบนกระดานนะค่ะ"

ลำดับที่	มุล่ง/ภาพ	เสียง
17	LS ครู เขียนคำตอบบนกระดาน	
18	MCU เกตุวดียกมือ ยืนขึ้นแล้วพูดกับครู	เกตุวดี "อาจารย์คะ หนูไม่เข้าใจทำไม ข้อ 1 ตอบ He went to Chonburi ละคะ
19	MS ครูยิ้มแล้วพูด	ครู "ดีมากจ้ะ ! เกตุวดีไม่เข้าใจแล้วถาม โจทย์ถามว่า Where did Somchai go? เดี่ยวครูจะอธิบายให้ฟังพร้อม กันทั้งห้องเลย เพราะประโยคนี้นี้เป็น Past tense นักเรียนจะสังเกตเห็น คำว่า Did ซึ่งมาจากคำว่า Do, Does ที่ เป็น กริยาช่องที่ 1 เนื้อเรื่อง เป็นเหตุการณ์ที่ผ่านมาแล้วในอดีตคือ เมื่อตอนปิดภาคเรียน สมชัยไปชลบุรี เพราะฉะนั้น ตอนตอบ ต้องตอบเป็น Past tense เช่นกัน คือ คำว่า go ต้องเปลี่ยนเป็นกริยาช่องที่ 2 คือ went

ลำดับที่

เสียง

20 LS เกตุวดีพูด

เกตุวดี "หนูคิดว่ามันสับสนนะคะ งงไปหมดเลย
พอเป็น Past tense ต้องเปลี่ยน
กริยาเป็นช่องที่ 2 ทุกประโยคไหมคะ

21 LS ครูพูด

ครู "เป็นคำถามที่ดีมากจ๊ะ ! เกตุวดี
ถูกต้องค่ะเราต้องเปลี่ยนเป็นกริยา
ช่องที่ 2 ตลอด ให้สังเกตดูที่กริยา
ช่วยคือ Did

22 MCU สุวัณณาสนทนากับเกตุวดี

สุวัณณา "เธอพอจะเข้าใจไหมเกตุวดี"

เกตุวดี "พอเข้าใจแล้วละ จริง ๆ แล้ว

โครงสร้างของประโยคก็เหมือน

เดิมเพียงแต่เราต้องเปลี่ยนตรง

คำกริยาเท่านั้น ฉันไม่น่าคิดว่า

มันยุ่งยากเลย ถ้าถามครูก็จะรู้เรื่อง

สุวัณณา "เห็นไหม ภาษาอังกฤษ มันก็ไม่ยาก

หรอก เธอคงไม่คิดว่ามันยากอีก

แล้วนะ

เกตุวดี "จ๊ะ ฉันรู้แล้วล่ะว่ายากเพราะ

ฉันไม่รู้ศัพท์นั่นเองต่อไป ฉันจะ

ขยันท่องศัพท์

ลำดับที่	มุกกล้อง/ภาพ	เสียง
	FADE BACK / CUT	สุวัทนา "ฉันหวังว่าเธอคงชอบเรียนภาษาอังกฤษต่อไปนี้ เกตุวดี "และฉันคงได้คะแนนดียิ่งขึ้น

โปรแกรมการการให้ข้อเสนอแนะ

ครั้งที่ 3

- ชื่อเรื่อง ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้านความสำคัญ
- จุดมุ่งหมาย เพื่อให้ให้นักเรียนได้ทราบเกี่ยวกับความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ
- เวลา 50 นาที
- วิธีดำเนินการ
1. ขั้นนำ
 ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน
 2. ขั้นดำเนินการ
 - 2.1 ผู้วิจัยแจกเอกสารให้นักเรียนเรียนรู้
 - 2.2 ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามเมื่อมีข้อสงสัย
 3. ขั้นสรุป
 - 3.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปสิ่งที่ได้จากเอกสาร
 - 3.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม โดยเน้นให้เกิดความรู้ ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

อุปกรณ์

เอกสาร เรื่อง วรวิทย์ กับ สมภพ

ประ เนิ่นผล

1. สั้งเกดความสนาใจในการอ่านเอกสารของนักเรียน
2. สั้งเกดการซักถามและการสรุปของนักเรียน

เอกสาร เรื่อง "วรวิทย์ กับ สมภพ"

วรวิทย์เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นคนสุภาพเรียบร้อย การเรียนอยู่ในระดับปานกลาง เขาสนใจในการเรียนทุกวิชา และวิชาที่เขาชอบมากที่สุดคือ วิชาภาษาอังกฤษ เขาให้เหตุผลว่า วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าสนใจ และจะช่วยให้เขาเป็นผู้ที่มีความสามารถในการใช้ภาษาในการฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อที่จะติดต่อกับชาวต่างชาติได้ในภายหน้า และเขาทราบว่า ปัจจุบันภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีบทบาทสำคัญมากต่อประเทศไทย เพราะต้อง ติดต่อกับชาวต่างชาติมากยิ่งขึ้น ความต้องการคนที่มีความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษก็เพิ่มขึ้นเป็นเงาตามตัว วรวิทย์ จึงหวังไว้ว่า ความรู้ความสามารถในวิชาภาษาอังกฤษจะช่วยให้เขามีงานทำที่ดี มีเงินเดือนสูง ๆ และบางครั้งเขาอาจมีรายได้พิเศษจากการเป็นไกด์นำเที่ยวให้กับชาวต่างชาติที่มาเที่ยวเมืองไทยได้อีกด้วย เขาจึงเห็นความสำคัญ และมุ่งมั่นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก ทำให้เขาสนใจ ใฝ่หาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ และทำให้เขาประสบความสำเร็จในการเรียน

สมภพเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นเพื่อนร่วมชั้นกับวรวิทย์ เขาเป็นคนเรียนไม่เก่ง และวิชาที่เขารู้สึกไม่ชอบและเรียนติดศูนย์อยู่เสมอ ๆ คือ วิชาภาษาอังกฤษ เขาบอกว่าภาษาอังกฤษไม่ใช่ภาษาพ่อแม่เรา มีคำศัพท์ต่าง ๆ มากมาย จนเขาจำก็ยาก และภาษาอังกฤษแตกต่างจากภาษาไทยมาก มีโครงสร้างซับซ้อน เช่น มีเอกพจน์ พหูพจน์ ประโยคแบ่งเป็น ปัจจุบัน อดีต อนาคต ด้วยเหตุผลเหล่านี้ ทำให้สมภพไม่สนใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เขาจำใจเรียนเพราะถูกบังคับ ทำให้เขารู้สึกเบื่อหน่าย ไม่อยากเรียน ไม่ตั้งใจเรียน ไม่ฟังครูอธิบาย ไม่ท่องศัพท์ตามที่ครูสั่งเลย ทำให้เขาจำศัพท์ไม่ได้ และถูกครูดุ ทำให้สมภพไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น และเมื่อถึงคาบเรียน บางครั้งเขาก็จะโดดเรียน ไม่อยากเรียนวิชาภาษาอังกฤษอีกต่อไป จึงทำให้เขาสอบไม่ผ่านในวิชาภาษาอังกฤษ

สรุป การที่วรวิทย์ และสมภพ จะประสบความสำเร็จในการเรียนหรือไม่ขึ้นอยู่กับนักเรียนจะเห็นได้ว่า ก็ขึ้นอยู่กับตัวเขาเอง การที่นักเรียนมองเห็นความสำคัญ เห็นคุณค่าและประโยชน์ของวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียนอยากที่จะเรียน สนใจการเรียน ซึ่งในที่สุดนักเรียนก็จะประสบ

ความสำเร็จในการเรียน ส่วนนักเรียนที่ไม่เห็นความสำคัญ ไม่เห็นคุณค่า และประโยชน์ของวิชาภาษาอังกฤษ จะไม่มีจุดมุ่งหมายในการเรียน ทำให้ไม่อยากเรียนเพราะไม่เห็นประโยชน์ว่าจะนำไปใช้ได้อย่างไร และจะไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน

ประ เนิพผล

1. สั้งเกตคววมสนำใจในการอ่านเอกสารของนักเรียน
2. สั้งเกตการซักถามและการสรุปของนักเรียน

เอกสารเรื่อง ประโยชน์ของวิชาภาษาอังกฤษ

ในคาบชุมนุมซึ่งเป็นคาบแรกของการเปิดเรียนในเทอม 1 นทีและสุขสันต์ เรียนอยู่ห้องเดียวกันในชั้น ม.2 โรงเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกชุมนุมโดยอิสระ

- สุขสันต์ : นายจะเลือกชุมนุมอะไรละ
- นที : เราคิดว่าจะอยู่ชุมนุมเดิม เพราะตอน ม.1 เราก็อยู่ชุมนุมภาษาอังกฤษ นายเลือกชุมนุมอะไรละ ถ้ายังไม่เลือกมาอยู่ชุมนุมภาษาอังกฤษกับเราไหม
- สุขสันต์ : ร้อย ! เปื้อตายชัก นายก็รู้นี่นา ว่าเรากับภาษาอังกฤษถูกกันชะเมื่อไหร่ แค่เรียนในห้องก็เปื้อจะแยอยู่แล้ว ไม่เอาหรอก
- นที : นายไม่รู้อะไร ชุมชนภาษาอังกฤษ สนุกจะตาย ตอนอยู่ ม.1 เราก็คิดแบบเดียวกันกับนายนั่นแหละ แต่พอเข้าไปเรียนแล้วจะรู้ ว่าสนุกและมีประโยชน์แค่ไหน มีกิจกรรมสนุก ๆ มีเกม มีการตอบคำถามบางคาบก็ให้ร้องเพลง สนุกและได้ความรู้ด้วย
- สุขสันต์ : สนุกจริงรี
- นที : จริงนะสิ เราจะบอกนายทำไมละ ถ้านายอยากรู้ก็ไปสมัครกับเราสิ
- สุขสันต์ : เออ ! ก็ได้เราจะลองดู

แล้วทั้งนทีและสุขสันต์ก็ไปสมัครชุมนุมภาษาอังกฤษ และในคาบแรกครูบอกว่ายังไม่มีกิจกรรมการเรียนการสอน ครูเพียงแค่นำเนื้อหากิจกรรมในชุมนุม ว่ามีอะไรบ้าง สมาชิกในชุมนุมอาจารย์ที่ปรึกษา แล้วให้นักเรียนบอกประโยชน์ของวิชาภาษาอังกฤษ โดยเขียนส่งครู ครูอนุญาตให้ปรึกษากันได้ โดยจับคู่กัน 2 คนต่องาน 1 ชิ้น

- สุขสันต์ : ของกล้วย ๆ อย่างนี้แหม อาจารย์ไม่น่าถามเลย!
- นที : แล้วนายว่ามีประโยชน์อย่างไรบ้างละ

- สุขสันต์ : เรารู้ว่ามันก็มีเยอะเหมือนกันนะ ตกลงใครจะเขียนล่ะ
- นที : นายลายมือสวย นายเขียนแล้วเราจะบอก
- ข้อ 1 ใช้ในการอ่านฉลากยาใจ วันก่อนนายจำได้ไหม อันต์ไม่สบาย เกือบ
กินยาผิดไป นี่ถ้าพี่ไม่บอกแน่แน่ ๆ เลย
- สุขสันต์ : เออ ! จริงด้วย ว่างั้นอนันต์อาจจะแยจจริง ๆ เราก็ निकออกแล้วละ ได้อ่านตาม
ป้ายต่าง ๆ ใน Safety first ระวังอันตราย
- นที : เครื่องใช้ที่เป็นไฟฟ้า เห็นไหม เป็นภาษาอังกฤษ เทป ทีวี วี ดี โอ ถ้าเราไม่รู้
ภาษาอังกฤษก็ใช้ไม่เป็น
- สุขสันต์ : ตามห้าง ห้องน้ำ เขาก็เขียนภาษาอังกฤษ
- นที : ได้พูดสนทนากับฝรั่งได้ เมื่อฝรั่งมาซื้อของเรา ก็ตอบได้ และเมื่อฝรั่งถามว่า
ไปรษณีย์ไปทางไหนเราก็บอกได้
- สุขสันต์ : เหรอ ! นายคุยกับฝรั่งได้เชียว นายพูดว่าอย่างไรละ
- นที : ก็เหมือนที่ครูให้สนทนาในห้องเรียนไง
- สุขสันต์ : นายนี้เก่งจริง ๆ เราอยากเก่งอย่างนายจัง
- นที : งั้นนายก็ต้อง ตั้งใจเรียน แล้วฝึกสนทนาบ่อย ๆ เราว่าสนุกดีนะ
- สุขสันต์ : เราจะลองดู
- นที : ยังมีอีกนะ สุขสันต์ ประโยชน์ของภาษาอังกฤษใช้ในการเรียนวิชาต่าง ๆ เช่น
สังคม เราก็ต้องรู้เกี่ยวกับศัพท์ภาษาอังกฤษเหมือนกัน แผนที่ เมือง วัฒนธรรม
ชนชาติต่าง ๆ วิทยาศาสตร์ก็เกี่ยวกับชื่อสัตว์ พืช อุปกรณ์ เคมีต่าง ๆ วิชาเลข
ก็เกี่ยวกับสมการ ไม่ว่าวิชาไหน ๆ ก็ล้วนแต่ต้องเกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษทั้งนั้น
- สุขสันต์ : จริงสินะ ถ้าเรารู้ภาษาอังกฤษดี วิชาอื่น ๆ เราก็เรียนสบาย
- นที : เห็นรึยังล่ะว่าภาษาอังกฤษมีประโยชน์แค่ไหน ตอนนี้ยังไม่รู้ต่อไป เราได้รู้
อะไร ๆ อีกมากเลย ภาษาอังกฤษให้ทั้งความรู้ และความสนุกสนาน

หลังจากอ่านข้อความนักเรียน ครูก็บอกว่า ส่วนใหญ่ทุกคนก็จะรู้ถึงประโยชน์ของภาษาอังกฤษทั้งหมดแล้ว ครูจึงสรุปเพิ่มเติมว่า ในการศึกษาชั้นสูง ๆ ภาษาอังกฤษจะมีประโยชน์อย่างยิ่งในการเรียนทุกแขนง ไม่ว่าจะเป็นสายอาชีพหรือสายสามัญ และการทำงานแม้ว่าบางคนอาจไม่ได้เรียนต่อในชั้นสูง อาจจบแค่ ม.3 หรือ ม.6 แล้วก็ออกไปทำงาน ทุกอาชีพก็ต้องการคนรู้ภาษาอังกฤษทั้งนั้น ไม่ว่าจะเป็นคนส่งของ พนักงานขายของหน้าร้าน พนักงานเสิร์ฟ ยาม เป็นต้น ฉะนั้นขอให้นักเรียนตั้งใจเรียน และให้ความสำคัญกับวิชาภาษาอังกฤษ

- สุขสันต์ : เราขอบใจมากนะที่แนะนำเราเข้าเรียนชุมนุมภาษาอังกฤษได้รู้ประโยชน์ของวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น ต่อไปเราจะตั้งใจเรียนให้มากกว่านี้
- นที : ไม่เป็นไรหรอกเราดีใจ ที่นายเห็นคุณค่าของวิชาภาษาอังกฤษ ขอให้นายสมหวังนะ ถ้าเก่งภาษาอังกฤษ สอบเรียนต่อก็ได้เปรียบคนอื่นและมีโอกาสหางานดี ๆ อีกด้วย

โปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะ

ครั้งที่ 5

ชื่อเรื่อง ทักษะคิดต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้าน ความชอบ ความพอใจ

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้ให้นักเรียนตระหนักในความสำคัญของความชอบ ความพอใจ ในการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ
2. เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดความรู้สึกชอบและพอใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

เวลา 50 นาที

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นนำ
ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ
2. ขั้นดำเนินการ
 - 2.1 ผู้วิจัยแจกเอกสารให้นักเรียนเรียนรู้
 - 2.2 ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามเมื่อมีข้อสงสัย
3. ขั้นสรุป
 - 3.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปสิ่งที่ได้จากเอกสาร
 - 3.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมโดยเน้นให้เกิดความรู้สึก ความรู้สึก และแนวโน้มนำที่จะ แสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

อุปกรณ์ เอกสารเรื่อง เปลี่ยนใจเสียใหม่

ประ เนิ่นผล

1. สั้งเกดคววมสนำใจในกำรอ่านเอกสำรของนักรเรียน
2. สั้งเกดกำรซักถำมและกำรสรุปรของนักรเรียน

เอกสารเรื่อง เปลี่ยนใจเสียใหม่

โคมลเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 การเรียนของเขาปานกลาง วิชาที่เขาเรียนได้ดีคือวิชาคณิตศาสตร์ เขารู้สึกชอบวิชาคณิตศาสตร์มาตั้งแต่ชั้นประถม ทำให้เขาเรียนคณิตศาสตร์ได้ดี และพอใจกับผลการเรียนของเขาเสมอ แต่เขาไม่เคยพอใจกับเกรดวิชาภาษาอังกฤษเลย เพราะวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ตึงเครียดของเขาให้ต่ำลง

เนื่องจากโคมลเป็นคนที่ยึดและสนใจเรียน ทำให้โคมลรู้สึกกังวลเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษมาก จึงได้ไปปรึกษา อาจารย์ประจำชั้นว่าตนเองอ่อนภาษาอังกฤษจะทําอย่างไร ตนเองอยากได้เกรดดี ๆ อาจารย์ประจำชั้นถามว่า โคมลรู้สึกอย่างไรกับวิชาภาษาอังกฤษ โคมลบอกว่าเขาไม่เคยชอบเพราะเป็นวิชาที่ต้องท่องจำ ตนเองไม่ชอบการท่องจำ ทำให้เบื่อหน่ายการเรียน เพราะจำศัพท์ไม่ค่อยได้

อาจารย์ถามต่อว่าแล้วทำไมโคมลถึงเรียนคณิตศาสตร์เข้าใจ โคมลตอบว่าเพราะตนคิดว่าคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่ทําทาย เรียนแล้วเข้าใจดี ชอบเรียน ตนสนุกกับการคำนวณและตั้งใจเรียนเสมอ

อาจารย์ให้ข้อคิดว่าการที่โคมลชอบและพอใจกับวิชาคณิตศาสตร์ ทำให้โคมลตั้งใจเรียนและเข้าใจที่ครูสอนทำให้โคมลได้เกรดดี และการที่โคมลไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้โคมลเบื่อ ไม่อยากเรียน ไม่เข้าใจที่ครูสอน เลยทําให้ผลการเรียนภาษาอังกฤษของโคมลไม่ดี อาจารย์ชี้ให้เห็นว่าการเรียนวิชาใดก็ตามขึ้นอยู่กับตัวนักเรียนว่าจะเรียนได้ดีหรือไม่ ให้โคมลองเปลี่ยนใจมาสนใจภาษาอังกฤษ เอาใจใส่ ทําความเข้าใจเพิ่มขึ้น ทําใจให้สบายให้คิดว่าทุกวิชาไม่ยากเกินความสามารถ แล้วลองดูว่าผลการเรียนเป็นอย่างไร

หลังจากโคมลได้ข้อคิดจากอาจารย์ แล้วก็เห็นด้วยกับอาจารย์ จึงสัญญากับตนเองว่าตนเองจะเปลี่ยนใจหันมาเอาใจใส่ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ถ้าเอาใจใส่ก็จะได้คะแนนดี และจะทําให้อยากเรียนภาษาอังกฤษยิ่งขึ้น

โปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะ

ครั้งที่ 6

ชื่อเรื่อง

ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้าน ความสนใจ ความสนุก

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้นักเรียนทราบถึงความรู้สึกสนุกสนานในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
2. เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้สึกสนุกและสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

เวลา

50 นาที

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นนำ
ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ
2. ขั้นตอนการ
 - 2.1 ผู้วิจัยแจกเอกสารให้นักเรียนเรียนรู้
 - 2.2 ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามเมื่อมีข้อสงสัย
3. ขั้นสรุป
 - 3.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปสิ่งที่ได้จากเอกสาร
 - 3.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมโดยเน้นให้เกิดความรู้ ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

อุปกรณ์

เอกสารเรื่อง วันหยุดของมาลี

ประ เนิ่นผล

1. สั้งเกดความสนัใจในการอ่านเอกสารของนักเรียน
2. สั้งเกดการจัักถามและการสรุบของนักเรียน

เอกสารเรื่อง "วันหยุดของมาลี"

มาลีเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่ง ซึ่งอยู่ในชนบท ทางราชการกำลังพัฒนาให้หมู่บ้านของมาลีเป็นสถานที่ท่องเที่ยว การเรียนของมาลีอยู่ในระดับปานกลาง ไม่ชอบวิชาใดเป็นพิเศษ โดยเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ มาลีเรียนรู้เรื่องบ้างไม่รู้เรื่องบ้าง คำนวณตั้งใจฟังครูก็รู้เรื่อง คำนวณไม่ตั้งใจฟังครูก็ไม่รู้เรื่อง นอกจากนี้มาลีก็ไม่เคยสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางหมวดภาษาอังกฤษจัดขึ้นเลย มาลีไม่รู้สึกกระตือรือร้นในการเรียนมากนัก คิดว่าวิชาภาษาอังกฤษเรียนเพียงพอให้พอสอบผ่านเท่านั้น เพราะคิดว่าบ้านของตนอยู่ในชนบทเรียนไปก็ไม่ค่อยได้ใช้ประโยชน์เท่าใดนัก

แม่ของมาลีเป็นแม่ค้าขายของ เสาร์ - อาทิตย์ หรือวันหยุดมาลีก็จะไปช่วยแม่ขายของ การที่มาลีไปช่วยแม่ขายของ ก็ได้เจอกับนักท่องเที่ยว ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติมากมาย มาลีรู้สึกเพลิดเพลินและสนุกสนานกับการช่วยแม่ขายของ บางครั้งเมื่อมีฝรั่งมาซื้อของมาลีรู้สึกตื่นเต้นที่จะพูดกับฝรั่ง แต่พอนาน ๆ ก็รู้สึกสนุก บางครั้งก็ฟังรู้เรื่อง บางครั้งก็ไม่รู้เรื่องเพราะเขาพูดไว้มาก

จากนั้นมาลีก็เริ่มสนใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มาลีคิดว่าถ้ารู้ภาษาอังกฤษ จะคุยกับฝรั่งรู้เรื่อง และได้เปรียบแม่ค้าคนอื่น ๆ มาลีจึงสนใจเรียน ตั้งใจเรียนทุกครั้ง เมื่อมีกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษมาลีก็เข้าร่วมทุกครั้ง เช่นในวันคริสต์มาส มาลีรู้สึกสนุกกับกิจกรรมต่าง ๆ ในวันนั้น ทุกครั้งที่เรียนภาษาอังกฤษมาลีจะตั้งใจเป็นพิเศษ จนการสอบผ่านไป มาลีได้เกรดในวิชาภาษาอังกฤษ ถึง 3 ซึ่งไม่เคยได้มาก่อนเลย จนมาลีรู้สึกแปลกใจตนเองและภูมิใจมาก มาลีคิดว่าถ้าตนสนใจเรียนตั้งแต่ต้นก็คงได้เกรดดีตั้งนานแล้ว ครูประจำวิชาก็ชมเชยมาลีว่า สนใจการเรียนมากขึ้น และขอให้เป็นเช่นนี้ต่อไป

มาลีคิดว่าต่อไปตนจะต้องพูดภาษาอังกฤษให้เก่ง ๆ และฝันว่าอนาคตตนอยากเป็นไกด์นำเที่ยวให้กับฝรั่ง เพราะมาลีรู้ว่าการได้สนทนากับชาวต่างชาติ ทำให้ได้รับความรู้กว้างขวางและสนุกสนาน และทำให้ก้าวหน้าในการทำงาน เพราะทุกอาชีพต้องการคนมีความรู้ภาษาอังกฤษดี

โปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะ

ครั้งที่ 7

ชื่อเรื่อง

ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้าน การตั้งใจเรียน

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้ให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการตั้งใจเรียน ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
2. เพื่อให้ให้นักเรียนตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

เวลา

50 นาที

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นนำ

ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

2. ขั้นตอนการ

2.1 ผู้วิจัยแจกเอกสารให้นักเรียนเรียนรู้

2.2 ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามเมื่อมีข้อสงสัย

3. ขั้นสรุป

3.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปสิ่งที่ได้จากเอกสาร

3.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมโดยเน้นให้เกิดความรู้ ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

อุปกรณ์

เอกสารเรื่อง ตั้งใจหน่อยนะ

ประ เนิ่นผล

1. สั้งเกดความสนัใจในการอ่านเอกสารของนักเรียน
2. สั้งเกดการจั้กถามและการสรุ่บของนักเรียน

เอกสารเรื่อง "ตั้งใจน้อยนะ"

ทศพลเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งมีผลการเรียนอ่อนในขณะที่ยังเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทศพลเป็นเด็กขี้อาย ไม่ค่อยกล้าแสดงออก ชอบอยู่คนเดียว ชอบอ่านหนังสือ ชอบวาดรูป และชอบฟังเพลง เมื่อมีใครมาคุยกับเขา เขาก็จะตอบสั้นๆ ไม่ค่อยสนใจใครๆ แต่พอมีใครมาคุยกับเขา เขาก็จะตอบสั้นๆ ไม่ค่อยสนใจใครๆ แต่พอมีใครมาคุยกับเขา เขาก็จะตอบสั้นๆ ไม่ค่อยสนใจใครๆ

เวลาพักกลางวันวันหนึ่ง เด็กชายมนัสไปปรึกษาอาจารย์ศรีสุตาที่ห้องพักครู เกี่ยวกับเรื่องที่เด็กชายทศพลไม่ตั้งใจเรียนและเล่นของเล่นในห้องเรียน อาจารย์ศรีสุตาจึงได้คุยกับเด็กชายทศพลและให้เด็กชายทศพลช่วยทำงานในห้องเรียน

หลังจากที่เด็กชายทศพลได้ช่วยทำงานในห้องเรียนแล้ว อาจารย์ศรีสุตาจึงได้คุยกับเด็กชายทศพลและให้เด็กชายทศพลช่วยทำงานในห้องเรียน

เด็กชายทศพลไปถามเด็กชายมนัสว่าอาจารย์สั่งให้ทำอะไร เด็กชายมนัสบอกว่าให้ไปถามเพื่อนคนอื่นบ้าง พอเด็กชายทศพลไปถามเพื่อนคนอื่น ก็ไม่มีใครบอกเด็กชายทศพลเลยว่าอาจารย์สั่งให้ทำอะไร

หลังเลิกเรียนนักเรียนทุกคนต่างแยกย้ายกันกลับบ้าน เด็กชายทศพลยังคงนั่งครุ่นคิดอยู่คนเดียว ในที่สุดก็ไปสารภาพกับอาจารย์ว่า เขาไม่ได้ฟังเมื่ออาจารย์สอนและสั่งงาน ไปถามเพื่อน ๆ ก็ไม่มีใครบอก อาจารย์ศรีสุดาชี้ให้เห็นผลเสียของการไม่ตั้งใจเรียน และต้องถูกตัดคะแนนในครั้งนี้ ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาทำให้เด็กชายทศพล ตั้งใจเรียนทุกครั้งเพราะกลัวว่าประวัติศาสตร์จะซ้ำรอยอีก ทำให้เด็กชายทศพลตั้งใจเรียนเป็นอย่างดี ทำให้เขาวิชาภาษาอังกฤษ และสามารถทำแบบฝึกหัดได้ และส่งงานทันเวลาทุกครั้ง จนได้รับคำชมจากอาจารย์ศรีสุดา

โปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะ

ครั้งที่ 8

ชื่อเรื่อง

ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้าน การเตรียมอุปกรณ์การเรียน
เตรียมตัวให้พร้อมก่อนเรียน มาเรียนสม่ำเสมอ ค้นคว้าเพิ่มเติม

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้ให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการเตรียมอุปกรณ์การเรียน เตรียมตัวให้พร้อมก่อนเรียน มาเรียนสม่ำเสมอ ค้นคว้าเพิ่มเติม ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
2. เพื่อให้ให้นักเรียนเตรียมอุปกรณ์การเรียน เตรียมตัวให้พร้อมก่อนเรียน มาเรียนสม่ำเสมอ ค้นคว้าเพิ่มเติมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

เวลา

50 นาที

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นนำ
ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
2. ขั้นดำเนินการ
 - 2.1 ผู้วิจัย ฉายวีดิทัศน์ ให้นักเรียนเรียนรู้
 - 2.2 ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามเมื่อมีข้อสงสัย
3. ขั้นสรุป
 - 3.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปสิ่งที่ได้จากวีดิทัศน์
 - 3.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมโดยเน้นให้เกิดความรู้ ความรู้สึก และแนวร่วมที่จะแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

อุปกรณ์ วิทยุทัศน์ เรื่อง การเรียนของไวยศิษฐ์

ประ เนิ่นผล

1. สั้งเกดความสนัใจในการชม วิทยุทัศน์
2. สั้งเกดการซักถามและการสรุบของนักเรียน

ลำดับที่	มุกกล้อง/ภาพ	เสียง
1	CAPTION "การเรียนของไวยศิษฐ์"	FADE IN/OUT ดนตรี
2	LS — ZOOM OUT — MS ชานาญนั่งอ่านหนังสืออยู่ใต้ต้นไม้หน้าอาคาร เรียนในตอนเที่ยง	
3	MS ไวยศิษฐ์เดินมาสนทนากับชานาญ	ไวยศิษฐ์ "ชานาญ นายจะสอบวิชาอะไรหรือ ถึงมานั่งอ่านหนังสืออยู่แถวนี้" ชานาญ "ไม่ได้สอบหรอก พอดีช่วงบ่ายมี เรียนภาษาอังกฤษก็เลยถือหนังสือ ติดมือมาอ่านทำความเข้าใจก่อนที่ อาจารย์จะสอน หลังทานข้าวเสร็จ แล้ว นายล่ะเป็นอย่างไรบ้าง เรื่องเรียนนะ หมู่นี้ไม่ค่อยพบนาย เลย ทานข้าวมาหรือยัง" ไวยศิษฐ์ "เราทานแล้วล่ะ ได้พบนายพอดี จะได้คุยกับนาย เรื่องการเรียนบ้าง เทอมที่แล้ว เราได้เกรด 1 กับ 2 เท่านั้น และวิชาภาษาอังกฤษ ก็ต้องซ่อม เราก็ว่าเราอ่านหนังสือ แล้วนะ ทำไมยังตกอีกก็ไม่รู้"

ลำดับที่	มุกกล้อง/ภาพ	เสียง
		ชานาญ "นายอ่านหนังสือเป็นประจำหรือ เปลา วิชาภาษาอังกฤษต้อง อาศัย การจำและต้องทบทวน อยู่เสมอ และต้องใช้เวลามัน บ้างเพราะ เป็นวิชาที่ไม่ใช่ภาษา พ่อแม่เรา เราจึงไม่เคยชิน และ ก็ต้องค้นคว้าเพิ่มเติมบ้างอย่าอ่าน แต่ในหนังสืออย่างเดียว บางครั้ง นายควรเข้าห้องสมุด หาคู่มือมา อ่านประกอบ หัดดูหนังสือพิมพ์ภาษา อังกฤษบ้าง จะช่วยให้มีความรู้ กว้างขวาง ไวยศิษฐ์ "แล้วนายเรียนวิชาภาษาอังกฤษ กับอาจารย์จันทนาไหมละ" ชานาญ "อ้อ ! เรียนสิ ทำไมหรือ" ไวยศิษฐ์ "อาจารย์จันทนาค่ะแหละออกข้อสอบ ยากที่สุดเลย ไม่รู้เอาที่ไหนมาออก ไม่เห็นมีในหนังสือ ชานาญ "นั่นแหละ ถ้านายเข้าห้องสมุดค้น คว้าหาหนังสืออ่านเพิ่มเติม นาย จะทำข้อสอบได้ไม่ยากหรอก

ลำดับที่	มุกตลก/ภาพ	เสียง
4	MS/PAN ตอน پای วนยคษญ์เดินไปอาคารหมวดภาษา อังกฤษกับธญญะ และสนทนากัน	วนยคษญ์ "ถึงว่าลี นายเข้าห้องสมุดเป็น ประจำเลย เห็นที่เราต้องเอา อย่างนายบ้างแล้วละ ชานาญ "นอกจากนี้ พยายามทำความเข้าใจ กับทบทวนแบบฝึกหัดบ่อย ๆ ถ้ามีปัญหา ก็ถามครูหรือรุ่นพี่ ๆ ได้ นายอยู่บ้านใกล้ฟีดิตักดีลองขอคำ แนะนำจากเขาลี เราก็ได้ฟีดิตัก กิตติพงษ์นี้แหละ ช่วยแนะนำเรื่อง การเรียนให้กับเรา นี่เหลือเวลาอีก 5 นาทีโรงเรียน ก็จะเข้าแล้ว เราขอตัวก่อนนะ ไว้วางใจกันไหม" วนยคษญ์ "ขอบใจนายมากนะที่ทำให้ข้อคิดกับเรา" ชานาญ "ยินดีเสมอ" วนยคษญ์ "เราไม่อยากเข้าเรียนภาษาอังกฤษ เลยวันนี้" ธญญะ "ไม่เข้าเรียนแล้วนายจะไปไหนล่ะ" วนยคษญ์ "ไม่รู้สิ ! บางทีเราไปแอบหาหมัด หัวมงภาษาอังกฤษ แต่เอ๊ะ ! นี่ออกแล้วล่ะ เราจะเข้าห้อง

ลำดับที่	มุกกล้อง/ภาพ	เสียง
5	MS ZOOM OUT LS ครูพูดกับนักเรียน	พยาบาล นายบอกอาจารย์ ด้วยนะว่าเราไม่สบายปวดหัว" ธัญญา "แต่นายไม่ได้เป็นอะไรนี่" ไวยศิษฐ์ "ช่างเถอะน่า นายช่วยเรา หน่อย" ธัญญา "เออ ! ก็ได้" ครู "เออละคะ นักเรียน เมื่อวาน ครูบอกให้เตรียมตัวสอบมาแล้ว ว่าวันนี้จะมีการสอบ ทุกคน พร้อมแล้วนะค่ะ นักเรียน "พร้อมแล้วค่ะ (ครับ)"
6	MCU ไวยศิษฐ์หันไปสนทนากับธัญญา	ไวยศิษฐ์ "อาจารย์จะสอบเหรอ ท้าใจดี เราไม่รู้เรื่องเลย ต้องตกแน่ ๆ"
7	MCU ธัญญาพูด	ธัญญา "นี่แหละนะ นายเห็นไหมผลเสีย ของการไม่เข้าห้องเรียน"

ลำดับที่	มุกกล้อง/ภาพ	เสียง
8	LS ครูอธิบาย	ครู "ให้นักเรียนเปิดคู่มือในบทที่ 2 นะคะ แล้วก็ลงมือทำแบบฝึกหัดลงในสมุด ลงมือทำคะ"
9	LS ไวยศิษฐ์พูดกับครู	ไวยศิษฐ์ "อาจารย์ครับ ผมไม่มีคู่มือครับ ผมขอยืมรัษฎะได้ไหมครับ" ครู "ครูสั่งแล้วใช่ไหม ว่าให้นักเรียน ทุกอย่างมาให้พร้อม เพื่อนเขาก็ ต้องใช้ ครูไม่อนุญาตให้ยืม แต่เอา ละ ครูจะให้ยืมของครู แต่ตัด คะแนนการจัดเตรียมอุปกรณ์ 2 คะแนน" ไวยศิษฐ์ "ครับ ขอบคุณครับ"
10	CU ครูอธิบาย	ครู "คะแนนจุดประสงค์มี 5 คะแนน ถ้า ถูกหักไป 2 ก็พยายามทำให้ได้ถึง ครึ่งนึงนั้นเธอจะสอบไม่ผ่านนะไวยศิษฐ์ เธอจะต้องสอบ แก่ตัวใหม่"

ลำดับที่	มุกกล้อง/ภาพ	เสียง
11	LS วิวศิษย์พูด	วิวศิษย์ "ครับ ต่อไปผมจะไม่ลืมอุปกรณ์การเรียนอีกแล้วครับ"
12	MS ชานาญเดินมาเจอวิวศิษย์หน้าอาคารเรียน	
13	MS วิวศิษย์เดินไปหาชานาญ	
14	MS ชานาญทักทายกับวิวศิษย์	ชานาญ "เป็นไงบ้างวิวศิษย์ การเรียนดีขึ้นไหม" วิวศิษย์ "แย่วะ เราสอบจุดประสงค์ไม่ผ่านอีกแล้ว" ชานาญ "นายทำตามคำแนะนำของเราหรือเปล่า" วิวศิษย์ "เราก็อ่านนะ แต่ที่เรา ไม่ผ่าน เพราะว่าวันก่อนเราไม่เข้าเรียน แล้วอาจารย์สั่งบอกว่าสอบในวันนี้ เราไม่รู้เลยไม่ได้เตรียมตัวมา ไม่เตรียมอุปกรณ์มาให้ครบเลย ถูกหักคะแนน" ชานาญ "ใช่การเรียนเราต้องเข้าเรียนทุก ครั้งจะได้เข้าใจเนื้อหาที่ครูสอน และ เมื่อครูสั่งอะไรเราก็ได้รู้ได้"

ลำดับที่	มุกกล้อง/ภาพ	เสียง
	FADE BACK/CUT	เตรียมตัวล่วงหน้า นี่ก็ยังไม่สาย หรือกน่ายังแก้ตัวมาได้ ไวยศิษฐ์ "เราจะแก้ตัวไหม นี่เป็นการสอบ เก็บคะแนนครั้งแรกเท่านั้น ต่อไป เราจะเข้าเรียนทุกครั้งและเตรียม อุปกรณ์การเรียนมาให้ครบ" ชานาญ "ขอให้นายโชคดี" ไวยศิษฐ์ "ขอบใจมากเพื่อน"

โปรแกรมการให้ข้อสังเกต

ครั้งที่ 9

ชื่อเรื่อง ทักษะติดต่อการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษด้าน การท่องเที่ยว ทบพวนบทเรียน
พูดบทสนทนา ถามคำถาม

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้ให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการท่องเที่ยว ทบพวนบทเรียน พูดบทสนทนา
ถามคำถาม ในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ
2. เพื่อให้ให้นักเรียนท่องเที่ยว ทบพวนบทเรียน พูดบทสนทนา ถามคำถาม ในการเรียนรู้
วิชาภาษาอังกฤษ

เวลา 50 นาที

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นนำ
ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ
2. ขั้นตอนการ
 - 2.1 ผู้วิจัยแจกเอกสารให้นักเรียนเรียนรู้
 - 2.2 ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามเมื่อมีข้อสงสัย
3. ขั้นสรุป
 - 3.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปสิ่งที่ได้จากเอกสาร
 - 3.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมโดยเน้นให้เกิดความรู้ ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดง
พฤติกรรมที่เหมาะสมในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ

อุปกรณ์

เอกสารเรื่อง ความสำเร็จของวัฒนา

ประ เนิมผล

1. สังกตควมสนาใจ และความต้งใจในการอ่านเอกสารของนักเรียน
2. สังกตการมีส่วนร่วมของนักเรียนในการตอบคําถาม อภิปราย และสรุป

เอกสารเรื่อง "ความสำเร็จของวัฒนา"

วันชัย สาริธ และวัฒนาเป็นเพื่อนที่เรียนห้องเดียวกันในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนแห่งหนึ่ง แต่ละคนจะมีนิสัยแตกต่างกัน แม้ว่าจะเป็นเพื่อนกัน วัฒนาเป็นคนที่ขยันเรียน และตั้งใจเรียนโดยเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษเขาตั้งใจเรียนเป็นพิเศษ เพราะเขาเพิ่งเข้าเรียนเมื่อชั้น ม.1 ดังนั้นเขาจึงเรียนเข้าใจดีกว่าเพื่อน ๆ เมื่อครูให้พูดบทสนทนา วัฒนา ก็พยายามฝึกพูด และเมื่อไม่เข้าใจก็หันถามครูอยู่เสมอ โดยไม่อายและไม่กลัวเพื่อน ๆ จะหาว่าเขาโง่ และหลังเลิกเรียนทุก ๆ วัน หลังทำการบ้านเสร็จเขาก็ท่องศัพท์และบททบทวนบทเรียนอยู่เสมอ ส่วนวันชัย และสาริธ ไม่ชอบท่องศัพท์ บ่นว่าน่าเบื่อเสียเวลาทำงานวิชาอื่น เขาไม่ชอบการท่องจำ เขาคิดว่าการเรียนในห้องเรียนก็น่าจะเพียงพอแล้ว

หลังเลิกเรียนในตอนเย็น วันชัย และสาริธซึ่งอยู่บ้านใกล้กัน เดินกลับบ้านด้วยกัน และนัดกันว่าเมื่อกลับถึงบ้านแล้วจะออกมาเล่นช่วงว่างการรื้อฟื้นด้วยกัน แต่เล่นกันสองคนจะไม่สนุก จึงไปชวนวัฒนาให้มาเล่นด้วย แต่วัฒนาบอกว่าตนเองต้องท่องศัพท์ และบททบทวนบทเรียนก่อนจึงจะไปเล่นด้วยได้ วัฒนาอธิบายว่าการทำการบ้านเป็นการทบทวนบทเรียนก็จริง แต่ถ้าจะให้รู้และเข้าใจยิ่งขึ้นก็ต้องทบทวนบทเรียนบ่อย ๆ โดยเฉพาะวิชาที่ตนไม่เข้าใจและแนะนำให้วันชัยกับสาริธ ท่องศัพท์และบททบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ เพราะครูมักสอบเก็บคะแนนจุดประสงค์บ่อย ๆ ซึ่งบางครั้งก็จะไม่บอกให้นักเรียนรู้ล่วงหน้า ถ้าจะสอบจุดประสงค์ให้ผ่านอย่างสบาย ๆ โดยไม่ต้องกังวลกับการสอบซ่อม ก็น่าจะท่องศัพท์และบททบทวนบทเรียนทุกวัน แต่ทั้งวันชัยและสาริธก็ไม่ได้ทำตามคำแนะนำของวัฒนา โดยเฉพาะการท่องศัพท์ เขามักติดครุ่นไว้เสมอ

ต่อมาถึงวันสอบกลางภาคเรียน ข้อสอบส่วนใหญ่จะเป็นการเติมคำ โดยจะเป็นบทสนทนา ซึ่งจะเป็น A: พูด B: ตอบ วัฒนาทำข้อสอบได้สบาย เพราะเขาฝึกพูดบทสนทนา ท่องศัพท์ และบททบทวนบทเรียนอยู่เสมอ และขณะที่ครูสอนหากไม่เข้าใจเขาก็จะถามครูทันที วันชัย และสาริธ ซึ่งไม่สนใจการพูดบทสนทนา ไม่ท่องศัพท์ทำให้สอบไม่ผ่าน ต้องสอบซ่อม

ในวันรวมภาษาอังกฤษ ครูกล่าวชมเชยวัฒนาว่าทำคะแนนได้ดีกว่าตอนอยู่ ม.1 มาก แล้วให้วัฒนาอธิบายถึงวิธีเรียนของตนว่าเรียนอย่างไรจึงได้คะแนนดี วัฒนาอธิบายว่า ขณะที่ครู

สอนเขาตั้งใจเรียน และเมื่อไม่เข้าใจก็รีบถามครู และฝึกพูดบทสนทนาที่ครูให้ทุกครั้ง และหมั่นท่องศัพท์บททวนบทเรียนเสมอ ครูกล่าวเพิ่มเติมว่าในการเรียนภาษาอังกฤษ ถ้ารู้คำศัพท์ ก็จะทำให้เข้าใจเนื้อหาที่ครูสอน การท่องศัพท์จะทำให้จำศัพท์ได้เมื่อครูสอนก็จะเข้าใจ นักเรียนควรเอาอย่างวัฒนา

วันชัยและสาริษฐ์รู้สึกเสียใจที่ตนสอบไม่ผ่าน วัฒนาปลอบใจว่า นี่เป็นการสอบกลางภาคเท่านั้น ยังมีโอกาสแก้ตัว วันชัยและสาริษฐ์ตั้งใจว่าต่อไปพวกตนจะต้องตั้งใจเรียน ท่องศัพท์ และขยันทบทวนบทเรียนก่อนจะไปเล่น จะได้สอบผ่านไม่ต้องมาเสียเวลาสอบซ่อมอีก

โปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะ

ครั้งที่ 10

ชื่อเรื่อง ทักษะติดต่อการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษด้าน การเปิดพจนานุกรม

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้ให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเปิดพจนานุกรมในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ
2. เพื่อให้ให้นักเรียนเปิดพจนานุกรมในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ

เวลา 50 นาที

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นนำ
 ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการเปิดพจนานุกรม
2. ขั้นดำเนินการ
 - 2.1 ผู้วิจัยแจกเอกสารให้นักเรียนเรียนรู้
 - 2.2 ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามเมื่อมีข้อสงสัย
3. ขั้นสรุป
 - 3.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปสิ่งที่ได้จากเอกสาร
 - 3.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมโดยเน้นให้เกิดความรู้ ความรู้สึก และแนวร่วมที่จะแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ

อุปกรณ์ เอกสาร เรื่อง "เปิดเองดีกว่า"

ประ เนิผล

1. สั งเกตความสนใจในการอ่านเอกสารของนักเรียน
2. สั งเกตการซักถามและการสรุปของนักเรียน

เอกสารเรื่อง "เปิดเองดีกว่า"

อาจารย์กัมพลสั่งให้นักเรียนเตรียมดิกชันนารีมาให้พร้อม เพื่อเข้าในชั่วโมงภาษาอังกฤษ เมื่อถึงเวลาเรียน อาจารย์สั่งให้นักเรียนหาความหมายของคำศัพท์ 10 คำที่เขียนไว้ในกระดานดำ แต่นักเรียนบางคนไม่ได้นำดิกชันนารีมา เมื่ออาจารย์ถามว่าเขาจะทำอย่างไร เขาบอกว่าจะขอยืม ทวิษ เมื่ออาจารย์เดินผ่านไป เขายืมสมุดทวิษมาลอกทั้ง ๆ ที่ทวิษคัดค้านแล้ว แต่เข่นบอกว่าเป็นไรหรอก แต่ 10 คำเอง เข่นคิดว่าตนเองทำดีแล้ว เพราะสามารถทำงานส่งอาจารย์ได้ทันตามกำหนด แต่เขาหาว่าไม่ว่าเป็นผลดีเลยที่เขาลอกคำศัพท์ โดยไม่เปิดหาความหมายเอง เพราะเมื่อครูให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ที่ครูสั่งให้หาความหมายมาส่งอีกครั้ง โดยไม่ให้ดูของเดิม เข่นก็ไม่สามารถทำได้ ทั้ง ๆ ที่นักเรียนคนอื่น ๆ ทำได้ เนื่องจากทุกคนเปิดหาความหมายของคำศัพท์เอง

และเมื่ออาจารย์สั่งให้ทุกคนแปลบทความภาษาอังกฤษจากหนังสือพิมพ์มาส่ง เข่นรู้ว่าถ้าเขาทำเองต้องเปิดหาศัพท์ทุกตัว และงานต้องไม่เสร็จทันเวลาที่อาจารย์กำหนดแน่ ๆ เขาจึงขอร้องให้ทวิษช่วยแปลให้ และให้สัญญาว่าเป็นครั้งสุดท้ายแล้วต่อไปเขาจะทำเอง ทวิษไม่อยากทำให้ แต่ก็สงสารเพื่อนที่เรียนอ่อนอยู่แล้ว จึงรับปากทำให้ แล้วบอกกับเข่นว่า การเรียนภาษาอังกฤษให้ดีต้องรู้คำศัพท์มาก ๆ และวิธีที่จะรู้คำศัพท์ได้ก็คือการเปิดดิกชันนารีบ่อย ๆ เข่นก็รับฟัง

เมื่อถึงชั่วโมงเรียนในวันต่อมาอาจารย์ชมเชยว่า นักเรียนทุกคนแปลงานได้ดีมาก และวันนี้อาจารย์ต้องการสอบเก็บคะแนนโดยให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ที่พบในบทความของตนเองส่งเพียง 5 คำเท่านั้น นักเรียนคนอื่น ๆ ดีใจเพราะเป็นการสอบที่ง่าย แต่เข่นคิดว่าเป็นการสอบที่ยากมาก เพราะเขาไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับงานที่แปลส่ง เขายอมรับสารภาพกับอาจารย์ว่า เขาไม่ได้แปลงานเอง อาจารย์ทำโทษเข่นโดยการตัดคะแนนทั้งที่แปลและคะแนนที่สอบ เข่นเสียใจมากอาจารย์อธิบายให้เข่นฟังว่า ในการเรียนภาษาอังกฤษเราต้องรู้ความหมายของคำศัพท์ และการที่จะจำได้ดีก็ต้องเปิดดิกชันนารีด้วยตนเอง การไม่รู้ความหมายของคำศัพท์จะทำให้อ่าน ฟัง พูด อ่าน และเขียนไม่ได้ เข่นเข้าใจ และตั้งใจอย่างแน่วแน่ต่อไปตนต้องเปิดดิกชันนารีบ่อย ๆ ด้วยตนเอง

โปรแกรมการให้ข้อสอบ

ครั้งที่ 11

<u>ชื่อเรื่อง</u>	ทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
<u>จุดมุ่งหมาย</u>	เพื่อจูงใจให้นักเรียนเกิดความตั้งใจที่จะพัฒนาตนเองให้มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
<u>เวลา</u>	50 นาที
<u>วิธีดำเนินการ</u>	1. <u>ขั้นนำ</u> ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียน ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 2. <u>ขั้นดำเนินการ</u> 2.1 ผู้วิจัยแจกเอกสารให้นักเรียนเรียนรู้ 2.2 ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามเมื่อมีข้อสงสัย 3. <u>ขั้นสรุป</u> 3.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปสิ่งที่ได้จากเอกสาร 3.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมโดยเน้นให้เกิดความรู้ ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
<u>อุปกรณ์</u>	เอกสารเรื่อง เคล็ดลับคนเก่ง

ประเมินผล

1. สังเกตความสนใจในการอ่านเอกสารของนักเรียน
2. สังเกตการซักถามและการสรุปของนักเรียน

เอกสารเรื่อง "เคล็ดลับคนเก่ง"

สุรัชย์เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนแห่งหนึ่ง ซึ่งเป็นคนขยันเรียนและสนใจเรียนทุกวิชา โดยเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่เขาชอบมาก เพราะเขาคิดว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อการเรียนต่อในชั้นสูงขึ้น เขาเรียนได้เกรด 4 มาตลอด

หมวดภาษาอังกฤษจัดงานวันคริสต์มาส ในวันที่ 25 ธันวาคมของทุกปี มีการจัดกิจกรรมหลายอย่างให้นักเรียนได้สนุกสนานเพลิดเพลินและได้ความรู้ มีการเล่นเกม ตอบปัญหาชิงรางวัลและแจกของขวัญมากมาย และที่สำคัญคือ หมวดภาษาอังกฤษจะมอบทุนการศึกษา และใบประกาศแก่นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษดีเด่น ปรากฏว่าสุรัชย์ได้รับทุนนี้จากผู้อำนวยการ ทุกคนต่างปรบมือแสดงความยินดีแก่สุรัชย์ และอาจารย์ได้สัมภาษณ์ว่าเรียนอย่างไรถึงได้เกรด 4 มาตลอด

สุรัชย์บอกว่า การเรียนภาษาอังกฤษต้องให้ความสำคัญเป็นพิเศษเพราะไม่ใช่วิชาของเรา ขณะครูสอนต้องตั้งใจฟัง เมื่อมีข้อสงสัยให้ถามครูทันที โดยไม่ต้องกลัวเพื่อน ๆ จะหาว่าเง่ เมื่อเรียนในห้องรู้เรื่องก็สามารถทำการบ้านได้ ทำรายงานต่าง ๆ ด้วยตนเอง ถ้าไม่เข้าใจก็ถามเพื่อน พี่ น้องร่วมภาษาอังกฤษ ตนก็เอาอุปกรณ์การเรียน หนังสือ คู่มือ ดิกชันนารีมาครบทุกครั้ง และขยันท่องศัพท์ที่ครูสั่ง เพราะการท่องศัพท์ทำให้รู้ความหมายและเข้าใจเนื้อหาที่ครูสอน เมื่อมีเวลาก็เตรียมค้นหาคำที่มาส่องหน้าบทเรียนต่อไปก่อนครูสอน นอกจากนี้ ก็เข้าห้องสมุดหาหนังสืออ่านเพิ่มเติม และทบทวนบทเรียนบ่อย ๆ

อาจารย์ถามว่า สุรัชย์ไม่เหนื่อยหรือกับการทำอะไรตั้งหลายอย่าง สุรัชย์ตอบว่าไม่เหนื่อยทุกอย่างเป็นไปตามขั้นตอนของมันเอง เขาทำทุกอย่างตรงตามกำหนดเวลา เมื่อครูสั่งงานทุกครั้งเขาจะต้องรีบทำให้เสร็จ เพราะมีงานหลายอย่างที่ต้องทำ

อาจารย์ชมเชยว่า สุรัชย์มีการวางแผนการเรียนดีมาก สมควรเอาเป็นตัวอย่าง ขอให้นักเรียนทุกคนเอาอย่างและตั้งใจแบบสุรัชย์

โปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะ

ครั้งที่ 12

ชื่อเรื่อง

ปัจฉิมนิเทศ

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้นักเรียนได้ร่วมกันอภิปรายและสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ร่วมกันจากการเข้าร่วมกิจกรรม
2. เพื่อให้นักเรียนได้ประเมินทัศนคติของตนเองที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษหลังเข้าร่วมกิจกรรม

เวลา

50 นาที

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยและนักเรียนนั่งเป็นวงกลมหันหน้าเข้าหากัน
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายและสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ร่วมกันจากการเข้าร่วมกิจกรรมการให้ข้อเสนอแนะ และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม
3. ให้นักเรียนร่วมกันร้องเพลง "กำลังใจ" เพื่อเป็นกำลังใจซึ่งกันและกัน ในการที่จะปรับปรุงและพัฒนาตนเองให้มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
4. ผู้วิจัยกล่าวขอขอบคุณนักเรียนและปิดการเข้าร่วมกิจกรรม

อุปกรณ์

เนื้อเพลงกำลังใจ

ประ เมือผล

1. สั้งเกดความสนใจและความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน
2. สั้งเกดจากการอภิปรายและการสรุปของนักเรียน

กำลังใจ

โบกมือลา เสียงเพลงแว่วมาต้องลาแล้วเพื่อน ก็ปีจะร้างเลือน ผากเพลงคอยย้ำเตือน
หวานให้

จากกันไกล แม้เพียงร่างกายแต่ใจชิดใกล้ ใจใจเราถึงใจร่วมทางไม่ร้างไกลหมายมั่น
**ขุนเขาไม่อาจขวาง สายธารเที่ยงธรรมได้ ความหวังยังพรั่งพรายเก่าตายมีใหม่เสริม ชีวิตที่
ผ่านพบมีลดย่อมมีเพิ่ม ขอเพียงใจให้เหมือนเดิม กำลังใจ

อย่าอ้าวรณ รักเราไม่คลอนแคลงแคลงหนงหน่าย ให้เรารักละลาย กระจายในผองชน
ผู้ทุกข์ทนตลอดกาล

แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง ในการตอบแบบสอบถามทัศนคติ

1. แบบสอบถามทัศนคติฉบับนี้เป็นแบบวัดความรู้ ความรู้สึก และพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ คำตอบของนักเรียนมีความสำคัญอย่างยิ่งต่องานวิจัยในครั้งนี้ คำตอบของนักเรียนจะถูกเก็บไว้เป็นความลับ และแบบสอบถามทัศนคตินี้ไม่มีผลต่อคะแนนในวิชาภาษาอังกฤษแต่อย่างใด ขอให้นักเรียนตอบด้วยความสบายใจ คำตอบที่ตอบไม่มีข้อถูกหรือข้อผิด และขอให้นักเรียนโปรดตอบให้ตรงกับความรู้ ความรู้สึก และการกระทำของนักเรียนมากที่สุด
2. แบบสอบถามทัศนคติฉบับนี้แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังต่อไปนี้

ก. ด้านความรู้

คำชี้แจง กรุณาขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องใดช่องหนึ่งทางขวามือซึ่งตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด โดยมีเกณฑ์ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความนั้นบางครั้งตรงกับความคิดของนักเรียนบ้าง และบางครั้งไม่ตรงกับความคิดของนักเรียน
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดของนักเรียน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. วิธีสอนภาษาอังกฤษที่ครูสอนอยู่ไม่ได้ผล เท่าที่ควร					
2. การเรียนภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่อ นักเรียนมากในการประกอบอาชีพ					
3. ภาษาอังกฤษจะมีส่วนช่วยในการเรียน ชั้นสูงต่อไป					
4. ในปัจจุบันภาษาอังกฤษมีอิทธิพลต่อชีวิต ประจำวันของคนไทยมาก					
5. วิชาภาษาอังกฤษเรียนไปก็ไม่ได้ใช้งาน ชีวิตประจำวัน					
6. ในการเรียนภาษาอังกฤษข้าพเจ้าขอ เพียงแต่ให้สอบผ่าน					
7. การเรียนภาษาอังกฤษนอกจากได้รู้ ภาษาแล้วยังได้ทราบวัฒนธรรมและ ความเป็นอยู่ของต่างชาติ					
8. ภาษาอังกฤษที่เรียนอยู่มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง กับชีวิตประจำวันของนักเรียน					
9. ภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนสามารถติดต่อกับ ชาวต่างชาติได้					
10. คนที่ไม่รู้ภาษาอังกฤษจะเป็นคนที่ไม่ ก้าวหน้าในการทำงานอาชีพ					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
11. นักเรียนคิดว่าไม่จำเป็นต้องเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ					
12. การเรียนภาษาอังกฤษช่วยส่งเสริมให้มี ความรู้ด้านอื่น ๆ เพิ่มขึ้น					
13. ภาษาอังกฤษมีความสำคัญในทุกวิชา ...					
14. ประเทศจะก้าวหน้าถ้าทุกคนในชาติรู้ ภาษาอังกฤษ					
15. ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่มีเนื้อหาเข้าใจ ยาก					
16. ภาษาอังกฤษมีโครงสร้างที่ซับซ้อน					
17. การอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษช่วยให้ ข้าพเจ้าเข้าใจเหตุการณ์ในต่างประเทศ					
18. เมื่อได้เรียนภาษาอังกฤษมากขึ้นข้าพเจ้า คิดว่ายาก					

๗. ด้านความรู้สึก

คำชี้แจง กรุณาขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องใดช่องหนึ่งทางขวามือซึ่งตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงของนักเรียน โดยมีเกณฑ์ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนปานกลาง
น้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ข้าพเจ้าไม่ชอบท่องศัพท์ภาษาอังกฤษ ...					
2. ข้าพเจ้าพอใจเมื่อมีคนชมว่าพูดภาษาอังกฤษ ได้ดี					
3. ข้าพเจ้ารู้สึกที่ภาษาอังกฤษเป็นภาษา ที่น่าสนใจ					
4. ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือพิมพ์หรือนิตยสาร ภาษาอังกฤษเพราะทำให้ได้รับความรู้ ..					
5. ข้าพเจ้าอยากสนทนาภาษาอังกฤษกับ ชาวต่างชาติ					

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
6. ข้าพเจ้าชอบฟังเพลงภาษาอังกฤษเพราะ ได้เรียนรู้ศัพท์และสำนวน					
7. ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกสนานในการสนทนากับ ชาวต่างชาติ					
8. กิจกรรมในชั่วโมงภาษาอังกฤษเป็น กิจกรรมที่สนุกสนานทำให้ข้าพเจ้าอยาก เรียน					
9. ข้าพเจ้าชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก กว่าวิชาอื่น					
10. ข้าพเจ้าไม่สนใจที่จะร่วมกิจกรรม เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ					
11. ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจเมื่อทราบว่าครูสอน วิชาภาษาอังกฤษ					
12. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการเรียนภาษาอังกฤษใช้ เวลาเรียนยาวกว่าชั่วโมงอื่น					
13. การเรียนภาษาอังกฤษทำให้ข้าพเจ้ามี ความสนใจภาษาอังกฤษรอบ ๆ ตัว ...					
14. ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อหน่ายเมื่อถึงชั่วโมง เรียนภาษาอังกฤษ					
15. ข้าพเจ้าไม่สนใจที่จะทำการบ้านวิชา ภาษาอังกฤษ					

ค. ด้านแนวรับในการแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง กรุณาขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องใดช่องหนึ่งทางขวามือ ซึ่งตรงกับพฤติกรรม
ที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยมีเกณฑ์ดังนี้

เป็นประจำ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้น ในอนาคตของนักเรียนเป็นประจำ
เกือบทุกครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้น ในอนาคตของนักเรียนบ่อยมาก แต่ไม่ทุกครั้ง
บางครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้น ในอนาคตของนักเรียนบางครั้ง
น้อยครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้น ในอนาคตของนักเรียนน้อยครั้งมาก
น้อยครั้งที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้น ในอนาคตของนักเรียนน้อยครั้งที่สุดจนเกือบจะไม่เกิดขึ้นเลย

ข้อความ	เป็น ประจำ	เกือบ ทุกครั้ง	บางครั้ง	น้อยครั้ง	น้อยครั้ง ที่สุด
1. ข้าพเจ้าทำการบ้านวิชาภาษาอังกฤษด้วย ตัวเอง					

ข้อความ	เป็นประจำ	เกือบ ทุกครั้ง	บางครั้ง	น้อยครั้ง	น้อยครั้ง ที่สุด
2. ข้าพเจ้าทบทวนบทเรียนภาษาอังกฤษ ...					
3. ข้าพเจ้าสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการ ให้ความช่วยเหลือชาวต่างประเทศได้ เช่น ช่วยบอกทิศทาง					
4. ข้าพเจ้าฝึกทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง					
5. ข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับความรู้ ทางภาษาอังกฤษที่จัดขึ้นในโรงเรียน ..					
6. ข้าพเจ้าอ่านประกาศเกี่ยวกับวิชาภาษา อังกฤษที่บอร์ด					
7. ข้าพเจ้าดูรายการโทรทัศน์ที่เป็นภาษา อังกฤษ					
8. ข้าพเจ้านำอุปกรณ์การเรียนวิชาภาษา อังกฤษมาใช้ประกอบการเรียน					
9. เมื่อทางโรงเรียนให้เลือกเข้าชุมนุมอิสระ ข้าพเจ้าเลือกเข้าชุมนุมภาษาอังกฤษ ..					
10. ก่อนเรียนวิชาภาษาอังกฤษข้าพเจ้า เตรียมอุปกรณ์การเรียนให้พร้อม					
11. ข้าพเจ้าขาดเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ...					
12. ข้าพเจ้าอ่านข่าว บทความ ประกาศ โฆษณา คำชี้แจง คำแนะนำ วิธีการใช้ ของต่าง ๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษ					

ข้อความ	เป็น ประจำ	เกือบ ทุกครั้ง	บางครั้ง	น้อยครั้ง	น้อยครั้ง ที่สุด
13. เมื่อถึงชั่วโมงภาษาอังกฤษข้าพเจ้าแกล้ง เข้าห้องเรียนสาย					
14. ข้าพเจ้ามักเอาวิชาอื่นเข้ามาทำในชั่วโมง ภาษาอังกฤษ					
15. ข้าพเจ้าชวนเพื่อนคุยขณะที่เรียนวิชา ภาษาอังกฤษ					
16. ข้าพเจ้ารีบเข้าห้องเรียนภาษาอังกฤษ ก่อนครูเข้าสอน					
17. ในชั่วโมงภาษาอังกฤษข้าพเจ้าตั้งใจ เรียน					
18. ข้าพเจ้าท่องศัพท์ภาษาอังกฤษ					
19. ข้าพเจ้าเปิดพจนานุกรมในการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ					
20. เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้าถามครูจนกว่าเข้าใจ					

ภาคผนวก ข

1. การหาคุณภาพของแบบสอบถามที่สนคติดต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
2. ค่าคะแนนดิบของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ตาราง 6 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ค่า t	ข้อที่	ค่า t	ข้อที่	ค่า t
1	2.30	21	3.63	41	5.13
2	3.40	22	2.70	42	3.56
3	3.57	23	3.39	43	4.84
4	4.58	24	2.72	44	2.69
5	3.68	25	3.19	45	3.21
6	3.69	26	4.36	46	5.50
7	3.49	27	4.67	47	5.16
8	2.80	28	3.62	48	4.89
9	4.58	29	4.39	49	2.36
10	3.36	30	3.21	50	4.84
11	3.71	31	3.30	51	2.38
12	6.10	32	2.63	52	4.81
13	3.54	33	3.32	53	3.96
14	3.54	34	3.68		
15	2.44	35	4.81		
16	2.04	36	3.50		
17	2.18	37	3.05		
18	2.23	38	3.84		
19	6.93	39	3.85		
20	3.11	40	5.01		

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ = .8705

ตาราง 7 แสดงคะแนนทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

คนที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ผลต่าง
1	201	229	28
2	187	223	36
3	184	215	31
4	172	211	39
5	168	204	36
6	165	198	33
7	154	187	33
8	156	179	23
9	143	179	27
10	143	170	27
11	140	172	32
12	134	169	35
13	130	167	37
14	117	162	45
15	107	154	47

ตาราง 8 แสดงคะแนนทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับข้อเสนอแนะ

คนที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ผลต่าง
1	199	207	8
2	185	191	6
3	180	185	5
4	175	183	8
5	170	184	14
6	163	171	8
7	156	169	13
8	153	170	17
9	149	160	11
10	140	151	11
11	138	143	5
12	130	141	11
13	129	137	8
14	115	120	5
15	110	124	14

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวทัศนีย์ เจริญเลิศ

เกิดวันที่ 20 มกราคม พุทธศักราช 2508

ภูมิลำเนาเดิม

อำเภอลานสกา .

จังหวัดนครศรีธรรมราช

สถานที่อยู่ปัจจุบัน

บ้านเลขที่ 82 หมู่ที่ 2

ตำบลเขาแก้ว.

อำเภอลานสกา

จังหวัดนครศรีธรรมราช

80230

ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน

อาจารย์ 1 ระดับ 3

สถานที่ทำงานในปัจจุบัน

โรงเรียนชาณุวิทยา

อำเภอชาณุวรลักษบุรี

จังหวัดกำแพงเพชร

62130

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2526

ม.6 จากโรงเรียนลานสกาประชาสรรค์

จังหวัดนครศรีธรรมราช

พ.ศ. 2530

ศศ.บ. (เอกภาษาอังกฤษ โทสื่อสารมวลชน)

คณะมนุษยศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง

พ.ศ. 2538

กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา)

จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร